Tragom Ilira

Petko Nikolić Viduša

Kitchener, On, Canada, 2020

Petko Nikolić Viduša,
čitač zapisa u godovima vremena

Naslovna strana: stećak, Ledinac, Mostar, BiH.

SADRŽAJ

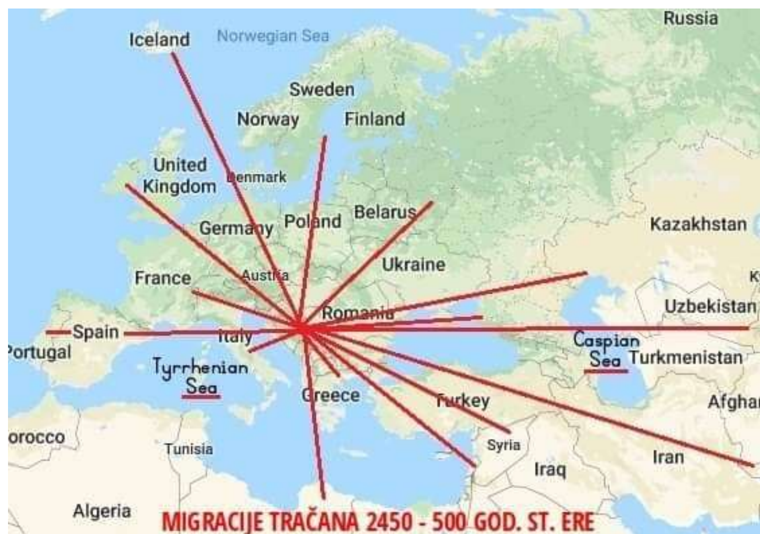
UMJESTO PREDGOVORA

O porijeklu Ilira, njihovom imenu i imenu njihove zemlje Ilirije govorićemo i sa stanovišta biblijske mitologije, jer iz nje neki sebi izvedoše prvenstvo među najstarim narodima svijeta, te nema razloga da se i mi malo ne zabavimo tom mitologijom, ne bismo li i koliko-toliko dobrinijeli razjašnjenju porijekla tkz. "Južnih Slovena" Balkanskog poluostrva. Pri tome ćemo se oslanjati i na etimologiju naziva ILIR i ILIRIJA.

Da nam lukavi judejski i grčki mudraci nisu uvalili hrišćanstvo, tj. kršćanstvo, da nam Turci nisu uvalili islam, šta mislite kojim putem bi se od pada Rimskog carstva kretao nacionalni identitet današnjih naroda Zapadnog Balkana? Da li ste ikada sa tog stanovišta razmišljali?

Autor,
10. 10. 2020.

ILIRI I TRAČANI JEDAN SU NAROD

Migracije Tračana sa Balkana, 2450-500. g. stare ere.

“Mnogi autori, kao Appianus Alexandrinus, i Ph. Cluverius pod imenom Kelti uključuju Gale, Germane, Spanijarde, Britone, Ilire, itd. ali je sigurno to da Polybius, Diodorus, Plutarch, Ptolemy, Strabo, Athenæus and Josephus zovu ove narode koji su zauzeli Galiju, Keltima.” (1)

“Cluverius u svojoj '*Germania Antiqua',* objavljenoj 1616. dokazuje da Iliri, Germani, Gali, baskijska plemena i drevni Britoni, svi govore dijalekte jednog i istog jezika, koji je, računajući po njemu, bio keltski, i on iznosi sebi u prilog najimpozantniju naučnost.” (2)

“Jednoslogovni prastari jezik > spojen: turanski > sjedinjen: jafetski ili iranski ili indoevropski > keltski: tracanski ili ilirski…” (3)

“Identitet Tračana i Ilira je dokazan od drevnih pisaca upućujući, neki raniji i neki kasniji, na jednan isti narod.” (4)

“Zbog svog geografskog položaja Albanci ponekad pretpostavljaju da su do dana današnjeg potomci Ilira, ali nema dokaza da se to dokaže. Njihov jezik je prvi put zabilježen 1462. godine, a posebno njihov riječnik je pod velikim uticajem susjednih jezika (grčki, latinski, slovenski i turski).” (5)

……………………….

(1) The Southern Rewieu, Vol. 5, February & May 1830; Charleston, Printed and published by A. E. Miller, 1830, pg. 367.

(2) The New York Review, Vol. 1, New-York, Geoge Dearborn & CO, 1837, pg. 111.

(3) David N. Livingstone, Adam's Ancestors: Race, Religion, and the Politics of Human Origins, Baltimore, The Johns Hopkins University Press, 2008, pg. 103.

(4) The Edinburgh Magazine and Literary Miscellany, Vol. 15, August 1824, Edinburgh, Printed for Archibald Constable and Company, 1824, pg. 135.

(5) Hans Frede Nielsen, The Continental Backgrounds of English and Its Insular Development Until 1154, John Benjamins Publishing, Odense: Odense University Press, 1998, pg. 25.

NATPIS NA FIGURINI IZ KOPILA

Avgusta 2019. godine na iskopavanjima u zeničkom selu Kopila arheolozi su pronašli glinenu figurinu sa penisom i znakom **ɾ** ispod grudi.

Glava figurine je obrnuti trougao što je znak sjevernog neba sunca proljeća i ljeta (kod Egipćana vrijeme vlasti sunca Horusa). Na figurini je univerzalni simbol **ɾ** koji je kod Sumeraca poznat kao PAR. Sumersko PAR znači GOSPODAR, dok PA-AR znači ŽIVOT, GOSPODAR.

Antropomorfna figurina datirana je na 1000 g. st. ere.

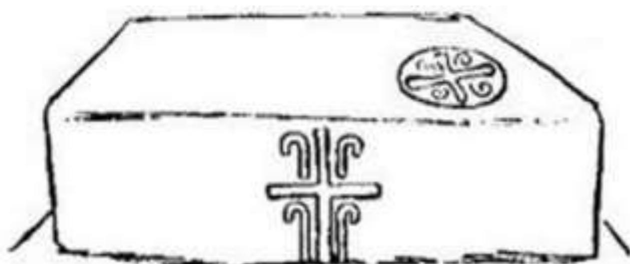
Od PRA je izvedeno egipatsko PARĀA što su Grci preveli kao FARAON. Simbol **ᒋ** je i starofeničansko slovo P, a nalazi se na i na glinenim pečatima hindu Harapa kulture.

Figurina sa znakom **ɾ** *visine je oko 9 cm nađena avgusta 2019. godine u selu Kopila kod Zenice (fotografija: Haris Badzic - Anadolu Agency).*

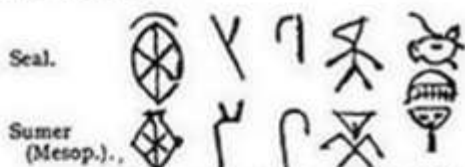
Univerzalni solarni simbol **ɾ** *je starosumerski piktograf* ***PAR*** *i starofeničanski slovo* ***P****.*

INDUS VALLEY SEALS OF SARGON & FATHER 181

No. 4. Seal of Sargon's Father as PURU (or BU) PAR-GIN of Uridu Land

This seal reads :—

Transl. : Lord of Lords Puru[4] Par-Gin of *Uridu* (or *Uriki*) Land.

Fig. 53.—Seal of Sargon's Father as Puru Par-Gin of *Uridu* or *Uriki* Land deciphered.

Znak **ɾ** *na stećku Zeleno polje kod Rogatice i na pečatu sumerskog cara Sargona (L. A. Waddell, Egyptian Civilization: its Sumerian Origin and Real Chronology, London, Luzak & Co., 1930, p. 181).*

(Foto: Institute for Oriental and European Archaeology – OREA)

Kao solarni simbol znak **Ր** nalazi se na praistorijskim pećinskim crtežima i petroglifma, pa i na nekim stećima sve do 17. vijeka.

Pred nama je jedno veliko pitanje: hoće li ovaj znak od strane državnih cenzora biti izbrisan sa figurine?

Na figurini je antropomorfni prikaz Sunca dugodnevnice, a iznad znaka **Ր** frigijskim pismom piše:

ՂΕΡΣΙ = ПЕРΣI = СЈАЈНИ, СВИЈЕТЛИ

PER > PERSI > PERSA, PERSEJ, PERSIJA.

Natpis svjedoči da su te terene nastanjivali tračanski Brigi. Poznato je da su Brigi vjerovali da se njihova boginja Velika Majka Kobila (Kubela) prikazuje na stijenama, te je vrlo moguće da se na mjestu nalazu figurine ili na Klopačkim stijenama nalazilo njeno svetilište.

Ime sela KOPILO je od korijena KOB: KOB – ILO > KOBILO > KOPILO (u srednjoj Bosni svi znaju šta znači KPOTITI SE, tj. RAĐATI SE). To znači da je ime sela staro preko 3000 godina kao figurina. Tu je i selo KLOPČE čije ime takođe nije slovensko, nego tračansko, tj. brigijsko, ali o tome drugi put.

ᒉΕΡΣΙ = ΠΕΡΣΙ = СЈАЈНИ, СВИЈЕТЛИ

O PORIJEKLU ILIRA

Sve što se o imenu ILIRA i ILIRIJE zna biblijska i grčka mitologija, a koga su lukavi judejski i grčki mudraci svojom "naukom" istini priveli, taj u laži živi i toj laži služi. Takav je sav već sluđeni Zapad, takav je i sve više zavedeni Istok, takvi su i ojađeni narodi Balkana razapeti između Istoka i Zapada. I da ne pričamo o lažima grčke mitologije o ILIRIMA i ILIRIJI, da počnemo ovu priču ko su ILIRI i šta znači riječ ILIRIJA.

ILIRI I ILIRIJA po grčkoj i latinskoj istorijografiji zabilježeni su pod ovim imenima:

a) grčki **Ἰλλυριοί** (ILLIROI),
b) latinski: **Illyrii** (ILLYRII) ili ILLYRI

Uzmimo za primjer ilirsko pleme sa imenom JAPODI (**Ιάποδες**, gr.) > JAPODI su dobili ime po JAFETU, naj-starijem Nojevom sinu:

a) hebrejski: **Yapheth** (YAPHET),
b) grčki: **Ἰάφεθ** (IAPHET),
c) latinski: **Iafeth** (IAFET, JAFET) ili **Iapetus** (IAPETUS, JAFETUS).
Pogledajmo li i uporedimo li grčke oblike riječi IAPHET – IAPHODES, vidimo da je ime naroda izvedeno od od imena JAFET, jer je suglasnički par **PH** u korijenu imena JAPH- nekad pisan kao **F**, a nekada kao **P**. Ime JAFET dalo je ime plemena JAFODI ili JAPODI. Pisano grčkim to je ovako: ‘IAPHET (**Ἰάφεθ**) > ʼIAPUGE (**‘Ιάπυγες**).

JAFET je najstariji NOJEV sin. JAFET je imao sina GOMERA, Gomer imao sina TOGARMU (ili Torgamu), Togarma sina TAURA, koji je poznat i pod imenima TAURI, TALMIZ, TULMEZ, TILMIK, TIROŠ. Svi potomci GOMEROVI poznati su pod jednim opštim imenom kao GIMIRI, KIMIRI, CIMERIJANI, CIMRI, CIMBRI, KIMEROI, SIMBRI, ZIMRI, KUMRI, KUMBRI. Sve

to je od antičkih Grka, počev od Herodota sredinom 5. v. st. ere, nazvano KELTI (**Κελτοί**) i TRAČANI.

Pogledajmo kako je od GOMEROVOG sina TAURA postalo ime ilirskog naroda DEURI i DAORSI:

a) TAURI > TEURI > DEURI
b) TAUR > TAURI > TAURSI > DAURSI > DAORSI,

Kako je postalo ime DALMATI:

TALMIZ > TALMAZI > DALMAZI > DALMATI.

Evo kako je nastalo ime TALIJANA u zemlji TALIJI (Ita003liji):

TALMIZ > TALMAZ > TALI > TALIJANI.

Ime plemena AUTERIATA postalo je od TAURIATI, tj. od imena TAUR:

AU-TAUR-I-AT-I > AUTARIATI.

Od TIROŠA su svi TRAČANI: TIROŠ > TIROŠANI > TIRAŠANI > TIRAČANI > TRAČANI. ETRURCI (RASENI) su grana TRAČANA:

TIROŠ > TIROŠI > TIROSI > TIRSENI > TIRASENI > RASENI.

Dakle su svi ovi plemenski narodi potekli od GOMERA, odnosno od Gomerovog unuka TAURA poznatog i pod imenima TAURI, TALMIZ, TULMEZ, TIROŠ i svi su KELTI, a KELTI su GIMIRI, KIMIRI, CIMERIJANI, CIMERI, KIMEROI, CIMBRI, SIMBRI, ZIMRI, KUMRI, KUMBRI, SUBRI, INSUBRI i tome slično.

Ime GOMER ima korijen GOM- od kojeg su u srpskom jeziku izvedene riječi GOMILA i GOMOLJ. Kažu bibliolozi da na hebrejskom GOMER znači ONAJ KOJI OKUPLJA PORODICU, KOJI BRINE O PORODICI.
I evo ko su bili ILIRI i šta znači zemlja ILIRIJA:

a) keltsko IL = MNOŠTVO, RODNOST, IZOBILJE, OBILNO, a može da znači i RAZLIČITOST; (1)
b) keltsko IRE = ZEMLJA, TLO;

c) keltsko IRION = POLJE, OBLAST, ZEMLJA; (2)
1. I tako biva: keltsko IL+ IRE > ILIRE = MNOŠTVO NA ZEMLJI,
2. keltsko IL + IRION > ILIRION > ILIRIJA = ZEMLJA MNOŠTVA

Iliri su bili Tračani, odnosno Cimerijani, jer su Cimerijani i Tračani bili jedan narod (vidi: Strabo, 1,3,21; XII,1,8):

"...kompletna lista tračkih naroda proteže se od Kaspijskog do Tirenskog mora." (3)

....

(1) *Robert Archibald Armstrong, M.Gaelic Dictionary in Two parts; London, Printed for James Duncan, 37, Paternoster Row; 1825, pg. 323.*
(2) *Ibid. pg. 335.*
(3) *Robert Elis, The Armenian origin of the Etruscans; London, Parker, Son and Bourn, 1861, pg. 7.*

TILMAZ (TIROŠ, TAURI, TAUR)

Dakle je porijeklo Ilira ovako: Noje, njegov sin Jafet, Jafetov sin Gomer, Gomerov sin Togarma, Togarmin sin Tilmaz.

Torgama je sin Gomerov, brat Aškenazov i Rifatov (Knjiga postanja, 10, 3). Nekoliko kasnijih usmenih predanja naroda Kavkaza tvrdi da je Torgama, kao mitski predak, otac različitih naroda lociranih u zapadnoj Aziji i Kavkazu. Rimski istoričar Josif Flavije (Flavius Josephus, 37 – - 100. g. n.e.) i hrišćanski teolog Jeronim (Jerome, 347 – 420. g. n.e.) određuju Torgamu kao oca Friga, tj. Briga, Brđana ili Burgunda.

Nekoliko starih hrišćanskih autora, uključujući Svetog Hipolita (Saint Hippolytus, 170 – 236. g. n. e.), te Euzebijus iz Cezarije (Eusebius of Caesarea, 263 – 339. god. n.e.) i biskup Teodorit Theodoret (393 –

457.god.n.e.) tvrde da je Torgama predak Jermena. Srednjevijekovna jevrejska tradicija povezuje Torgamu sa turskim narodima, uključujući i Hazare.

Mi ćemo se ovdje držati tvrđenja jevrejske varijante Starog Zavjeta poznate pod imenom “Knjiga Jašerova” (*The Book of Jasher*), u kojoj se tvrdi da je Torgama imao deset sinova:

1. Buzar (Hazari, Khazari)
2. Parzunac (Pečenezi)
3. Elicanum (Alani)
4. Balgar (Bugari)
5. Ragbib
6. Tarki (Kökturks)
7. Bid (Oghuz)
8. Zebuc
9. Angal (Madjari ili Oghuri/Onoguri ili Ujguri)
10. Tilmaz (Tirôsz - Tauri)

“I sinovi Togarme su deset porodica, i to su njihova imena: Buzar, Parzunac, Balgar, Elikanum, Ragbib, Tarki, Bid, Zebuk, Ongal i ***Tilmaz****; svi se raširiše i počinuše na sjeveru i izgradiše sebi gradove. I nazvaše svoje gradove po svojim vlastitim imenima, to su oni koji se pridržavahu rijeka Hithlah i Italak do danas.”*

(Knjiga Jašerova, 10, 10)

Objašnjenje: Torgamini sinovi su na Balkanu i oko Balkana. Rijeka Italak je današnja talijanska rijeka Po, a nejasno je koja je Rijeka Hithalak.

“Ali porodice Angoli, Balgar i Parzunac, oni žive uz veliku rijeku Dunav; i imena njihovih gradova su također u skladu s njihovim vlastitim imenima.” (Knjiga Jašerova,10,12)

To je oblast danasnje Vojvodine i rumunskog dijela Banata Gradovi. Dakle su turski narodi drevnim po rijeklom iz te oblasti. Pečuj i Pećinci svojim imenima i danas podsjećaju na Pečeneze. Prapostojbina Pečeneza bila

uz Dunav, a odatle su vremenom, skupa sa Bugarima i Ujgurima, od Tilmazovih potomaka potisnuti prema istoku. U Rumuniji postoje gradovi Buzau (po Buzaru) i Onogur (po Oghuru).

Predak drevnih Tračana, od koji potiču Iliri, je Togarmin sin **Tilmaz**. U usmenom predanju kakvakskih naroda Tilmaz je poznat i pod imenima **Tilmak**, **Tulmez**, **Talmiz**, **Tilmik**, **Tiroš**, **Tauri**. Značenje njegovog imena neki povezuju sa latinskim **taurus** što znači **bik**. Međutim, neki tvrde da ime **TAURI** znači **planinac**, **brđanin** (1), pozivajući se na riječ **tau** što znači **planina**. Ova riječ pojavljuje se u nekoliko jezika i jednostavno znači **planina**. (2)

Toira na asirskom i **tor** i **toura** na aramejskom znače **planina** i **lanac planina**, a biblijski Galilejci pisali su tu riječ **taurah**, dok u turskom isto znači **planina** i **kula**. Ime planine Taurus (**Ταῦρος)** upravo znači **planina** i izvedena je od aramejskog **taura** i to je jedno od imena Tilmazovih: **Tauri**, što znači **visok ko planina**, **planinac, brdjanin**.

Kod Kelta **tor** je zaštićeni ograđeni prostor, baš kao i kod Srba, a **tower** je **kula**, **visina** (3).

Kao osnova **tor** je u srpskom **toranj**, a **toranj** je visok, brda su visoka i planina je visoka.

Balkan je takođe planina i lanac planina i tu su prvo živjeli planinci Brđani (Brigi ili Frigi). Josif Flavije i Jeronim određuju Torgamu za oca Frigijaca, tj. Brađna, odnosno Briga.

Tilmaz, Tiroš ili Tauri je sin Torgamin, Togarma sin Gomerov, Gomer sin Jafetov, Jafet sin Nojev. I tako se genealogija nastavlja još deset koljena unazad sve **do Adama** kao **početne A haplogrupe** iz koje su se, u nauci nepoznatim razlogom izazvane mutacije, razvile sve današnje genetske haplogrupe.

Tacit (Publius Cornelius Tacitus, 56 – poslije 117. g. n. e.) u svom djelu “Germania” bilježi zemlju Kelta Boja (Boii) pod imenom Boiohaemum. Rimljani su Balkan zvali **Haemum**, što znači **planina**, što znači **Taurah**, tj. **Tauros**, odnosno **Taur** i to je Togarmin sin Tilmaz od kojeg su Brigi (Brđani ili Frigi), a od njih sva keltska plemena pod raznim imenima, npr. **Taurišći**, **Teurišći**, **Taurići**, **Taurini**, **Boji**. Sa Brigije (Haemusa), Huma, tj Balkana, Taurići su se raširili širom Evrope, a na istok stigli čak do Kine i Indije.

Današnja Italija, koju je srpski narod uvijek zvao Talija (Talijani), dobila je ime po Talmazu (Tilmazu), jer su je naselili Talmazovi potomci.

Nekad je sva oblast od Jadrana do Save i Drine bila Dalmacija. Ime je dobila po Tilmazu: Tilmazija, Talmazija, Dalmazija, Dalmacija. Netačna je i lažna tvrdnja da je ime Dalmacije izvedeno od imena plemena Dalmata, a ime tog plemena lažući govore da je od šiptarske riječi **djelmt** što znači **ovca**, jer je ime **Dalmacija** po imenu **Talmaz**.

Keltsko (gaelik) **Dalma** znači **hrabar**, **odvažan**, **srčan** (4), a riječ **Dalmachd** znači to isto (5).

U čast svog pretka Taurovi potomci podizali su gradove kojima su davali nazive po **TAURU,** tj. **TILMAZU**. Tako je u **TILMAZIJI**, kasnijoj **DALMAZIJI,** tj. **DALMACIJI**, na istoimenoj rijeci (današnja Cetina) podignut grad **TILURIUM**. Grad **TAURUNUM** (po imenu Tauri) bio je sagrađen na mjestu današnjeg Zemuna. Primorski grad **TILURIUM** nalazi se na brdu **Gardun**, a zemunski **TAURUNUM** na brdu **Gardoš** (**gard** je keltska riječ i znači **odbrambeni položaj**.

U Dalmaciji bijahu gradovi **TIRISA** (TYRISSA) i **TILIRIUM**. U Donjoj Moeziji (današnja Srbija) bio je grad **TURES** (**TURA**), današnji Pirot. TUR je BIK, a jedno

od imena Torgaminog Tilmaza (Tiroša) bilo je TAUR što još znači BIK, BAK.

U Trakiji bijaše više gradova sa korijenskom osnovom **TIR** (TYR) od koji su **TIRISTAS** (TYRISTASIS) i **TIREDICA** (TYREDIZA, TYRODIZA). TIRANA u današnjoj Albaniji po TIROŠU nosi ime.

Množeći se na Balkanu **TAURIĆI** su su se širili na sve strane Evrope. Iz današnje Vojvodine preko Karpata potiskali su turska plemena prema istoku.

Sarmatska pokrajina **TIRA** (TIRANION, TYRA, lat.) dobila je ime po TIROŠU. Rijeka Dnjestar u staro vrijeme zvala se **TIRA** (TYRA, TYRES), a lokalni Sarmati oko rijeke zvali su se **TIRITA** (TYRITA, TYRIGETAE, lat.). Bilo je Sarmata i u Aziji i tamo su imali grad **TIRAMBE** (TYRAMBE, TYRAMBIS, lat.). U Skitiji su živjeli TIRMENI (TYRMENII, lat.), a oni su potomci Jafetovog TIRASA.

Iz okoline sarmatske TIRE kasnije neki od kimerijskih TAURIĆA naseljevaju Fenikiju i osnivaju grad **TIR**.

Oko rijeke Gang u Indiji živjeli su Arijci pod imenom **TIRANOZBOSI** (TYRANNOSBOAS), a na Siciliji bijaše grad **TIRACINA** (TYRACINAE). Etrurce su zvali TIRENE (TYRRHENI):

"Pomenuti toponim Tauromenion, koji se ne može nikako zaobići kad je reč o Ilirima i Prailirima, po mom neskromnom sudu jasno je indoevropskog postanja i karaktera u oba svoja elementa. Dok se P. Krečmer ranije kolebao u pogledu radikalnog tauro – 'gora', identifikujući ga sa homofonim tauro – 'bik', danas je sasvim odrešit u mišljenju da je to neindoevropska reč (Glotta XXX205). Potrebno je stoga da se zadržimo kod ovog geografskog naziva, važnog za obe vrste Ilira (up.Epidauros, Deuriopes, Deurias, Tauresium, Teurnia, Tauristae, Taurunum, itd.)." (6)

Od TIROŠA su TIRENCI (Etrurci ili Raseni) ili TI-RAČANI, tj. TRAČANI i ILIRI, a pošto je GOMER djed TIROŠEV, njegove potomke drevni nebalkanski narodi zvali su GIMIRI, KIMBRI i svim srodnim oblicima imena CIMERI, KIMERI, KIMBRI, itd., kasnije poznati i kao KELTI.

Prelaskom glasa **T** u **D** od imena TAUR dobijena su imena naroda i toponima sa osnovom DAUR-, DAOR-, DEUR, npr. AUDAURIATE je dalo kasnije AUTE-RIATE, grad DAORSON je od starijeg TAURSON.

....

(1) The Edinburgh encyclopaedia; 1830, p. 339; The Juvenile, 1853, p. 217.

(2) Charles Anthon, A Classical Dictionary: containing an account of the principal proper names mentioned in ancient authors; New York: Harper & Brothers Co., 1841, p. 1294.

(3) John Buchan Telfer, The Crimea and Transcaucasia, H.S. King & Company, 1876, p. 92; Henry Dauby Seymour, Russia on the Black Sea and Sea of Azof, Murray, 1855, p. 171.

(4) Neil M'Alpine, A pronouncing Gaelic dictionary, Second edition; Edinburgh, 1883, pg. 98

(5) Ibid.

[6] Milan Budimir (Beograd), Iliri i Prailiri, De Illyriis et Protoillyriis, Vjesnik za arheologiju i historiju dalmatinsku, Bulletin d'archeologie et d''histoire dalmate LIII (l950—1951); Posebni otisak -— Tirage ipart, Split, 1952, Tisakh: Novinsko - izdavačko poduzeće ''Slobodna Dalmacija'', Split.

ILIRI I ILIRIJA

Sve što se o imenu ILIRA i ILIRIJE zna biblijska i grčka mitologija, a koga su lukavi judejski i grčki mudraci svojom "naukom" istini priveli, taj u laži živi i toj laži služi. Takav je sav već sluđeni Zapad, takav je i sve više zavedeni Istok, takvi su i ojađeni narodi Balkana razapeti između Istoka i Zapada. I da ne pričamo o lažima grčke mitologije o ILIRIMA i ILIRIJI, da počnemo ovu priču ko su ILIRI i šta znači riječ ILIRIJA.

ILIRI I ILIRIJA po grčkoj i latinskoj istorijografiji zabilježeni su pod ovim imenima:

a) grčki **Ἰλλυριοί** (ILLIROI),
b) latinski: **Illyrii** (ILLYRII) ili ILLYRI

Uzmimo za primjer ilirsko pleme sa imenom JAPODI (**Ιάποδες**, gr.). JAPODI su dobili ime po JAFETU, najstarijem Nojevom sinu:

a) hebrejski: **Yapheth** (YAPHET),
b) grčki: **Ἰάφεθ** (IAPHET),
c) latinski: **Iafeth** (IAFET, JAFET) ili **Iapetus** (IAPETUS, JAFETUS).

Pogledajmo li i uporedimo li grčke oblike riječi IAPHET – IAPHODES, vidimo da je ime naroda izvedeno od od imena JAFET, jer je suglasnički par **PH** u korijenu imena JAPH- nekad pisan kao **F**, a nekada kao **P**. Ime JAFET dalo je ime plemena JAFODI ili JAPODI. Pisano grčkim to je ovako: ‘IAPHET (**Ἰάφεθ**) > ’IAPUGE (**‘Ιάπυγες**).

JAFET je najstariji NOJEV sin. JAFET je imao sina GOMERA, Gomer imao sina TOGARMU (ili Torgamu), Togarma sina TAURA, koji je poznat i pod imenima TAURI, TALMIZ, TULMEZ, TILMIK, TIROŠ. Svi potomci GOMEROVI poznati su pod jednim opštim imenom kao GIMIRI, KIMIRI, CIMERIJANI, CIMRI, CIMBRI, KIMEROI, SIMBRI, ZIMRI, KUMRI, KUMBRI. Sve to je

od antičkih Grka, počev od Herodota sredinom 5. v. st. ere, nazvano KELTI (**Κελτοί**) i TRAČANI.

Pogledajmo kako je od GOMEROVOG sina TAURA postalo ime ilirskog naroda DEURI i DAORSI:

a) TAURI > TEURI > DEURI,
b) TAUR > TAURI > TAURSI > DAURSI > DAORSI.

Evo kako je postalo ime DALMATI:

TALMIZ > TALMAZI > DALMAZI > DALMATI.

Evo kako je nastalo ime TALIJANA u zemlji TALIJI (Italiji):

TALMIZ > TALMAZ > TALI > TALIJANI.

Ime plemena AUTERIATA postalo je od TAURIATI, tj. od imena TAUR:

AU-TAUR-I-AT-I > AUTARIATI.

Od TIROŠA svi TRAČANI: TIROŠ > TIROŠANI > TIRAŠANI > TIRAČANI > TRAČANI. ETRURCI (RASENI) su grana TRAČANA:

TIROŠ > TIROŠI > TIROSI > TIRSENI > TIRASENI > RASENI.

Dakle su svi ovi plemenski narodi potekli od GOMERA, odnosno od Gomerovog unuka TAURA poznatog i pod imenima TAURI, TALMIZ, TULMEZ, TIROŠ i svi su KELTI, a KELTI su GIMIRI, KIMIRI, CIMERIJANI, CIMERI, KIMEROI, CIMBRI, SIMBRI, ZIMRI, KUMRI, KUMBRI, SUBRI, INSUBRI i tome slično.

Ime GOMER ima korijen GOM- od kojeg su u srpskom jeziku izvedene riječi GOMILA i GOMOLJ. Kažu bibliolozi da na hebrejskom GOMER znači ONAJ KOJI OKUPLJA PORODICU, KOJI BRINE O PORODICI.

I evo ko su bili ILIRI i šta znači zemlja ILIRIJA:

a) keltsko IL = MNOŠTVO, RODNOST, IZOBILJE, OBILNO, a može da znači i RAZLIČITOST; (1)
b) keltsko IRE = ZEMLJA, TLO;

c) keltsko IRION = POLJE, OBLAST, ZEMLJA; (2)

1. I tako biva: keltsko IL+ IRE > ILIRE = MNOŠTVO NA ZEMLJI,

2. keltsko IL + IRION > ILIRION > ILIRIJA = ZEMLJA MNOŠTVA.

Iliri su bili Tračani, odnosno Cimerijani, jer su Cimerijani i Tračani bili jedan narod (vidi: Strabo, 1,3,21; XII,1,8):

"…kompletna lista tračkih naroda proteže se od Kaspijskog do Tirenskog mora." (3)

………………………..

(1) *Robert Archibald Armstrong, M.Gaelic Dictionary in Two parts: I. Gaelic and English. II. English and Gaelic; London, Printed for James Duncan, 1825, pg. 323.*
(2) *Ibid. pg. 335.*
(3) *Robert Elis, The Armenian origin of the Etruscans; London, Parker, Son and Bourn, 1861, pg. 7.*

IL, ILIR, ILIRIJA I PILE

Kakve je boje PILE kad se tek izleže? Svako tek izleženo PILE je SJAJNOŽUTO, a nosilac značenja te boje u riječi PILE je riječ **IL**. Arapsko IL, AL znači BOG (1). Arapskom IL i AL prethodilo je semitsko EL. Tako su IL, AL i EL ista drevna imena BOGA i SUNCA. Svako PILE izleže se ŽUTO kao IL, tj. kao SUNCE

IL se nalazi u latinskom SILVA (šuma) i SILVAN, ilirsko-rimski BOG LJETA I ŠUME. Čak i PILAV ima IL, jer se i PILAV ŽUTI. IL u riječi SVILA daje značenje SJAJA, a PILA je ZRAKASTA kao IL, tj. SUNCE. PILOT je VOĐA, VOZAČ.

Starogaelik IR je LJUTNJA, BES (2); latinsko IRA (3). Gaelik IRIS je BRONZA (4). Od IR je IRITIRA što

izaziva emotivno stanje LJUTNJE, tj. emitivne VATRE, BIJESA. Korijenska osnova IR nalazi se i u latinskom IRIS koje znači DUGA i PERUNIKA (5).

IR se nalazi u engleskom FIRE i to je VATRA. IR je sa istim značenjem u grčkom **Πῦρ** (PIR), **Πῦρὸς** (PIROS). Srpsko KROMPIR takođe ima PIR, jer sirovi krompir služi za skidanje VATRE, tj. visoke temperature (KROM je kimrijski bog Zemlje). Oganj PIRI (6). Tu su i riječi PIRIKA (vrsta trave) i PIRGAV.

Suštinsko značenje riječi IR nalazimo u sumerskom i u velškom. Sumersko IR znači STVORITI, ZAČETI, OPLODITI (7). Velško IR znači ČISTO, TANANO, LAHORASTO, PROBOJNO, PRODORNO (8), dakle IR ne može biti ništa drugo već VATRA: VATRA je ZAČETNIK STVARANJA ŽIVOTA, VATRA je ZORA STVARANJA.

Egipatsko IRIS znači ZORA, IRI je “OKO”, tj. SUNCE (OS-IRIS) (9). Korejsko IRU znači SUNCE (10). Kod sibirskih Samojeda WIRI i IRRI je MJESEC (11), jer i Mjesec SJA. Srpsko VIRI znači GLEDA POMALJUĆI SE (Sunce zorom viri sa istoka).

Kod centralnoafričkih domorodaca GIRI je SUNCE (12), IRU je NEBO (13). Finsko IRTI je RAZDRIJEŠEN; SLOBODAN, ČIST, JASAN (14). Sanskritsko ĪR znači IĆI, KRETATI, USTAJATI, RASTI; RADOVATI, UZROKOVATI RAST; DONOSITI ŽIVOT; PODIZATI (15). Sve ovo uzrokuje SUNCE svojom VATROM.

Riječi IL i IR nalaze se u nazivima ILIR I ILIRIJA. Naziv ILIRIA i ILLIRION su tračanske (keltske) složenice:

1. ILIR + IA > ILIRIA > ILIRIJA
2. IL + IRION > ILLIRION

Riječi IA i IRION u gaeliku znače OBLAST, ZEMLJA (16).

Tako ILIR (< IL + IR) znači SJAJNA VATRA ili SJAJ SUNCA, dok ILIRIA i ILIRION znače ILIJEVA ZEMLJA, SVJETLOSNA ZEMLJA, SUNČEVA ZEMLJA.

Starogrčko **Ἰλλυρία** ili **Ἰλλυρίς** je od **Ἰλ + λυρ**u kojem IL znači SUNCE, a **λυρ** je VATRA, SJAJ. Od "grčkog" **λυρ** izvedeno je **λίριον** (LIRION) sa značenjem LJILJAN (17). I opet po tome **Ἰλλυρία** i **Ἰλλυρίς** znače SUNČEV SJAJ, SUNČEVA SLAVA.

Značenjem srodna riječ imenu ILIR je DINAR (DIN + AR), a imenu ILIRIJA srodna je riječ DINARA. Sanskritsko DINA znači DAN (18), sanskritsko RA znači VATRA, TOPLOTA, DAVATI, ZLATO, SJAJ, BLJESAK (19).

Bretonskom i korniškom IR u njihovom DINAIR (dinar) (20) odgovara AR u DINAR. AR je SUNCE i RA je SUNCE, dakle je IR takođe SUNCE, VATRA, SJAJ. Arapsko IRR [21] i arapsko IRĪS znače VATRA (22). I SUNCE je VATRA:

- IL + **IR** > **ILIR**,

- IL + **IR** + **IA** > **ILIRIA**.

Starokeltsko IA je OBLAST, PODRUČJE, ZEMLJA, DOMOVINA, OTADŽBINA. (21)

I ko su bili ILIRI? ILIR je ILOVA VATRA, ILOV SJAJ: IL IR. ILIRIA je ILOVOG SJAJA ZEMLJA: **IL** je SUNCE, **IR** je VATRA, SJAJ; **IA** je OBLAST, ZEMLJA: **ILIR-IA** (stećі to svjedoče svojim solarnim motivima).

....

(1) John Richardson, A Dictionary, Persian, Arabic, and English; Oxford, The Clarendon Press, 1777, p. 145.

(2) Robert Archibald Armstrong, Gaelic Dictionary in Two parts; London, Printed for James Duncan, 1825, p. 335.

(3) Francis Edward Jackson Valpy, An Etymological Dictionary of the Latin Language; London, Printed by A. J. Valpy, 1828, p. 210.

(4) Robert Archibald Armstrong, Ibid.

(5) Francis Edward Jackson Valpy, Ibid.

(6) Petar Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga II; JAZU, Zagreb, 1972, str. 661.

(7) Stephen Langdon, A Sumerian Grammar and Chrestomathy; Paris, Libraire Paul Geuthner, 1911, p. 222.

(8) William Owen Pughe, A Dictionary of the Welsh Language, The Second Edition, Vol. II; Denbigh: Printed and published by Thomas Gee, 1832, p. 255.

(9) Arthur James Johnes, Philological proofs of the original unity and recent origin of the human race, Apendix A; London: Samuel Clarke, 1843, p. 4.

(10) Ibid. p. 5.

(11) Ibid.

(12) Ibid. p. 20.

(13) Ibid. p. 40.

(14) Severi Alanne, Suomalais-englantilainen sanakirja (Finnish-English Dictionary); Superior, Wis., Työmies Kustannusyhtiön Kustannuksella, 1919, p. 140.

(15) Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary; Oxford, The Clarendon Press, 1960, p.170.

(16) Robert Archibald Armstrong, Ibid.

(17) John Groves, A Greek and English Dictionary; Boston: Hilliard, Gray and Company, 1836, p. 367.

(18) Monier Monier-Williams, Ibid. p. 478.

(19) Ibid. p. 859.

(20) Robert Williams, Lexicon Cornu-Britannicum: A Dictionary of the ancient Celtic language of Cornwall; Llandovery: Roderic; London: Trubner & Co., 1865, p. 104.

(21) John Richardson, A Dictionary, Persian, Arabic, and English; The Clarendon Press, Oxford, 1877, p. 31.
(22) Ibid. p. 29.
(23) Robert Archibald Armstrong, Gaelic Dictionary; London, Printed for James Duncan, 37, Paternoster Row; 1825, p. 320.

SAŽETA ISTORIJA ILIROSLOVENA

Dakle je na Balkanu ovako vrijeme teklo: prvo TRAČANI, pa su Grci i Rimljani TRAČANE počeše zvati ILIRIMA.

Onda od kraja VI vijeka dolaze na Balkan slovenski ratnici, takođe većinskim dijelom potomci drevnih TRAČANA izvan granica Rimskog carstva.

Od vremena Slovena počinju ILIRE zvati VLASIMA, kako bi ih kao domorodačko pokoreno stanovništvo gordi Sloveni distancirali u niži stalež.

Prođoše vijekovi i VLASI se izmiješaše sa Slovenima jezikom, vjerom i kulturom i rodbinskim vezama. Tako počeše sve njih zvati VLASIMA i od njih nasta nova vjera koju su u jednom dijelu tog novonastalog naroda zvali po dijalektima: KRESTJANSTVO, KRISTJANSTVO ili KRSTJANSTVO. Imali su krštenje po ortodoksnom obredu, ali nisu priznavali sve dogme i kanone zvanične crkve, nego su u svojoj vjeri čuvali znanje, vjerovanja i običaje stare prehrišćanske vjere.

I već teče XI vijek i raskoli se crkva na latinsku Rimokatoličku i grčku Ortodoksnu i kako se crkva podijeli i kako postadoše dvije crkve, u graničnim zonama ovih crkava počinje otimačina čiji će biti VLASI KRESTJANI, KRISTJANI ili KRSTJANI, koje Rimokatolička crkva nazva jereticima patarenima, a Ortodoksna jereticima bogumilima i babunima.

Ali, područje VLAHA je granična zona između crkve podijeljene na Rimokatoličku i Ortodoksnu i tu rovare obe crkve, prijete i šalju vojske na vlaške jeretike patarene i bogumili, tj. na krestjane, kristjane ili krstjane.

Iz Zete u Rašku dolazi rimokatolik Nemanja, misteriozni čovjek bez imena oca i majke, Tito svog vremena. U Raškoj iz rimokatolicizma prelazi u krestjanstvo, ubija sve krestjanske plemenske župane, a nakon toga vizantijski car postavlja svog vazala Nemanju za velikog župana sve Raške, a episkopa grčke Ortodoksne crkve postavlja Nemanji krestjaninu za savjetnika i duhovnika.

Ubrzo iza toga podiže Nemanja vojsku na sve "jeretike babune" u Raškoj, pobi mnoštvo naroda i popali i osakati mnoge, zaplijeni imanja i sve knjige starostavne popali Nemanja, ni jedna ognju ne preteče. Mnogo naroda tada iz Raške pobježe u Bosnu braći po vjeri. Jačanjem i širenjem države Nemanjića nemanjićka Ortodoksna crkva počela je da preuzima krstjane primorja i Huma prema Dalmaciji i da postavlja svoje episkope i popove.

Ali ni pape ne miruju i prijete patarenima svojim krstašima. Vještom diplomatijom bosanska kraljevi odlažu krstaške pohode, ali padom Srbije pod Turke i izbijanjem Turaka na granice Bosne, jedinu nadu u zaštitu svog kraljevstva vidješe u papi i njihovom prelasku u rimokatolicizam. I koju desetinu godina ojača rimokatolicizam u Bosni i dio naroda pređe u rimokatolicizam.

Ali ne dugo poslije toga pokaza se da su sva vjerovanja u papinu zaštitu bila samo pusta nada. Upadoše Turci u Bosnu i pokoriše Bosnu, a grčkoj nemanjićkoj Ortodoksnoj crkvi ondašnje Srbije, kao svom već preko vijek i po vjernom vazalu, pokloniše crkvu bosanskih krstjana u vlast.

Da bi sačuvali glavu na ramenima sebi i članovima svojih porodica, mnoga bosanska vlastela moral je preći u islam. Tako su dobili nove titule i zadražli sve svoje plemićke povlastice i imanja.

Dio krstjanskog naroda ostao je u krstjanskoj vjeri, uprkos što je većina pripala vlasti Ortodoksne, a manjina već od ranije pripadala je Rimokatoličkoj crkvi. Dio naroda nije mogao izdržati teret turski zuluma i prelazio je u islam, ali ni prve ni kasnije generacije islamskih konvertita nisu potpuno odbacivale stara vjerovanja.

I kao finale danas imamo da je latinska ideologija Rimokatoličke crkve sve VLAHE krstajne na područjima svoje vlasti pretopila u HRVATE, a ideologija grčke Ortodoksne crkve je na područjima svoje vlasti sve VLAHE krstjane pretopila u SRBE, dok su na područjima ideološke vlasti Islamske zajednice svi islamizirani VLASI pretopljeni su u BOŠNJAKE.

Postanak i formiranje nacionalne svijesti BOŠNJAKA ne može se dovoditi u vezu sa srednjovjekovnim začecima nacionalne svijesti BOŠNJANA, jer vjerska ideologija koja je onda krenula sa formiranjem BOŠNJANA je hrišćanska, krstjanska, a ideologija koja je uspostavila nacionalni korpus BOŠNJAKA je islamska, te su BOŠNJANIN i BOŠNJAK dva suprotstavljena duhovna pojma, kao što su pokatoličeni VLASI i ortodoksni VLASI postali dva suprotna pojma.

Da je u vrijeme srednjovijekovne bosanske države formirali BOŠNJANI sa krstanskom vjerom i da su kao krstjani sa nezavisnom crkvom opstali do rata 1991-1995., i oni bi kao četvrta zaraćena strana učestvovali u "našem" zadnjem ratu kao što su se borili protiv Turaka na Kosovu i u bitkama protiv islamskih ratnika u srednjovijekovnoj Bosni. Rat 1991-1995. u Hrvatskoj

i BiH bio prvenstveno vjerski rat tri naroda istog krvnog porijekla i u specijalnim vidovima rata traje i dan-danas.

Tako danas imamo tri zombirana i zakarvljena naroda istog porijekla koji jedni drugima iz vjerskih, bukvalno rečeno ideoloških ili vjerskostranačkih razlika psuju, mrze i ubijaju rod i porod.

RASENSKI SELVAN JE ILIRSKI SILVAN

Rasenski, ili etrurski, bog SELVAN (ekavski) je ilirski SILVAN (ikavski), jer je ekavsko SED isto što i SID: BEL, tj. BIL, odnosno BIJEL, jedan SEJE žito, drugi ga SIJE. Ekavsko SENO isto je ikavskom SINO i to je na suncu osušena trava. Bez Sunca nema ni SENA, ni SINA, dakle je **SE** = **SI**.

Ilirski SILVAN (latinski: SILVANUS) je bog poljoprivrede, šume, plodnosti, rasta, množenje bilja i životinja, isto kao Kernunos kod Kelta i Veles kod Slovena. Poznat i kao Pan, prikazivan s rogovima kao i Kernunos i Veles. Od čega potiče i šta znači ime SILVAN?

Latinsko SILEX, SILICEA je KREMEN koji stvara VATRU, a to je ujedno SVJETLOST, SJAJ.

U latinskom SYLVA, SILVA je ŠUMA. Govore nam lažući da je to od starog grčkog SULA **ΰλη**, **ΰλα** (1), ili možda od grčkog KSILON (**ξύλον**) sa značenjem DRVO. (2)

U latinskom SILEX i SILICEA korijenska osnova je SI kao i u latinskom SILVA, kao u ikavskom SID (sed, sijed) sa značenjem BIJEL. Rekli smo da SILEX znači KREMEN koji stvara SJAJNU VATRU, jer podvikujemo SINI MUNJO! SI je SJAJ, u SJAJU Sunca je TOPLOTA, u njoj je VATRA.

Korijenska osnova SIL je u engleskom SILVER, što je na ruskom SEREBRO, dakle je SIL = SER = ZER = VATRA = SJAJ = TOPLOTA = Sunčeva SILA.

Silvan i Silvana (kameni reljef, Glamoč, Zemaljski muzej Sarajevo, foto: D. Dzino).

Persijsko ZER je ZLATO i ono je SJAJNO (3) kao Sunce. Gledajmo kako riječ raste:

SI
SIL
SILA
SILVA
SILVAN

SILVANA

Osnova u srpskom SILA je **SI**. SILA je SNAGA, MOĆ i kad nas neka SILA zvekne po glavi, pred očima nam SINE. Latinsko SILUA je DRVO (4) i tu su dvije proste riječi i sufiks -A: **1.** SI, **2**. LU.

Sumersko SI znači SVIJETAL, CRVEN; ČVRST, ISTINIT (5); sumersko LU u LUG znači JASAN, ČIST (6). Dodamo li tome i sumersko AN sa značenjem VISINA, NEBO (7), dobijemo SILUAN, što je na latnskom pisanju isto što i SILVAN (**U** = **V**):

“Lat. *Siluanus,* sto pripada šumi, uglavnom se odnosio na Silvanusa, boga drveća.” (8)

Tako SILUANUS ili SILVAN znači SIJETLOČISTA VISINA ili SVIJETLOČISTO NEBO. Naravno da se misli na vedro, sunčano i toplo doba proljeća kad drveće i sva šuma cvjeta, lista i u vis raste.

Ima li riječ SILVANUS, tj. SILVAN, svojim postanjem veze sa starogrčkim ULI (**ΰλη**) ili ULA (**ΰλα**) što znači MATERIJAL, GRAĐA u što spada i DRVO (9). Nema veze, jer u riječi SILVANUS (SILVAN) nije **UL**, nego **SI**, jer da je **SU**, bilo bi **SULVANUS**, a ne **SILVANUS.** Grčko ULI (**ΰλη**) ili ULA (**ΰλα**) jeste srodnog značenja, ali je različitog oblika i postanjem je od sumerskog UL sa značenjem VISINA, NEBO, ZVIJEZDA (10).

Dakle latinsko **SILVIA** (šuma) i **SILVANUS** nije postalo od grčkog ***ΰλη***, nego od tračanskog, tj. ilirskog **SI**, **SIL** u riječi **SILA**. Od SILA je izvedeno ŽILA (Pan je imao veliku "žilu").

Često podviknemo djeci: “Idite VAN!” Nigdje kažu: “Idite VANKA!” Šta je VAN, VANKA? To je slobodni prostor napolju, prostor odakle se vidi nebo i Sunce. Gle: sanskritsko VAN u VÁNA je LJUBAV, BOGOSLUŽBA (11), dok u sanskritskom VANA znači DRVO, LUG, ŠUMA, PUNOĆA, OBILJE (12). Sanskritsko VĀ-

NA je ŽIVOTNOST, KRETANJE, OKRETANJE (13). VANA je ženski, a VAN muški rod, odnosno to su ilirska božanstva SIL-VANA i SIL-VAN.

Nažalost, srpska i balkanska okupatorska vjerska politika je antinarodna i neprijatelj je balkanske istine uopšte, pa će i ova istina biti prezrena i odbačena, jer svi oni koji svojim dogmatskim vjerama služe kao jedinoj životnoj i nacionalnoj istini, od njih ni Bog ni narod koristi nemaju, no samo štetu.

....

(1) Francis Edward Jackson Valpy, An Etymological Dictionary of the Latin Language, London: Printed by A. G. Valpy, 1828, p. 461.

(2) Ibid.

(3) Charles de Pougens, Trésor des origines et dictionnaire grammatical raisonné de la Langue Françiase, Paris: De L'imprimerie Royale, 1819, p. 279.

(4) Francis Edward Jackson Valpy, Ib., p. 554.

(5) Stephen Langdon, A Sumerian Grammar and Chrestomathy, Paris, Libraire Paul Geuthner, 1911, p. 236.

(6) Ibid. p. 227.

(7) Ibid. p. 203.

(8) Walter William Skeat, An Etymological Dictionary of the English Language, Second Edition, Oxford: The Clarendon Press, New York: Mcmillan & Co., 1893, p. 554.

(9) John Groves, A Greek and English Dictionary, Boston: Hilliard, Gray and Company, 1836, p. 569.

(10) Stephen Langdon, Ib., p. 252.

(11) Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dic-tionary, Oxford, The Clarendon Press, 1960, p. 917.

(12) Ibid.

(13) Ibid. p. 935.

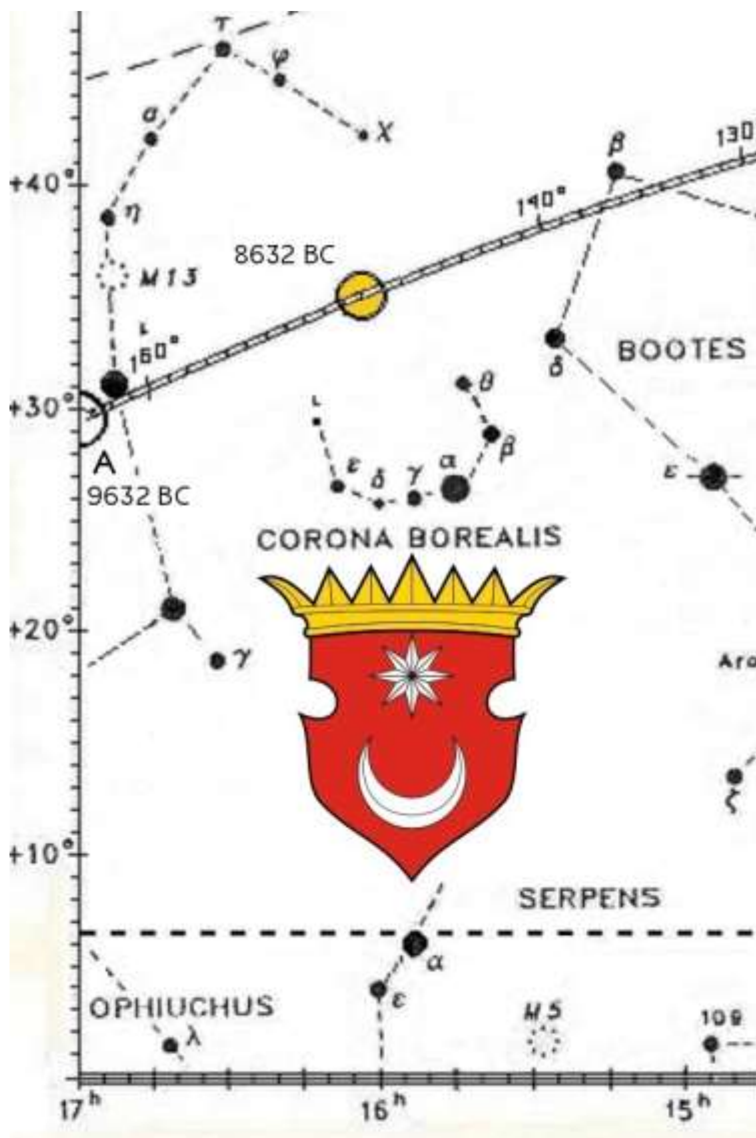
SIMBOL NA GRBU ILIRIJE

"Polumjesec" sa zvijezdom (rozetom) na grbu Ilirije predstavlja prestol Sunca na najvišoj tački zenita sjevernog neba na prvi dan ljeta. "Polumjesec" nije polumjesec, a zvijezda (rozeta) nije zvijezda, nego Sunce. Polumjesec je ***sela***, sjedalo, godišnji prestol Sunca u podne prvog dana ljeta. Simbol potiče još iz vremena

kad je prvi dan ljeta bio prije 8630 g. st. ere iznad sazviježđna Korona Borealis. Danas ga u vrlo srodnim varijantama masovno koriste masoni svih religija.

ШЕВУСІЛ (ŠEVUSIL)

Ševusil (stećak, Perućac, Bajina Bašta).

ŠEVUSIL je složena riječ od dvije riječi: ŠEV USIL, što znači BLJEŠTEĆI USIL:

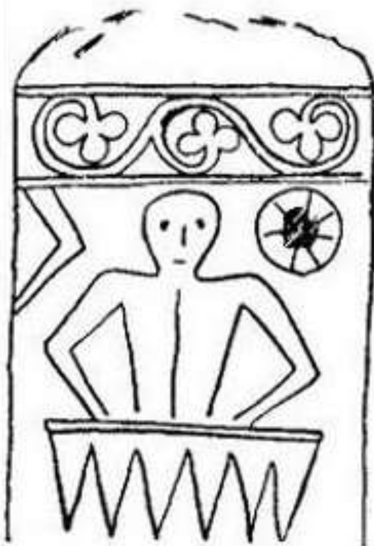
a) SEV > ŠEV > ŠEVAK = BLJESAK,

b) USIL = VRHOVNI BOG RASENA (ETRURACA).

I koliko je star ovaj stećak? Kad je rasenski bog Sunca USIL bio poznat na Balkanu, tj. u Perući? Bilo je to vijekovima prije nove ere!

O STAROSTI STEĆAKA

SLOVO	GLAS
>	G
	O
	M
	I
	N

GOMIN

Steaćak sa natpisom "Gomin", oko 2000 st. ere; Bujakovina, Foča, BiH (sumerski piktografi: Daniel Smith, Cuneorum Clavis. The Primitive Alphabet and Language of the Ancient Ones of the Earth, London: Chiswick Press, 1875, pp. 49-61).

Najstariji pisani trag o podizanju stećaka je u Homerovoj u Ilijadi. Pred pogibiju trojanskog junaka Sarpedona boginja Hera govori Zevsu šta će biti sa mrtvim Sarpedonovim tijelom:

“…pa nek njega
Nose dok ne stignu s njim u Likiju široku zemlju;
te će ga braća pogrepsti i svojta i nadgrobnu humku
nasut’ i spomenik dići; jer takvima je mrtvima pošta.”

(1)

Ovako stoji u prevodu T. Maretića:

“…nek nose

Njega, dok ne dođu s njim u Likiju široku zemlju,
Tu će ga braća sahranit i rođaci i hum će grobni
Nasut i metnuti stećak, jer čast je mrtvima takva." (2)

Stećke, biljege, mramore ili mašeta podizale su najbogatije porodice i od ekonomske moći ovisila je veličina i ukrašenost stećka.

Stećci podizani su od 24. vijeka stare do 20. vijeka nove ere na grobnim humkama znamenitih pojedinaca iz bogatih porodica. U rasponu tog vremena neki stećci su krađeni, preklesavani i ukrašavani novim motivima i bivaju pomijerani na nove grobove. U neke su samo uklesavani natpisi, a neki su građeni novi sve do 20. vijeka nove ere. Jedan od dokaza preklesavanja nedavno je zabilježen: na natpisu na ploči u Branješcima kod Glamoča vidljivi su tragovi preklesavanja:

“Postoji, dakle, izvjesna mogućnost da je neko jako temeljno uništio stari natpis skidanjem čitavog sloja sa spomenika, pri čemu je ipak preostalo nešto slova koja se danas ukazuju kao pliće usječena.“ (3)

"A. Evans je stećke stavio u preistoriju i nazvao ih 'kurioznim prehistorijskim druidskim spomenicima'. A. J. Fosco je rekao da su to spomenici Feničana koji su u davna vremena živjeli u Dalmaciji. H. Sterneck je smatrao da stećci pripadaju predrimskom vremenu a,

kako se često nalaze na ilirskim gromilama ili u njihovoj neposrednoj blizini, da pripadaju vremenu kojem i ilirski tumulusi." (4)

Na stećku u Radimlji piše: SOHONK. (1500 - 500 st. ere).

Veličina i motivi stećaka svjedoče svoje vrijeme: od megalita sumerskih vremena s kraja trećeg milenija stare ere pa kroz vijekove do malih stećaka 20. vijeka nove ere.

…………………………...

(1) Homer, Ilijada, Pjevanje 16, Odjeljak 13; prevod Miloš N. Đurić.

(2) Homer, Ilijada, Pjevanje 16, Odjeljak 14, stihovi 453-457; prevod Toma Maretić.

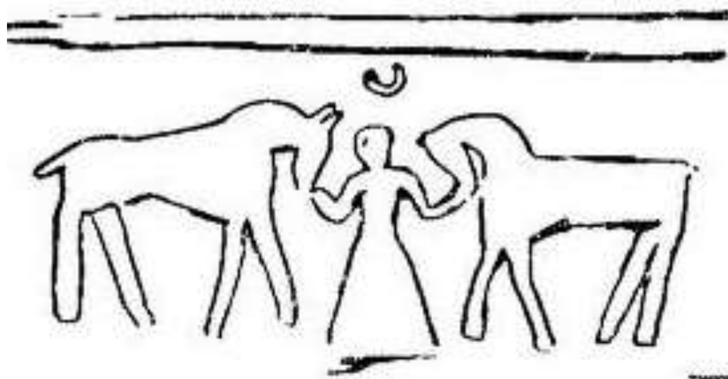
(3) Goran Komar, Siniša Šolak, Ćirilički spomenici Glamočkog polja; Međunarodno udružnje naučnih radnika – AIS, Banja Luka, 2017, str. 22-23.

(4) Sefik Bešlagić, Stećci - kultura i umjetnost; Sarajevo, Veselin Masleša, 1982, str. 70.

BENDIS (KOTA, EPONA, LILI)

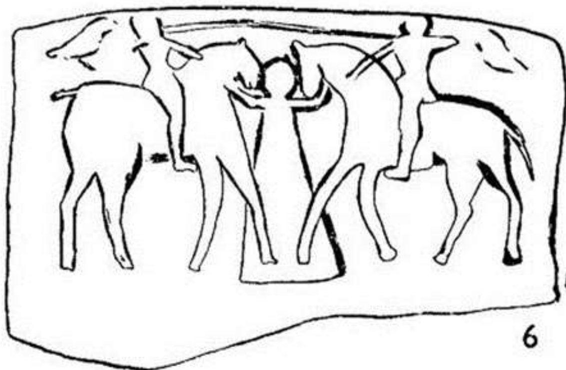
Tračanska boginja Bendis ili Kota, keltska Epona.

Stećak (Tarevo, Kladanj).

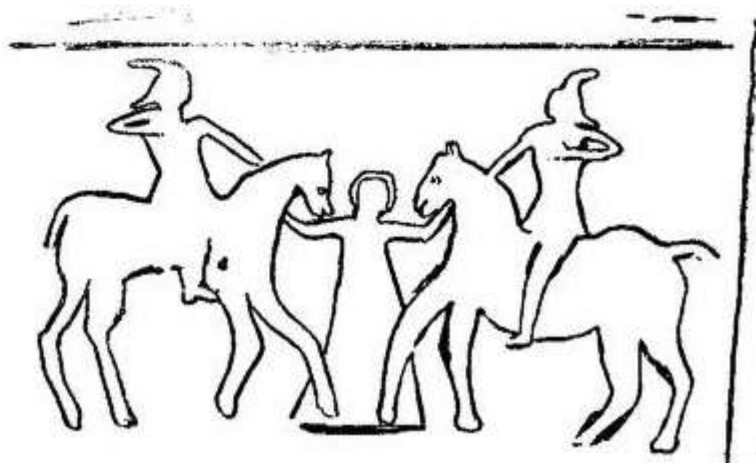

Kotis (Bendis,Epona) između Poluksa Kastora kao boga proljeća i boga ljeta na ljetni solsticij (2-3. v.n.e.)

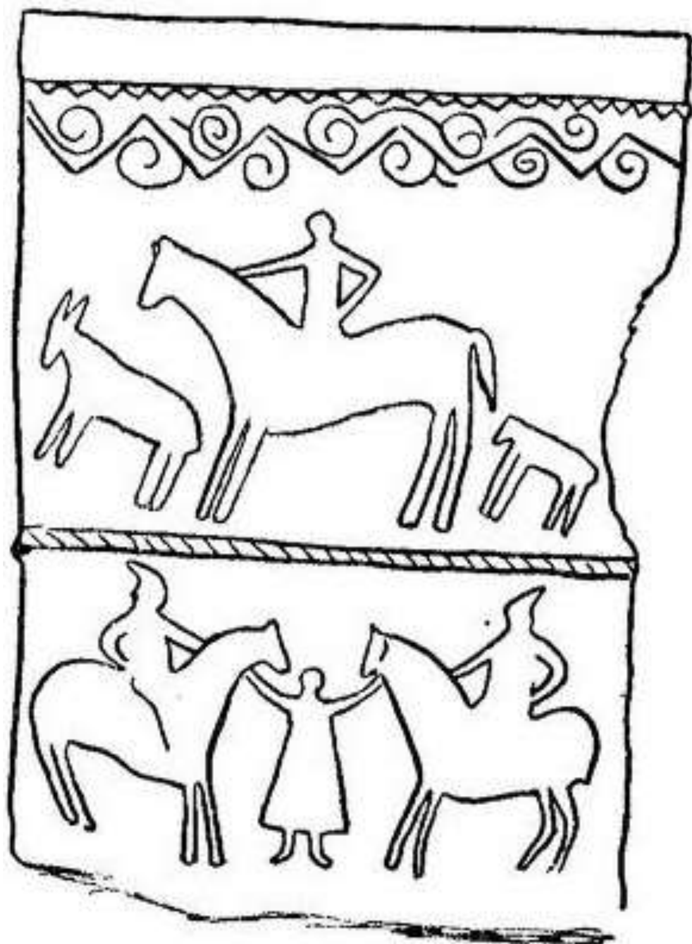

Kotis na stećku u Blidinju (Marian Wenzel, Ukrasni motivi na stećcima, Veselin Maslesa, Sarajevo, 1965, str. 387).

Kota, Bendis ili Epona na stećku u Toplici, Gornje Hrasno, Hutovo (Marian Wenzel, Ukrasni motivi na stećcima, Veselin Maslesa, Sarajevo, 1965, str. 387).

Kota, Bendis ili Epona na stećku u Brajevičima kod Gackog ((Marian Wenzel, Ukrasni motivi na stećcima, Veselin Maslesa, Sarajevo, 1965, str. 387).

Ako su ovi stećci iz srednjeg vijeka, onda su ih podizali pripadnici one prehrišćanske vjere čije motive vidimo i na tračanskim olovnim ikonama i na keltskim kamenim reljefima; ako stećci nisu iz srednjeg vijeka, onda pripadaju vremenu prije hrišćanstva.

BOGINJA LILI (LILA, LJILJA)

Keltski srebrenjak (reverse), današnja Mađarska, 2 v. st. e).

Na novcu je keltska boginja LILI, duži oblik LILIUL. Korijenska osnova LI nalazi se u latinskom LĪBER, LĪBĔRI koje znači BAHUS (1), što znači SLOBODAN, OSLOBODILAC (Bahus je bog Dionizije). Latinsko LIBENTINA je boginja VENUS, VENERA (2).

Englesko LIGHT, katalonsko ILUM njemačko LICH znači SVJETLOST (3). U srpskom ikavskom govoru riječ LITO je ekavsko LETO. Tako vidimo da englesko LIGHT, katalonsko ILUM, njemačko LICHT srpsko ikavsko LITO imaju isti korijen: LI.

Lili, Liliul.

Sumersko LI-IL znači EKSPLOZIJA, a svaka eksplozija je SVJETLOST. Sumersko LI-IL-LIL-LU je bog Ninib, bog Sunca, prvorođeni sin boga BELA (4). LI postoji u sumerskom LILLU koje znači OLUJNI UDAR, PRASAK (5). Srbi kažu LILNI ga, tj. UDARI ga, ali tako jako da se ZALILA, jer i drvo se pod UDAROM vjetra LILA: LILA, LILATI, ZALILATI. Osnova LI je nosilac značenja SVJETLOSTI, ŽIVOTA I SNAGE.

Hebrejsko ime LIBNAH (heb. LI-VNAH) znači ČISTOTA, BJELINA (6). Hebrejsko ime LIBNI znači BIJEL (7).

Sanskritsko LI znači DRŽEĆI, UTVRĐENI (8). Sanskritsko LĪLĀ je GRACIOZNOST, ŠARM, LJEPOTA, MILINA (9).

Osnova LI je u srpskom LICE, LIP (ekavski LEP), LIPA, LIST, LINIJA. Od SUNCA ide ZRAKA: SUNCE je LI, ZRAKA je LINIJA.

Bretonsko LIU, korniško LIU, velsko LLIW, staro-velško LIU, LIOUM i gaelik LI znači BOJA, CRVENA BOJA (10). Gaelik LI takođe znači SREĆA, NAPREDAK, SLAVLJE (11). Gaelik LILI je LJILJAN (12).

Evo još srpskih riječi koje počinju korijenskom osnovom LI: LIK, LICE, LIST, LINIJA, LISICA, LIPA, LITI, LIMUN, LILA. Na ikavskom LETVA je LITVA, LETO je LITO, LEP je LIP, LEK je LIK. Dakle su ovim riječima ekavsko ikavsko LI nosioci istog značenja, a LI se dvaput nalazi imenu keltske boginje LILI.

LIK je SLIKA i LICE je SLIKA. LIST se kao ZRȀKA odvaja od GRANE. LIST je izdanak iz LI:

- LINIJA je PRAVAC od LI;
- LISICA je ŽUTA, SVIJETLA, SJAJNA kao LI;
- LIPA je Svetovidovo drvo ŽUTIH cvjetova kao što je ŽUT LI(MUN);
- LIJE kiša u mlazovima i svaki mlaz je LINIJA, a LINIJA (zraka) ishodi iz LI;
- ekavsko “letva” je ikavsko LITVA i to je tanka drvena LINIJA. Svaka Sunčeva zràka je LINIJA ili LITVA koja se pruža od LI;
- LILA je BUKTINJA;
- LIB (ikavski) je HLEB (ekavski);
- LISKA (ikavski) je LESKA (ekavski);
- LIMUN je mogao dobiti ime samo po svojoj SVJETLOSNOJ boji.
- LISKA (ikavski) je LESKA (ekavski);
- BLESKANJE (ekavski) je BLISKANJE (ikavski), a BLIC je BLJESAK.

Lipljen

I na kraju da navedemo ime ribe LIPLJEN, LIPEN, LIPAN ili LIPLJAN, a ime je po CRVENOJ BOJI VATRE njenih peraja. Ekavski LETO je ikavski LITO, vruće i najsjajnje godišnje doba.

LILI je SJAJNA VATRA ili LILA. Ikavskom LILI odgovara ekavsko LELI. LILI je ženski rod, muški rod je LILO, LILAN, LJILJAN. Ženski rod je LELI ili LELA, muški rod je LELO, LJELJO, LJELJEN iz obrednih kraljičkih narodnih pjesama.

LILI je LILA što znači OGNJENA, PLAMENA, VATRENA. Keltska LILI je tračanska PERPERUNA, PERPERUŠA ili PRPRUŠA, hristijaniziranih dvovjeraca krstjana OGNJENA MARIJA. Po boginji LILI pale se LILE uoči IVANJDANA i PETROVDANA.

....

(1) Francis Edward Jackson Valpy, An Etymological Dictionary of the Latin Language, London: Printed by A. G. Valpy, 1828, p.p. 229.

(2) Ib.

(3) Walter William Skeat, An Etymological Dictionary of the English Language, Second edition, Oxford: The Clarendon Press, New York: Mccmillan & Co., 1893, p. 832.

(4) John Dyneley Prince, Materials for a Sumerian Lexicon, Part I, J. C. Hinrichs'sche Buchhandlung, Leipzig, 1907. p. 225.

(5) Ib., p. 392

(6) The Zondervan Pictorial Bible Dictionary, General Editor Merrill C. Tenney, Regency Reference Library, Grand Rapids, Michigan, 1967, p. 486.

(7) Ib.

(8) Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary, Oxford, The Clarendon Press, 1960, p.

(9) Ib., p. 903.

(10) Robert Williams, Lexicon Cornu-Britannicum: A Dictionary of the ancient Celtic language of Cornwall, Llandovery: Roderic; London: Trubner & Co., 1865, p. 236.

(11) Robert Archibald Armstrong, A Gaelic Dictionary In Two Parts, London: printed for James Duncan, 1825, p. 353.

(12) Ib., p. 354.

VATRINO VEDANJE

Vatra je svjetlost, svjetlost je elektromagnetno zračenje. Ljudsko oko u prosjeku vidi svjetlost s valnom dužinom u rasponu od 380 do 780 nanometara (nm) i to je nama vidljiva svjetlost koju vidimo u vidu dnevne svjetlosti, u vidu duginih boja i pri gorenju vatre.

Najmanje valne dužine ljudima vidljive svjetlosti su ljubičaste boje, zatim plave, pa zelene, žute i crvene s najvećom valnom dužinom.

Iza nama vidljive svjetlosti prostire se nevidljiva ultraljubičasta svjetlost (UV) sa valnim dužinama manjim od 380 nm, a iza crvene sa oko 780 nm je nevidljiva infracrvena svjetlost (IR).

Ljudskom oku nevidljiva nebeska svjetlost je crna. Sav nebeski prostor između vidljivih nebeskih tijela je crna svjetlost, eder, eter ili etar. Ta crna kosmička svjetlost je tkz. "*nebeska voda*" koja sa Božjim duhom postoji na samom početku biblijskog stvaranja svijeta:

"U početku stvori Bog nebo i zemlju, a zemlja bješe bez obličja i pusta, i bješe tama nad bezdanom; i duh Božji dizaše se nad vodom." (Stvaranje, 1, 2)

Tama je mrak, mrak je bez vidljive svjetlosti, sve je crno u prostoru bez dna (bezdan), tj. bez kraja. Sve počiva u vječnosti početka koji se sastoji od crne svjetlosti etera i Božijeg duha. Početak je beskonačnost u vječnosti vremena i prostora u kojima obitavaja Bog u vidu duha i nebeska voda, tj. etar.

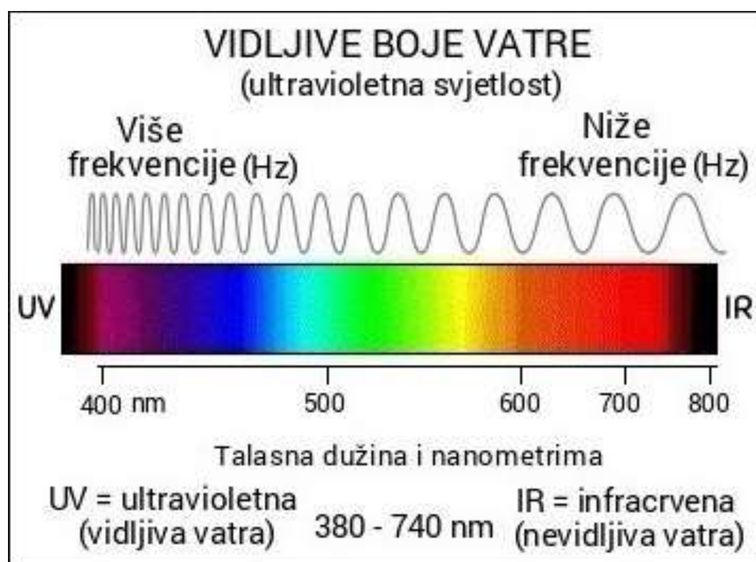
U te prauzročne i uzročne veze i odnose Božijeg duha i crne svjetlosti nebeske vode ili etera, ljudski razum na sadašnjim nivou svijesti ne može to ni naslutiti, a kamo li zaviriti i nešto od toga objasniti. Ono što simbolički možemo kazati je tumačenjem drevnih simbola.

Po simbolima Bog je muški, a crna nebeska voda (etar) je ženski oplodni princip. Božji duh se diže nad

vodom, lebdi nad vodom. On je u kontaktu sa vodom: on gore, ona dole! Bog je nad vodom je kao mu nad ženom Ta veza muškog i ženskog kreativnog principa iskazan je Jin-Jang simbolom: zgrčeni zagrljaj svijetlog i tamnog, bijelog i crnog, muškog i ženskog kroz zgrčeni sjedinjavajući spoj dviju suprotnosti čine punoću kruga.

Kao rezultat spojne veze muškog principa Božijeg duha i ženskog principa crne nebeske vode (etera), rađa se "dijete" u liku vidljive svjetlosti:

"I reče Bog: neka bude svjetlost. I bi svjetlost. I vidje Bog svjetlost da je dobra; i rastavi Bog svjetlost od tame. I svjetlost nazva Bog dan, a tamu nazva noć. I bi veče i bi jutro, dan prvi." (Stvaranje, 1, 4-5)

Pogledamo li vidljivi spektar svjetlosti, vidimo da je ljubičasta boja sa najmanjom talasnom dužinom, ali je sa najučestalijom frekvencijom (Hz). To je praiskonska svjetlost, prva vidljiva svjetlost, prva vatra rođena iz veze Božijeg duha i crne kosmičke vode ili etera.

Dalkle ljubičasta vatra ima vrlo visoku frekvenciju i što je frekvencija svjetlosti veća, veća je temperature tog dijela vatre. Tako ljubičasti dio plamena obične vatre ima najveću temperaturu.

Ljubičastu boju srpski narod naziva LILA, a keltska boginja vatre zvala se LILI, LILIUM. Sumersko LI-IL znači EKSPLOZIJA (1), dakle je ljubičasta svjetlost, ta prva vidljiva kosmička vatra rođena eksplozijom, praskom, u prvom danu Stvaranja. LI je nebeska voda (eter), IL je Bog svjetlosti; LI je eter, LA u irskom je DAN; PROSTOR SVJETLOST.

Drugi naziv za LILA boju je LJUBIČASTA. Sanskritsko LUBH nosi značenje STRASNA ŽELJA, ŽARKA ŽELJA, ŽUDNJA, ČEŽNJA (2). Od korijena LUB je srpsko LJUBAV. Ljubav je ljubičasta vatra, prvo božansko vidljivo postojanje, prva najveća i najpreča vrlina pobožnosti koja (još) održava svijet. Bog nije u vjeri, nego u ljubavi!

I onda dolazi drugi dan Stvaranja. Šta je stvoreno u drugom danu Stvaranja? Stvorena je naša planeta Zemlja. Stvaranje planete Zemlje simbolično je teklo ovako:

“Potom reče Bog: neka bude svod posred vode, da rastavlja vodu od vode. I stvori Bog svod, i rastavi vodu pod svodom od vode nad svodom; i bi tako. A svod nazva Bog nebo. I bi veče i bi jutro, dan drugi” (Stvaranje, 1, 6-8)

Dio nebeske vode razdvaja se nebeskim svodom od crne nebeske vode (etera) u zasebnu cjelinu. Zatim slijedi treći dan Stvaranja:

“*Potom reče Bog: neka se sabere voda što je pod nebom na jedno mjesto, i neka se pokaže suho. I bi tako. I suho nazva Bog zemlja, a zborišta vodena nazva mora; i vidje Bog da je dobro.”* (Stvaranje, 1, 9-10)

“Jer navalice neće da znadu da su nebesa bila otprije i zemlja iz vode i usred vode Božijom riječi.” (2. Petrova, 3, 5)

Dakle se dio pod svodom odvojenog etera skupio u cjelinu zbijajući se u veliku plavu vodenu kuglu. To je “plavi biser”, plava planeta Zemlja, plava boja u vidljivom spektru boja.

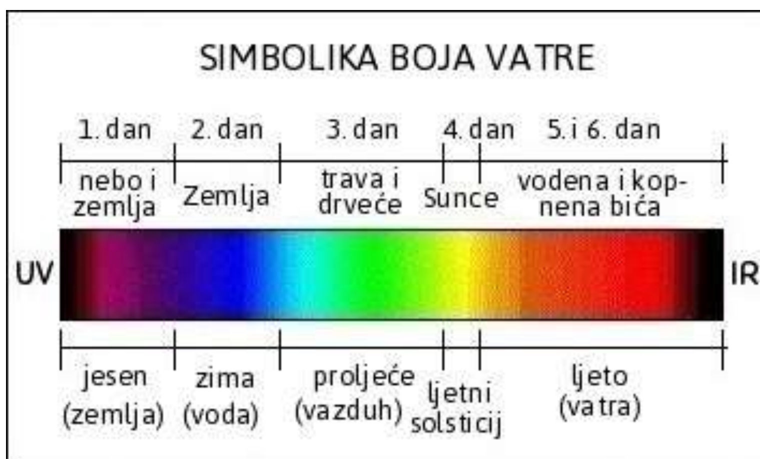

U plavoj vodenoj kugli stvara se pijesak i kamenje od kojeg nastaje kopno. Prazninu prostora između nebeskog svoda i Zemlje popunjava vazduh nastao pri sabijanju i transformaciji nebeske vode (etera) u zemaljsku vodu.

Ljubičasta vatra sa nebeskog svoda svojom ljubičastom svjetlošću obasjava i grije Zemlju. I evo šta biva u trećem danu Stvaranja:

"*Opet reče Bog: neka pusti zemlja iz sebe travu, bilje, što nosi sjeme, i drvo rodno, koje rađa rod po svojim vrstama, u kojem će biti sjeme njegovo na zemlji. I bi tako. I pusti zemlja iz sebe travu, bilje, što nosi sjeme po svojim vrstama, i drvo, koje rađa rod, u kojem je sjeme njegovo po njegovijem vrstama. I vidje Bog da je dobro. I bi veče i bi jutro, dan treći.*" (Stvaranje, 1, 11-13)

Pošto su se ispunila tri uslova: svjetlost sa toplotom, voda i kopno, u trećem danu stvaraju se, niču i rastu zelena trava i drveće zelenog lišća. Simbolika toga je zelena boja u vidljivom spektru svjetlosti. Time se završava treći dan Stvaranja i počinje četvrti dan:

“Potom reče Bog: neka budu vidjela na svodu nebeskom, da dijele dan i noć, da budu znaci vremenima i danima i godinama; i neka svijetle na svodu nebeskom, da obasjavaju zemlju. I bi tako.” (Stvaranje, 1, 14-15)

Žuta svjetlost u spektru simbol je stvaranje Sunca Mjeseca i zvijezda. Žuta boja ujedno je simbol dana ljetnog solsticija kad prestaje rast zelene boja prirodei i počinje da zrije žito za ljetnu žetvu.

Peti i šesti dan stvaranja vodenih, vazdušnih i kopnenih stvorenja su u simbolici crvene boje, boje ljeta.

“Ali će doći dan Gospodnji kao lupež noću, u koji će nebesa s hukom proći, a stihije će se od vatre raspasti a zemlja i djela što su na njoj izgorjeće.” (2. Petrova, 3, 10)

…………………………

(1) John Dyneley Prince, Materials for a Sumerian Lexicon, Part I, J. C. Hinrichs’sche Buchhandlung, Leipzig, 1907. p. 225.

(2) Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary, Oxford, The Clarendon Press, 1960, p. 904.

DEURI ILI DERVANI - KELTI ILIRIJE

Ime ilirskog plemena DEUR je od DE + UR. Velško DE znači DIO (1), a velško UR je SUŠT, ČIST, RASAN (2). Bretonsko DEURR znači ROBUSNI, HRABRI, PONOSNI. (3)

Drugo istorijsko ime DEURA je DERVANI (grčki: **Δερβανοí**). Velško DERW, korniško DAR, DERU, DERO, armorićansko DERU znači HRAST (4). Velško DERWIN znači HRASTOV (5), te su DERVANI isto što i HRASTIĆI.

Od DEURA je današnje prezime DEURIĆ, a tu su i prezimena DERIĆI i DERONJE. I ne zaboravimo:

VELŠANI ili KUMRI potomci su KELTSKIH BRIGA TRAČANA.

....

(1) William Richards, Welsh and English Dictionary (Geiriadur Cymraeg a Saeseneg); Caerfyrddin, 1832. p. 101.

(2) Ib., p. 270.

(3) Joseph Loth, Chrestomathie Bretonne (Armoricain, Gallois, Cornique); Paris, Emile Bouillon Libraire-Editeur, 1890, p. 469.

(4) William Owen Pughe, A National Dictionary of the Welsh language, Thirdh edition, Vol. I; Denbigh, Published by Thomas Gee, 1866, p. 561..

(5) Ib

IME BOSNE

Korijen u imenu BOSNA je BO-. Pogledajmo neke riječi sa korijenom BO:

- srpski: BOK, BOB, BOBA, BOVA, BOTA, BOKAL, BOSTAN, BOKVICA, BOMBA:

- engleski: BOSS = ispupčenje, izbočina, izraslina, čvoruga;

- engleski: BOW = lúk;

- engleski: BOWL = posuda, pehar;

- engleski BOAT = čamac;

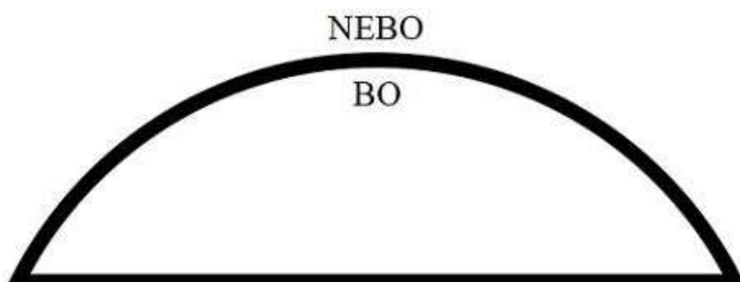
- engleski BOUNCE = skok;

- latinski: BOS = vo, krava, govedo;

- gaelik: BOC = jarac; (1)

- gaelik: BOC = zulj, plik, ispupčenje, izraslina, izbočina. (2)

Šta je bukvalno značenje korijena BO- u nabrojanim riječima? Pogledamo slike lúka i volujskih rogova i biće nam jasno: BO- je KRUŽNO, SAVIJENO, i bukvalno značenje je NEBO, ali pošto je nebo VISOKO,

BOS

BOW

BOS-NA > BOSNA = NABORANA, PLANINSKA

Šta je bukvalno značenje korijena BO- u nabrojanim riječima? Pogledamo slike lúka i volujskih rogova i biće nam jasno: BO- je KRUŽNO, SAVIJENO i bukvalno značenje je NEBO, ali pošto je nebo VISOKO, smisao osnove BOS prenio se i na značenje VISINE i SNAGE. Tako starobiblijski toponim BOZRAH (hebrejski BŎZ'RÁ) znači TVRAĐVA (3), a svaka tvrđava je JAKA I VISOKA (samo se tanko i visoko drvo siječe za BASKIJU).

Jedan od dva stupa Solomonvog hrama nazvan je BOAZ (hebrejski BŌ'AZ) što znači MOC, SNAGA [4].

Hebrejsko BOSOR je sinonim riječima BEOR i BAL (5), a BAL je bio semitski BOG poznat i kao BEL. Iz ovih primjera vidimo da su BO, BA i BE u nekim riječima istog značenja. Tako i talijansko BASTION znači TVRĐAVA. U srpskom je BOBA, u latinskom BĀCA (6).

U srpskom je BOSIOK, BOSILJAK, u grčkom je VASILIKOS (βασιλικός), u engleskom BASIL, itd.

U nazivu BOSNA osnova je BOS i to je ista riječ kao latinsko BOS što znači VO, KRAVA, GOVEDO.

Da li ime BOSNE ima veze sa volujskim rogovima, da li je BOSNA dobila ima po volovima i govedima? Ne, nije!

Srpsko BUSEN postalo je od keltsko (tračkog) BOS što u današnjem bretonskom i korniškom znači GRM, ŽBUN (7). Od BOS je korniško BOSNOS sa istim značenjem kao i BOS [8]. Od ovog BOS preko oblika BOSEN postalo je srpsko BUSEN: svaki BUSEN je ISPUPČENJE, IZBOČINA, GRBA.

Ako je BOS DO BOSA, ako je jedan uz drugog mnoštvo BOS, BOS, BOS... onda je BOSAN, BOSNO, a zemlja je BOSNA: BOS - NA (nastavak -NA isti je nastavak koji sa osnovom "nos" daje "nosna", sa "ros-“ daje "rosna", sa "kras-" daje "krasna", itd.):

BOSNA je NERAVNA ZEMLJA, GRBAVA ZEMLJA, PLANINSKA ZEMLJA.

....

(1) Norman Macleod, A Dictionary of the Gaelic Language; Glasgow and London, W. R. M’Phun & Son, 1866, p. 75.

(2) Ib.

(3) Madeleine S. Miller and J. Lane Miller, Harper's Bible Dictionary; New York. Harper & Brothers, 1961, p. 79.

(4) Ib., p. 77.

(5) Merrlil C. Tenney, The Zondervan Pictorial Bible Dictionary; Regensy Reference Library, Grand Rapids, Michigan, 1967, p. 130.

(6) Oxford Latin Dictionary; Oxford, At The Clarendon Press, 1968, p. 222.

(7) Robert Williams, Lexicon Cornu-Britannicum: A Dictionary of the ancient Celtic language of Cornwall,

Llandovery: Roderic; London: Trubner & Co., 1865, p. 30.

(8) *Frederick W. P. Jago, An English-Cornish Dictionary; London: Simpkin, Marshall & Co.,: W. H. Luke, Printer and Publisher, 1887, p. 25.*

HERKULES U OŠANIĆIMA

Pred pragom stare crkve u Ošanićima kod Stoca nalazi se oveća ploča sa reljefnim prikazom Herkulesa. Lijeva Herkulesova ruka je podignuta i prstima dotiče tetivu luka. Ako ovaj položaj uporedimo sa položajem sazviježđa Herkules na mapi ljetnog neba, vidimo da prav-cu tetive Herkulesovog luka odgovara linija +50º deklinacije. Prostor luka odgovara svakodnevnom kretanju sazviježđa Velikih kola, a pravac strijele pokazuje sjeverni pol Zemljinog neba.

Svojim polukružnim oblikom sazviježđe Korona Borealis tačno se uklapa u polukružni vrh Herkulesove toljage koju drži desnom rukom. Šest malih pravougaonika na Herkulesovom tijelu su tri mjeseca proljeća i tri mjeseca ljeta, dakle vrijeme kad je sazviježđe Herkules jasno vidljivo na sjevernom ljetnom nebu.

Sa koje lokacije u okolini je donesena ova ploča i kad je postavljena kao otirač pred ulazom u crkvu, ne zna se. Ono što se zna jeste da je starost reljefa između 2000-3000 godina i da je njegovo trenutno mjesto odraz religijskog balkanskog divljaštva i krajnje prezrivog odnosa prema svojoj istorijskoj baštini.

Dolazili su tu strani i domaći arheolozi u potrazi za artifaktima Ilira i istorijom stećaka, ali se niko od njih nije sjetio (ili nije htio da se sjeti) da ovaj reljef prenese u Zemaljski muzej u Sarajevu. Za Šefika Bešlagića, jednog od najpoznatijih istraživača stećaka, to je samo

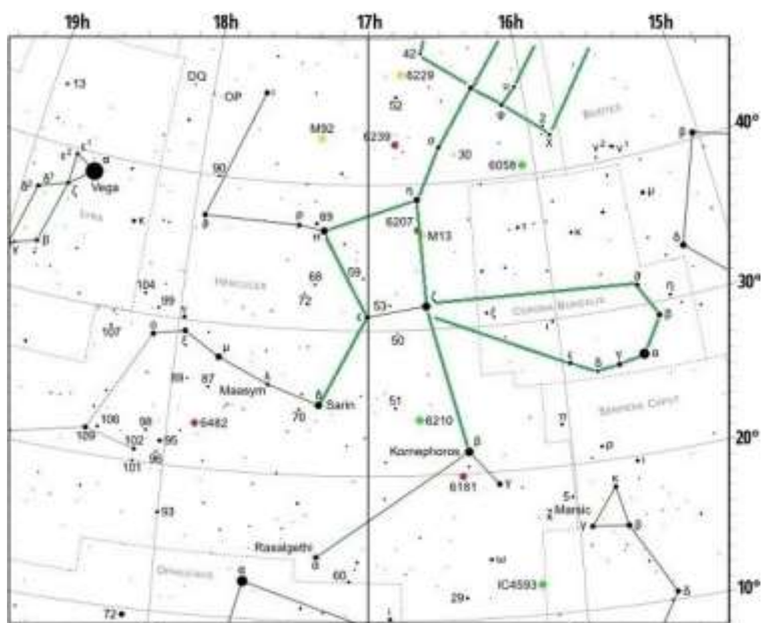
"predstava čovjeka sa lukom", a eto vam svima pred očima, pa se sami uvjerite

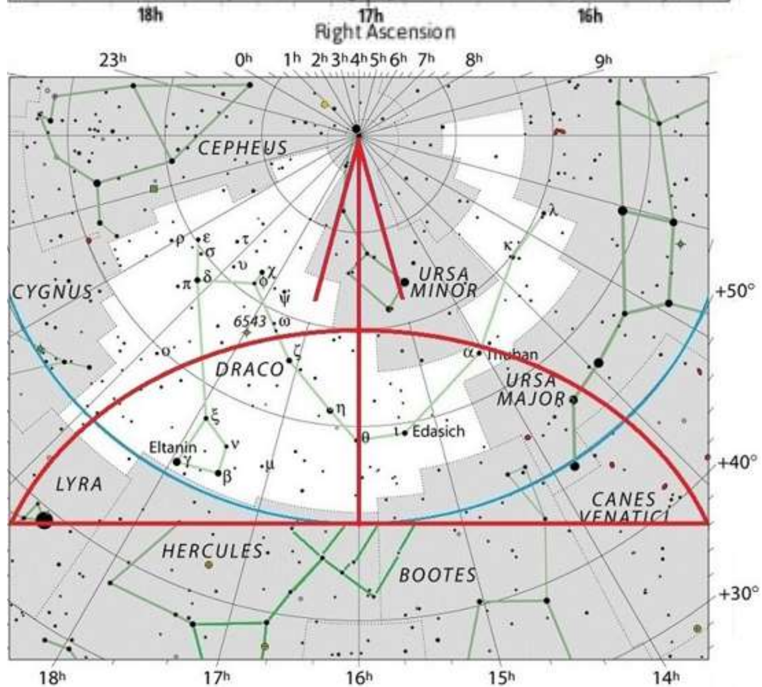

Ploča reljefnim prikazom Herkulesa u Ošanićima kod Stoca.

Svojim polukružnim oblikom sazviježđe Korona Borealis tačno se uklapa u polukružni vrh Herkulesove toljage koju drži desnom rukom. Šest malih pravougaonika na Herkulesovom tijelu su tri mjeseca proljeća i tri mjeseca ljeta, dakle vrijeme kad je sazviježđe Herkules jasno vidljivo na sjevernom ljetnom nebu.

19h
18h
17h
16h
15h
40°
30°
20°
10°
Vega
M92
6229
6239
6058
6207
M13
Sarin
6210
6482
Kornephoros
6181
Marsic
Rasalgethi
IC4593
18h
17h
16h
Right Ascension

23h
0h
1h
2h
3h
4h
5h
6h
7h
8h
9h
CEPHEUS
CYGNUS
URSA MINOR
6543
DRACO
Thuban
URSA MAJOR
Edasich
Eltanin
LYRA
CANES VENATICI
HERCULES
BOOTES
+50°
+40°
+30°
18h
17h
16h
15h
14h

GOTSKI NAPIS IZ BREZE

Gotski natpis na kamenu u Brezi.

Anglosaksonski FODOR, ruski FJODOR, ukrajinski FEDIR, srpski TODOR, portugalski TUDOR znači DAR BOŽJI. Korijen u ovim imenima su OD- i UD- i imaju isto značenje.

F U D A R	U G R H N I N G	Z D R S T I	I M I
HRANITELJ	**UGRIJANI**	**ZDRAVLJE**	**IMA**

Dešifrovanje gotskog zapisa iz Breze.

Hindu PHŪ-DĀR (FUDAR) znači CVJETNI, RASCVJETANI i bukvalni smisao ovih riječi odnosi se ne ZRAKASTO RASCVJETANO SUNCE [1] koje stvara HRANU:

- engleski: FOOD [2]
- anglosaksonski: FODA, FODE = HRANA [3]
- holandski: FOEDEN = DONOSITI, HRANITI [4]
- starosaksonski: FODJAN = HRANA [5]
- danski: FODE = [6]

- danski: FODSEL = DOSTAVLJANJE [7]

- sjevernoevropski gotski: FODJAN = HRANJENJE, DOSTAVLJANJE [8]

Breza	Teuton. rune	Glas
		F,W
		U
		D
		A
		R
		U
		G

Na gotskom zapisu iz Breze piše:

- FUDAR (WUDAR) = HRANITELJ = SUNCE,

- UGRHNING = UGRIJANI,

- **ZDRSTI** = ZDRAVLJE (riječ još postoji u narodnom govoru Bugara),

- IMI

Tu piše: **FUDAR (WUDAR) UGRHNING ZDRSTI IMI** = HRANITELJ UGRIJANI ZDRAVLJE IMA = SUNCE UGRIJANO ZDRAVLJE IMA

Breza	Teuton. rune	Glas
		R
		H
		N
		Ī, Ĭ, E
		NG
		Z

Gotsko UGRHNING istog je postanja kao i srpsko UGRIJAN, UGAR: sanskritsko UGRA (उग्र) znači PLA-

HOVIT, MOĆAN, VELIK, OŠTAR, RAZAREN, LJUT (zend: UGHRA) [9].

Ako pogledamo navedene riječi koje znače HRANA, vidimo korijen OD- koji se nalazi u imenima boga ODINA: ODIN, WODEN, VODEN, WOTAN, VOTAN, WUOTAN. Jakov Grim tvrdi da su ODIN i ostali imali svoje drevno mjesto u Grčkoj, tj. u Vizantiji i Trakiji [10] i poistovjećuje Odina sa dačkim (getskim, tj. gotskim) Zalmoksisom [11].

Breza	Teuton. rune	Glas
		D
		R
		S
		T
		M

Rune iz Breze i teutonske rune i njihovo glasovno značenje.

U 4. vijeku gotski Ostrogoti pristigli su na Balkan i, kao što se vidi, i oni su imali svog ODINA pod imenom FUDAR ili VUDAR (WUDAR) i taj bog je bog Sunca.

……………………

[1] *Joseph W. Raker, Rama Shankar Shukla, Star English-Hindi, Hindi-English combined dictionary, Twentieth edition, New Delhi, Star Publication, 2011, p. 678.*

[2] *Hensleigh Wedgwood, A Dictionary of English Etymology, Third edition, new York, Macmillan & Co., 1878, p. 271.*

[3] *Ibid.*

[4] *Ibid.*

[5] *Ibid.*

[6] *Ibid.*

[7] *Ibid.*

[8] *Ibid.*

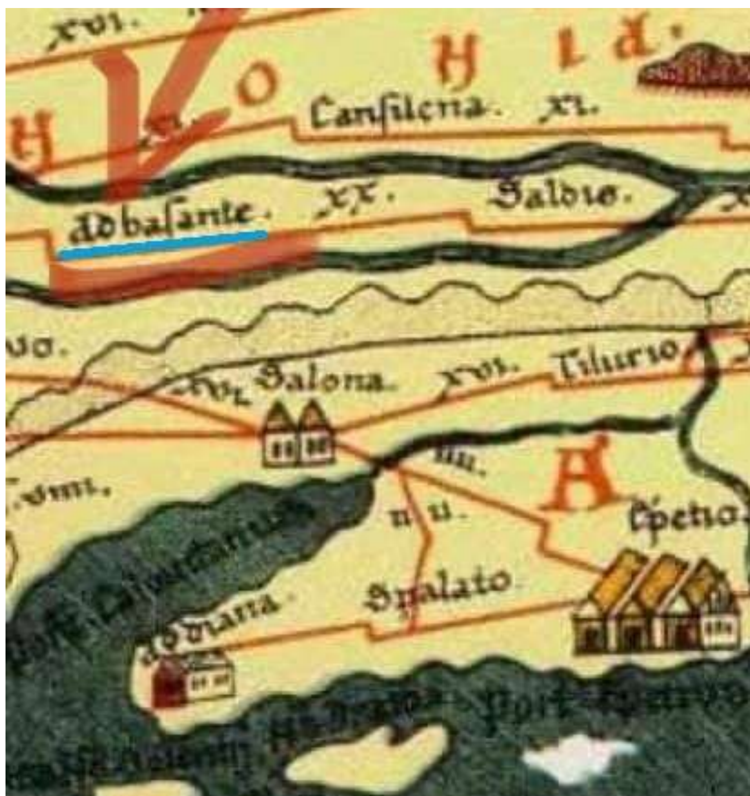
[9] *Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary, Oxford, The Clarendon Press, 1960, p. 172.*

[10] *Jacob Grimm, Geschichte der deutschen Sprache, Leipzig, Verlag Von S. Hirzel, 1853, p. 535.*

[11] *Ibid., p. 536.*

Napomena: Gotske rune (teutonske) i njihovo glasovno značenje u tabelama preuzete su iz knjige: David Diringer, *Alphabet A Key To The History Of Mankind*, Second and Revised Edition, London, New York, Toronto, Melbourne, Sydney, Cape Towun, Hutchinson's Scientific and Technical Publication, 1948, p. 514.

AD BASANTE (BASSIANA)

Dio Peutingerove karte (Tabula Peutingeriana, Segmentum VI).

BASANTE, grad u Donjoj Panoniji, zvan AD BASANTE u Peutingerovoj karti (Tabula Peutingeriana), a kod Ptolomeja BASSIANA (***βασσιανα***).

U imenu ovog grada neki vide ime Bosne, ne znajući ni značenje imena, ni njegovo etimološko porijeklo.

U nazivu AD BASANTE latinsko AD znači MJESTO (1). Ostaje da se odgonetne značenje riječi BASANTE.

Ime BASANTE je složenica od dvije riječi: **1.** BAS, **2.** ANTE. Prvo ćemo o riječi BAS!

Grčko BASIS (**βάσις**) je BAZA, OSNOVA, PODNOŽJE, RAVAN. To je latinsko BASIS. Velško BAS je NIZIJA, RAVNICA, a korniško BAS i bretonsko BAZ je PLIĆAK, BARA (2). Velšani, Korniši i Bretoni su potomci Tračana, a Iliri oko grada BASANTE takođe su bili Tračani.

Skok navodi BAS u sljedećim riječima:

- BAS (Rab, Božava, Molat) = NIZAK (3)
- BÀSET (Dubrovnik, Cavtat) = NIZAK (4)
- BASSIANA = BIOGRAD NA MORU (5)

Samo kao linija PRAVO drvo dobro je za BASKIJE u ogradi.

Dakle BAS u BASANTE znači NIZIJA, RAVNICA ili PLIĆAK, BARA.

Latinsko ANTE znači ISTURENO, ISPRED, ČELNO (6). Kod Ptolomeja je grčkim napisano BASSIANA (**βασσιανα**). Pogledajmo: **BAS SIAN-A**. Bretonsko SIAN je OBALA (7), te u grčkom obliku BASSIANA znači NISKA OBALA.

Tako BASANTE znači NIZIJA, RAVNICA, NISKA OBALA; PLIĆAK, BARA.

Drugo moguće značenje osnove BAS može da bude po BAS po grčkom βάσις, što je DRŽAČ, NOSAČ, POTPORA, TEMELJ (8): BASANTE = ČELNI DRŽAČ.

Postojanje oblikom istih korijena u riječima, postojanje istih osnova, oblikom sličnih ili istih riječi ne mora da znači isto porijeklo riječi niti isto ili srodno značenje, bilo da te riječi potiču iz jednog ili različitih jezika.

BOSNA je po keltskom BOS sa značenjem ISPUPČENJE, UZVIŠENJE. Od BOS je korniško BOSNOS sa istim značenjem kao i BOS (9). Bretonsko i korniško BOS, BOSNOS je ŽBUN, TRN (10). Sa osnovom BOS je i velško BOST sa značenjem VELIČANJE, HVALISANJE (11), a to znači i gaelik BÒSD (12). Od osnove BOS, preko oblika BOSEN, postalo je srpsko BUSEN: svaki BUSEN je ISPUPČENJE, IZBOČINA, GRBA, VIS, BRDO, PLANINA.

Naziv **BASANTE** je od polazne osnove **BAS**, naziv **BOSNA** je od osnove **BOS** i to ni po čemu nije ni slično, a kamo li isto.

Lokacija grada BASANTIA (BASSIANA) najvjerovatnije je poluotok jezera Turšinovac (Tišina bara) na oko 1,5 km jugoistično od Šamca u ravnici sa nadmorskom visinom oko 77 metara. U vrijeme Rimljana jezero je obuhvatalo skoro svo poluostrvo, te je pristup gradu bio moguć jedino uskim dijelom kopna na sjeveroistočnoj strani jezera.

....

(1) Francis Edward Jackson Valpy, An Etymological Dictionary of the Latin Language, London: Printed by A. G. Valpy, 1828, p. pg. 6.

(2) Robert Williams, Lexicon Cornu-Britannicum; Llandovery: Roderic; London: Trubner & Co., 1865, p. 19.

(3) Petar Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga I; JAZU, Zagreb, 1971, str. 115.

(4) Ibid.

(5) Ibid.

(6) Francis Edward Jackson Valpy, Ibid. pg. 26.

(7) Robert Williams, Ibid. pg. 321.

(8) John Groves, A Greek and English dictionary, Boston: Hilliard, Gray and Company, 1836, p. 112.

(9) Frederick W. P. Jago, An English-Cornish Dictionary; London: Simpkin, Marshall & Co.,: W. H. Luke, Printer and Publisher, 1887, p. 25.

(10) Robert Williams, Ibid. pg. 30.

(11) William Owen Pughe, A Dictionary of the Welsh Language, The Second Edition, Vol. I, Denbigh: Printed and published by Thomas Gee, 1832, pg. 164.

(12) Edward Dwelly, A Gaelic Dictionary, Vol. I, Herne Bay: E. Macdonald & Co., The Gaelic Press, 1902-, pg. 111.

“ORFEJEV GROB” U RATAJAMA

Na vrh sela Rataje, na području naselja Miljevina (opšina Foča, Bosna i Hercegovina), na istaknutom i uzvišenom platou prečnika oko 30 m, nalazi se usamljena krečnjačka stijena, koja je kao veliki plast sijena vertikalno usađena u relativno ravan teren. To je ostatak tračkog Orfejevog svetilišta iz sredine 2. milenija stare ere.

“Lokalitet se spominje u literaturi pod imenom ‘Brdo’, a narod u kraju naziva ga ‘Pećina’. Za stijenu sa ćelijom u literaturi se sreću razni termini kao što su: ćelija, turbe-tekija, isposnica, grobnica.

Stijena sa izdubljenom ćelijom i grobnicom u njoj je glavni i centralni dio cijelog kompleksa. Stijena je visoka 6,2(4) m. Širina joj je različita, od 4,2 m na istoku,

4,3 m na sjeveru, 6,1 m na zapadu i 3,7 m na jugu, a obim joj iznosi 16,4 m.” (1)

“Ćelija je uklasana u stijenu u obliku nepravilnog četverokutnika sa dužinom stranica S-J oko 2 m, Z-I od oko 2,5 m. U nju se ulazi sa južne strane, preko tri stube uklesane u živu stijenu. Donja stuba je visoka 15 (25) cm, srednja 42, a gornja 19 cm. Svi su iste dubine od 25 cm.” (2)

Orfejevo svetilište u Ratajama kod Miljevine.

“Zapadna i istočna strana ćelije su ravno klesane, južna je ukošena, a sjeverna završava zaobljeno. Visina ćelije je 2,05 m. Svod je u vidu četvrtlopte i blago pada prema sjevernoj strani. Unutrašnji zidovi su grubo isklesani sa vidnim tragovima dlijeta i nedotjerani. Na njima je Z. Kajmaković konstatirao dva sloja žbuke dobrog kvaliteta sa dosta vapna i malo pijeska. Donji sloj

žbuke sadrži i primjesu slame, što upućuje na zaključak da je unutrašnjost ćelije pripremljena za oslikavanje, jer nisu zatečeni tragovi boje (Kajmaković, 1976, 5).” (3)

“Pod je kameni, od žive stijene. Na sjevernom zidu ćelije je klupa, visine 0,4 m računajući od poda, deb-

ljine 0,6 m. Klupa na bočnoj, zapadnoj strani završava ovalno. Iznad klupe, u sjevernom zidu stijene, isklesana je plitka, trokutasta niša visine 1,4 m, širine 2,4 m, dubine 0,15 m.” (4)

Prilaz ka ulazu uklesan je u živu stijenu (⌓).

“Stijena sa izdubljenom ćelijom i grobnicom u njoj je glavni i centralni dio cijelog kompleksa. Stijena je visoka 6.2(4) m.” (5)

Na mjestu ovog svetilištu u neko njeno vrijeme crkva je podigla manastir. Naravno da su prvo sve srušili (osim stijene) i material iskoristili za zidanje manastira. Tragovi žbuke u ćeliji su od namjere crkvenih vlasti da to islikaju freskama i ćeliju predstave kao grob nekog svog sveca, ali ih je u tome nešto spriječilo. Poslije Turci ruše manastir i grade džamiju.

“Natpis, urezan istočno od nadsrešnice, je napisan ćiriličnim pismom, polukurzivom. Tumačen je na razne načine od strane autora M. Vege, Z. Kajmakovića, V. Palavestre i Đ. Jankovića.” (6)

1. Čitanje M. Vege: **A SE PISA 1492. L[ET]A**
RAD[O] ? (Radoja ili Radonja)

2. Čitanje Z. Kajmakovića: **ASE GR RADOSLAVA A D D A** .... = **ASE GR(OB) RADOSLAVA A**
3. Čitanje V. Palavestre: **A SE PISA RADOSLAV**
4. Čitanje Đ. Jankovića: **A SE PISA RADOSLAV**
Svi se slažu da je ime čovjeka RADOSLAV i da natpis potiče iz 14-15. vijeka, ali ono što je najvažnije jeste ova tvrdnji profesora Jankovića:

"Na osnovu natpisa nije moguće proceniti kada je ćelija uklesana, u 4-6. ili tek u 14. stoleću" (7)

Vrata svetilišta okrenuta su ka južnom nebu.

Po čemu je moguće utvrditi da je ćelija uklesana u 4-6. ili tek u 14. vijeku, kad u ćeliji ama baš ništa osim kamena nije nađeno? Da li je pričanje mještana naučni dokaz:

"Neposredno uz južnu stranu stijene su temelji 2 objekta. Podaci istraživača koji su vršili iskopavanja objektata, razlikuju se u detaljima, ali i u zaključcima, što je posljedica nedostataka povijesnih podataka i oslanjanje na narodnu tradiciju i kazivanja žitelja Rataja, još nedovoljne (Janković), ili nedovoljno stručne (Kajmaković, Palavestra) istraženosti lokaliteta.

Grob sa nišom u znaku podnebesja: ⌓

Prvi je o ovom lokalitetu pisao J. Čokić (Čokić, 1889, 75-77). Pored nekih netačnih podataka, važna su sljedeća njegova zapažanja:

- da je ćelija znatno prije isklesana nego što je izgrađena džamija, koja je bila prigrađena uz stijenu;

- da "Muhamedovci, a osobito Ratajski bezi" kazuju da je u stijeni živio Vasilije Ostroški;
- da pravoslavni žitelji Rataja i okolice vjeruju u isto kazivanje, uz što dodaju, da je prije uz pećinu bio manastir, koga su bezi razvalili, a od njegova kamena sagradili džamiju, te da je na stijeni bio natpis, koji su begovi uništili, i kojeg Čokić nije zapazio, kao ni ruševine manastira;
- uz članak je dat crtež iz kojeg se vidi slobodan ulaz u stijenu, džamija postavljena po podužnom osi S-J, te da su u periodu kad je crtež nastao, potkraj XIX stoljeća, zidovi džamije bili na pojedinim dijelovima visoki do krovišta, koje je već bilo uništeno. Na južnom i zapadnom zidu džamije vide se djelomično očuvani prozorski otvori. Prostor zapadno od stijene je znatno viši nego danas.

Sljedeći podatak donosi Z. Kajmaković 1976. Godine, koji nije vršio iskopavanja, već navodi svoja zapažanja. Sa južne strane se primjećuju temelji "nekog značajnijeg arhitektonskog objekta koji je bio dug najmanje 16 m. Na zapadnoj strani objekta je bio ulaz. Na tom mjestu je djelimično u živoj stijeni uklesan prag. Sjeverni zid zgrade, koji je prolazio neposredno kraj ‘Pećine’ takođe se oslanjao na fundamente uklesane u kameno tle, a jedan vještački usjek iznad vrata na "Pećini" svjedoči da su tu postavljene drvene grede građevine." (8)

Sve govori da je u starini i mnogo, mnogo prije hrišćanstva i mnogo prije manastira i džamije na tom mjestu bilo tračko svetilište posvećeno Orfeju, jer tako su Tračani u živoj stijeni gradili svoje hramove.

Orfej ima šljem sa krestom i krilima. Takav šljem poslije imaju Hermes i Merkur kao glasnici bogova. Sunce je glasnik Boga.

Ko je bio Orfej? U starijim verzijama mitova otac mu je bio Tračanin. Šta je bio Orfej? Pogledajmo:

“Snaga Orfejeve muzike bila je čudotvorna. Dok je pevao, jata ptica kružila su iznad njegove glave, ribe su iskakale iz mora, reke su zaustavljale svoje tokove, stenje je podrhtavalo, drveće mu je prilazilo da ga zaštiti od sunca, a sve životinje su se sakupljale kraj njegovih nogu. Melodija Orfejeve lire prevela je i divlje hrastove iz Pijerije u Trakiju, gospodarila je vetrovima i topila je sneg na visokim planinama.” (9)

Orfeju se radovalo sve u prirodi! Orfej je života RADOST SLAVIO i zato mu je ime RADOSLAV i to je ime na zapisu ratajskog hrama. Da li je to bilo stvarno ime nekog srednjevijekovnog čovjeka ili je Proviđnje-

njem udešeno da tu bude zapisano, mi to ne znamo, ali ime RADOSLAV odgovara opisu Orfeja. I šta uopšte znači ime ORFEJ (Ὀρφεύς) i odakle ime potiče?

Jedni govore kako je to od grčkog “orphne (**ορφνη**) što znači “tama”, drugi kažu da je to od grčkog “orphannos (**ὀρφανός**)” koje znači “siroče”. Nisu u pravu ni jedni ni drugi, jer ime ORFEJ nije grčko, već tracansko, tj. keltsko ime koje se sastoji se od dvije riječi:

a) OR = USTA, GLAS, ZVUK (10)
b) ÒRAN = PJESMA, POEMA (11)
c) ÒR = ZLATO (12)
d) ÒR-BHANNACH = ZLATNA TRAKA, ZLATNI TRAK

a) OR-PHANACH > ORPHANACH > ORFANACH > ORFAN > ORFEJ;
b) ÒR-BHANNACH > ORFANNACH > ORFANACH > ORFAN > ORFEJ.

Keltsko ÒR-BHANNACH (ORFANNACH) oblikom je slično grčkom ORPHANOS (**ὀρφανός**)” i to je uzrokovalo pogrešno tumačenje etimologije i značenja imena ORFEJ. (13)

ORFEJ je Sunce i njemu se sve na Zemlji raduje. Orfej je zaljubljen u Euridiku, ali je ona iznenada umrla je od ujeda zmije. Ožalošćeni Orfej odluči da siđe u podzemni svijet i da izmoli da mu bogovi podzemlja vrate voljenu. Oduševljeni Orfejevom muzikom bogovi podzemlja dozvoljavaju mu je da uzvede Euridiku na svjetlost dana, ali pod uslovom da je ni jednom ne pogleda prije nego što izađu. Ali, on se prevari i pogleda je i ona opet umre. Alegorijski smisao ove priče je sljedeći: pošto je Orfej Sunce, Euridika je zvijezda Danica. Podzemni svijet je noć. Sunce na zapadu odlazi u podzemni svijet (noć), a pred zoru Danica izlazi na svjetlost dana ispred Sunca. Kad i Sunce izađe, ono

“ugleda” Danicu i Danica nestaje sa vidika, tj. “umire” i Sunce ostaje samo.

“Orfejev grob” u tračkom svetilištu u selu Tatul (1700 - 1500.god. st. ere, Bugarska).

Po mitologiji žene su rastrgle Orjfeja, jer im je, po priči grčkih pedera, odmamljivao muževe. Grčki pederi nisu imali na umu simboliku žena u toj priči, nego su shvatili sve po svojoj izopačenoj prirodi. Evo o čemu se

radi: radi se o ženskom menstrualnom ciklusu kao prvom kalendaru.

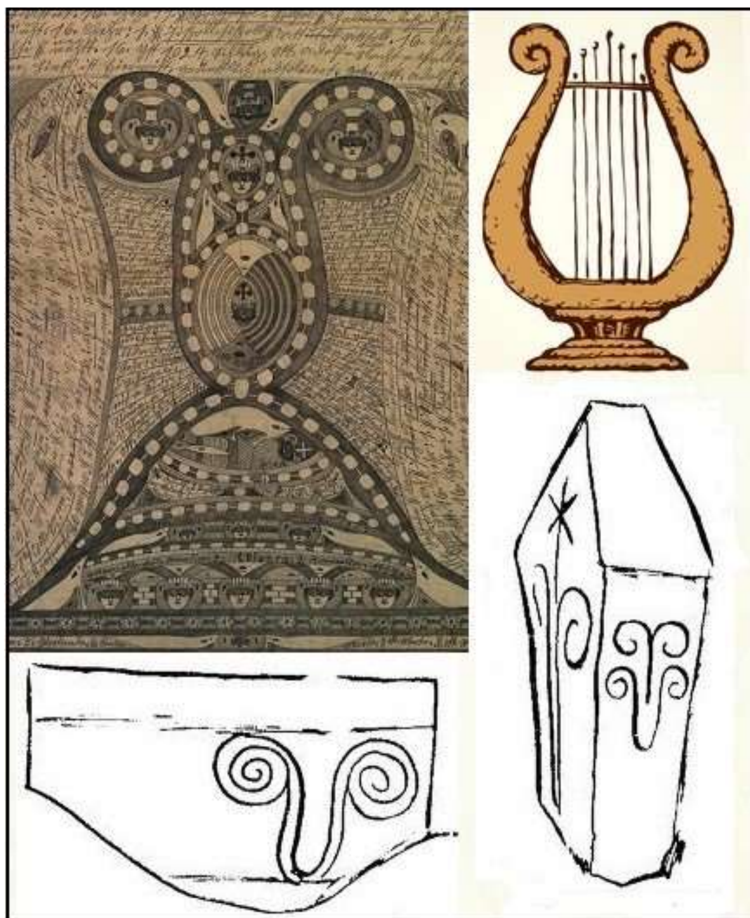
Srednji menstrualni ciklus je 28 dana. Sama riječ “menstruacija” potiče od latinskog “mensis” što znači “mjesec”, jer je tkz. zvjezdani ili sideralni mjesec dužine 27,323 dana (vrijeme za koje Mjesec napravi pun krug oko Zemlje računajući punoću kruga po Mjesečevoj polaznoj i završnoj tački tog kruga u odnosu na zvijezde. Dužina punog kruga od 27,323 dana je 28. dan, dakle je Mjesečev ciklus iste dužine kao i menstrualni ciklus žena.

Zbog istog ciklusa kao i kod Mjeseca, žene pripadaju Mjesecu i zato je Mjesec simbolika ženskog oplodnog principa, dok muškarci pripadaju Suncu kao muškom oplodnom principu. Odatle potiče priča o “ljubomori” žena na Orfeja (Sunce), a ne kao što priču tumače grčki pederi.

Prateći svoje menstrualne cikluse žene drevnih vremena bile su prve koje su osmislile kalendar, a evo i kako: menstrualni ciklus je svakih 28. dana, a srednja dužina trajanja menzesa je 5 dana. Dakle je sredina 2,5 dana plus onih 28 dana do ciklusa ukupno je 30,5 dana. Dvanaest ovakvih ciklusa je dvanaest mjeseci u trajanju 366 dana, a kraj jedne Sunčeve godine je u 366. danu i za to vrijeme Sunce prodje kroz 12 zodijačkih znakova. Žene su prve izdijelije (raskomadale) godišnji krug Sunca na dvanaest mjeseci i dvanaest dijelova zodijaka i to je pretočeno u alegorijsku priču kako su žene raskomadale Orfeja.

Keltsko (gaelik) OR znači USTA, GLAS, ZVUK. Kod Srba glasna pjesma se ORI: “Idem putem, pesma s' ori, sa mnom Mile ne govori.” Govoreći o postanku riječi “pjesma” Skok navodi internacionalno “**pèãn**” (gr. **παιάν**) sa značenjem “hvalospjev, himna” (14). Od to-

ga je srpsko i bugarsko vlastito ime PEJO: OR PEJ > ORFEJ je SUNČEVA PJESMA, PJESMA SUNCU.

Orfejeva harfa i simbol ljetnog solsticija (Vidovdana) na dva srednjevijekovna stećka.

Jermeni su većinskim porijeklom od Briga Tračana: jermensko OR znači DAN (15). Srpsko ORA je vrijeme, ORO je KOLO, a vrijeme i kolo povezani su sa Suncem: OR-PÈÃN > OR-PÈÃN > ORPEJAN = NEBESKI

HVALOSPEV, NEBESKI HIMNOPEVAC (prve himne su pjesme u slavu Boga).

U srpskom ORAO je brigijsko (jermensko) OR (nebo). To je riječ koja se nalazi u grčkom ORNYMI (ορνυμι,-νύω, f. ορσω) što je sinonim grčkom ORO (ορω,) (16) sa značenjem BUĐENJE, PODIZANJE, NAPREDAK. OR je NEBO, OR je VRIJEME proljeća i ljeta, OR je PÈÃN (himna) SUNCA.

Po univerzalnom drevnom simbolu Vidovdana, najdužeg dana na ljetni solsticij, napravljena je Orjejeva harfa (lira), po njemu su latinična slovo U i V, prva slova riječi ur (uranak, svjetlost) i vid. Desni rog harfe je sunce proljeća, a lijevi je sunce ljeta. Prostor između rogova je Orfejeva (Sunčeva) muzika prvog dana ljeta. I oblik harfe (lire) svjedoči da je Orfej Sunce proljeća i ljeta i zato mu se sva priroda raduje.

Jermeni su većinskim porijeklom od Briga Tračana: jermensko OR znači DAN, dok jermensko ARPI znači SUNCE (17). Riječ “harfa” postala od brigijskog (jermenskog) ARPI. Brigi su Tračani, Tračani su isto što i Cimerijani. To Strabo u svojoj “Geografiji” jasno tvrdi (Strabo,I,3,21; XIII,1,8). Zapadni lingvisti govore da ne znaju etimološko porijeklo riječi “harfa”, a talijansko i špansko “arpa”, te francusko “harpe” oblikom su skoro isti jermenskom ARPI sa značenjem SUNCE

……………………..

(1) Komisija/Povjereništvo za očuvanje nacionalnih spomenika Bosne i Hercegovine: Rataje, arheološko područje; Službeni glasnik BiH, broj 33/04, 2003.

(2) Ibid.

(3) Ibid.

(4) Ibid.

(5) Ibid.

(6) Ibid.

(7) Ibid.

(8) Ibid.

(9) Wikipedija, Slobodna enciklopedija: Orfej

(10) R. A. Armstrong, Gaelic Dictionary in two parts; London, Printed for James Duncan, 37, Paternoster Row; 1825, p. 434.

(11) Ib.

(12) Ib.

(13) Ib.

(14) Petar Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga II; JAZU, Zagreb, 1972, st. 672.

(15) Arthur James Johnes, Philological proofs of the original unity and recent origin of the Human Race; London, Samuel Clarke, 1843, p. 20.

(16) Henry R. Hamilton, A Greek-English Lexicon; London, Loockwood & Co, 1871, p. 195.

(17) Arthur James Johnes, Ibid.

SORBIODUNUM

“SLAVONCI U ENGLESKOJ (3rd S. vii, 181.) Dozvolite mi da ispravim sljedeću grešku u svom Quary članku na str. 181. za Welches treba da stoji Veleti; za Thafarzik, Šafarik; za naciju, nacije.

Moram dodati da kao dodatni dokaz slavonskog porijekla Veleta, bivših stanovnika Wiltshirea, čini se da efikasno služi dokaz da je Stari Sarum od Britona zvan *Sorbiodunum*; to je grad Sorba. Sada *Sorbi*, *Serbi*, *Sierbi*, *Sirbi*, *Sarbi* je domorodačko ime drevnih Slavonaca, pa čak i sada više od 7,000.000 Slavonaca pod austrijskom i turskom vlašću naziva sebe Srbi što

je značenjem, po Šafariku, zemljaku i domorodcu, povezano sa indijskim terminom serim (narod).” (1)

Citirani autor, pod pseudonimom Corontius, objavio je 4. marta 1865. u londonskom časopisu Quary mali članak o tome da su Velšani porijeklom Srbi, a sedam dana kasnije, 11. marta, šalje ispravku tvrdeći da je pogriješio navodeći drevne Velšane kao Srbe i umjesto Velšana spominje Slavonce (Slovene) VELETE iz oblasti slovenske Pomeranije (danas oblast sjeveroistočne Njemačke i sjeverozapadne Poljska).

U 2.vijeku nove ere Ptolomej spominje Veltae (Veltæ) nastanjene blizu Venedskog zaljeva (Venedis sinus) (2). Ali keltski Gali Veneti žive u Armorici, Britanskom poluostrvu u Francuskoj (Armorica, Brittany Peninsula, France) i tamo su od praistorije:

“Područje sjeverozapadne Galije Lugdunensis nastanjivali su Veneti, koji su bili hrabar narod i najbolji mornari u cijeloj Galiji." (3)

To su oni isti Heneti (**Ἐνετοί**) iz Paflagonije koje spominje Homer u Ilijadi (4), a pod imenom **Ἐνετοὺς** Herodot ih spominje kao ilirski narod. (5)

Tri vijeka nakon Herodota Cezar spominje keltske VENETE (6) sa njihovom zemljom Venecijom (Venetia) u Armorici, na jugozapadnoj obali današnje Francuske (7).To je isti narod kao ilirski Veneti i slovenski Vendi (Veneti) koje spominje Ptolomej.

“Vendi, Veneti ili Slavonci, koji, kad su prvi put postali poznati Evropi, bili su naseljeni na granicama Italije prema Tirolu i Karniolu postepeno se šireći u Raetiju ili u zemlju Grisoniju, u Švabiju i moguće u Frankoniju. Ova rasa trenutno zauzima sav prostor sastavljen između iznad pomenutih zemalja i istočne obale Jadranskog mora, na jednoj strani, i Ledenog okeana na drugoj. Oni su porijeklom od drevnih Slavonaca koji su prodrli u Kamčatku, naseljavajući Aleutska ostrva i možda prešli preko na sjevernoamerički kontinent. Stanovništvo Rusije, dio Turske i vladarske kuće Austrije sastoje se gotovo isključivo od Slavonaca.” (8)

Karniola (Carniola, en.) je Karantija (današnja Kranjska), a Grisonija (Grisons, en.) je današnji jugoistočni švajcarski kanton:

“Svi istoričari slažu se da su Slavonci, Veneti ili Sarmati originalno boravili na obalama Tanaisa, Palus Mæotisa i Kimerijskog zaljeva, zemljama istočno od Ilirije i Dalmacije.” (9)

Da, ali tu su došli množeći se i postepeno se šireći sa Balkana. Tanais je rijeka Don, a Palus Maæotides je močvarno područje oko Azovskog mora:

“Ime kojem današnje nacije ove rase daju prvenstvo je Slaveni ili Slavi što znač i *slavni*.” (10)

“Fizičke osobine ove raširene nacije poznate pod imenima Slavonci, Vendi ili Veneti, Geti, Jazigezi, Anti i Srbi, variraju prema klimi zemalja naseljenih od ovih različitih grana. Rusi i Česi, ili Bohemijani, su niski i zdepasti; dok su Iliri, Hrvati i Poljaci ili visoki ili dobro srazmjernog izgleda.” (11)

Osnova u imenu VENETI je VEN, VENE. Kod većine Slovena stari naziv za zvijezdu Danicu je VENERA (latinski: VENUS); kod Čeha i Slovaka je VENUŠA, samo je uticajem Rimokatoličke crkve kod Poljaka latinsko WENUS. Pošto je VENERA ženskog roda, muški rod je VENER i to je SUNCE:

“Ven (sunce), Vena, mjesec, hindu riječ." (12)

Osnova u VEN je EN: velško EN je NAČELO ŽIVOTA, SUŠTINA, ŽIVOT (13) = SUNCE, BOG. Velško WENER ili GWENER (izgovara se VENER i GVENER) je JUTARNJA ZVIJEZDA, VENERA, DANICA (14). Velško GWYN (GVIN) je BIJEL (15). To isto znači i velško GWÈN. (16)

I pratimo sad ovo: sanskritsko VEN znači TEŽITI VAN (PREMA SVJEŽEM VAZDUHU), a znači još IĆI i BOGOSLUŽBA (17). Latinsko VĚNĚROR znači OBOŽAVATAM, BOGOSLUŽIM (18). VĚNĚROR je postalo

od VENUS, a osnova VEN je u slovenskom VENERA i VENAC:

"Što se tiče samih Veneta, ne može se ne primijetiti da tri plemena ili naroda s ovim imenom susrećemo i u drugim dijelovima svijeta, osim onih u Italiji, to jest galskog plemena Veneta na obali Armorike; Venedi ili Veneti kod Tacita, sarmatsko ili slavonsko pleme na obalama Baltika i Heneti ili Eneti, čije se postojanje spominje u Paflagoniji u doba Homera (Ilijada, ii, 85)." (19)

"S druge strane, postojanje pleména ili národa na južnim obalama Baltika, koji su bili poznata Rimljanima (preko njihovih germanskih susjeda) kao Venedi ili Veneti, ime očigledno isto imenu Vendi ili Vends, pod kojima je slavonska rasa u cjelini bila poznata Germanima, doveli bi nas do toga da talijanske Venete također smatramo mogućim slavonskim plemenom; ovo se čini u cjelini najpouzdanijom pretpostavkom." (20)

Da se podsjetimo šta je VEN: **“Ven (sunce), Vena, mjesec, hindu riječ."**

I kakva je razlike između VELŠANA i VELETA? Nikakva, jer su i jedni i drugi u starini KELTI, a VELETE od srednjeg vijeka nazivaju SLAVONCIMA, tj. SLOVENIMA.

Ostaje činjenica je grad Sorbidonum pod tim imenom postojao još u 5. vijeku st. ere, a naziv je iz jezika keltskih Britona u koje su spadali Veneti, Pikti, Briganti, Kumri (kasnije nazvani Velšani) i mnogi drugi tračanski narodi tamo naseljeni od kraja 2. milenija stare ere prije gradnje Stonhendža. Naziv SORBIODUNUM je po imenu SORBI, jednom od imena Srba.

....

(1) Notes and Quaries: A Medium of Intercommunications for literary men, general readers, etc., Third Series – Vol. VII, January – June 1865, No 166, March 4, 1865, pg. 181; No 167, Satyrday, March 11, 1865; London, 1865, pg. 207-208.

(2) Ptolemy, Geography, Book III, Chapter V:

(3) William Smith, New Classical Dictionary of Greek and Roman Biography, Mythology and Geography; New York: Harper & Brothers, Publishers, 1854, p. 928.

(4) Homer, Ilijada, 2, 9

(5) Herodot, Istorija, Knjiga I, 196; Knjiga V, 9.

(6) Caesar, De Bello Gallico, Book III, 9.

(7) Ibid. Book II, 34.

(8) Frederic Shoberl, Illyria and Dalmatia, Vol. I, Introduction xi-xii; London, Printed for R. Ackermann, 1821.

(9) Ibid., xiii.

(10) Ibid.

(11) Ibid., xvii-xviii.

(12) Dunlap, S. F. (Samuel Fales), The origin of ancient names of countries, cities, individuals, and gods; Cambridge, Metcalf and Company, 1856, p. 25.

(13) William Richards, Welsh and English Dictionary; Caerfyrddin: Published by Ewan Jones, 1832, p. 131.

(14) Thomas Jones, An English and Welsh Dictionary; Denbigh, Printed by Thomas Gee, 1811, p. 292.

(15) Ib., p. 491.

(16) Titus Lewis, A Welsh-English dictionary; Charmarten, Printed by J. Ewans, 1815, p. 155.

(17) Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary; Oxford, The Clarendon Press, 1960, p. 1018.

(18) Francis Edward Jackson Valpy, An Etymological Dictionary of the Latin Language; London: Printed by A. G. Valpy, 1828, p. 500.

(19) William Smith, Dictionary of Greek and Roman Geography, Vol. II; Boston: Little, Brown and Co., 1870, p. 1272.

(20) William Smith, Dictionary of Greek and Roman Geography, Vol. II; Boston: Little, Brown and Co., 1870, p. 1273.

O IMENU SRBA

Rumuni su porijeklom od Dačana, Dačani su Tračani od kojih potiču Srbi. Rumunsko SÂRBI znači SRBI. Od čega je postalo i šta znači ime SRBA?

Pogledajmo oblike rumunskih riječi sa značenjem SLAVA, SLAVLJE:

- SĂRBĂTOARE = SLAVA, SLAVLJE (1)
- SĂRBĂTORI = SLAVITI (2)
- SĂRBTOREŞTE = SLAVSKI, SLAVLJENIČKI (3)

Sve počinje od AR:

AR
SAR
SARBA
SARBAT
SARBATORI
SĂRBĂTOARE
SĂRBTOREŞTE

U SAR osnova je AR. Persijsko SAR ili ZAR ili FAR znači GLAVA, POGLAVAR, UPRAVITELJ, VRH (persijsko SARDAR je srpsko SERDAR). (4)

Osnova SAR je u hebrejskom SARAH sa značenjem PRINC, persijsko SÂR ili SER je STARJEŠINA, PRINC (5), a to znači i afganistansko ZAR, kurdsko SSÂR. (6)

Orijentalno ZAR, SAR, SER, SOR znače GLAVA u smislu POGLAVAR. (7)

Osnova SAR je u imenu SARAPIS (Σάραπις) što je ime egipatskog BOGA SUNCA. (8)

Dakle su ZAR i SAR istoznačni sinonimi sa osnovom AR, što je ime Sunca. U na samom početku Septuaginte, najstarijeg prevoda jevrejske Biblije, u prvom stihu Prve glave Knjige stvaranja piše:

EN ἀρχῇἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

To prevode ovako: *“U početku stvori Bog nebo i zemlju.”*

Grčko **ἀρχῇ** (**ἀρχὴ**) prevode kao POČETAK, iako riječ ima još značenja: ORIGINAL, KRAJNJI, NAJDALJI; PRVI; NAČELO; UZROK; GLAVA; VLAST; OBLAST; MOĆ; KOMANDA; CARSTVO; POGLAVARSTVO; OD VJEČNOSTI. (9)

U ovom **ἀρχῇ** nas zanima osnova **ἀρχ** i njeno izvorno značenje, njen suštinski smisao.

Sanskritsko ARH ima sljedeća značenja: RIJEDAK, VRIJEDAN, MOĆAN. (10)

U grčkom ἀρχᾱΐζω osnova ἀρχ daje značenje DREVNI (11), dok u riječi ἀρχᾱγὸς znači VOĐA, GLAVA, POGLAVAR, VLADAR (12). Grčko ἀρχάγγελος znači ARHANĐEL, tj. POGLAVAR ANĐELA, VLADAR ANĐELA. (13)

Korijenska riječ u sanskritskom ARH i grčkom ΆΡΧ je starogaelik (keltsko, tračansko, ilirsko) AR sa značenjem VODITI, RUKOVODITI (14). AR znači SJAJAN

(15). AR je SUNCE: jermensko AREG znači SUNCE (16). Sanskritsko AR u riječi ARU nosilac je značenja SUNCE (17). Starokeltsko ART i ARD je BOG (18). U srpskom ZAR u OZARITI osnova je AR sa značenjem SJAJ, SVJETLOST. Dakle je postanje riječi islo ovako:

AR > SAR > SARBA > SARBAT = SJAJ, SVJETLOST = SLAVA = SUNCE.

Srbi 19. vijeka znali su značenje riječi SLAVA, te je Karadžić prilikom prevoda Novog zavjeta sa njemačkog, njemačko GLORIÁ preveo na srpsko SLAVA:

"Druga je slava suncu, a druga slava mjesecu, i druga slava zvijezdama; jer se zvijezda od zvijezde razlikuje u slavi." (1. Korincanima, 15, 41)

U grčkom originalu istog dijela Pisma riječ SLAVA napisana je grčkim **ΔΌΞΑ** = **δόξα** (DOKSA), što je u latinskoj Vulgati prevedeno riječju CLARITAS sa značenjem SJAJ, BLJESAK, SLAVA.

"U drevna vremena Tračani su zvani Peske ili Aria, ..." (19)

Tračani su zvani ARIA narod, Tračani su ARJANI. Pogledajmo sanskritske riječi sa osnovom AR:

- ARYA = PLEMENIT, UZVIŠEN, GOSPODAR (20)
- ĀR = POHVALA, ČAST, SLAVA (21)
- YA = SVJETLOST, SLAVA (22)

Sanskritsko ĀR je skraćenica od ARYANTI sa značenjem BITI U ČASTI, U SLAVI (23). Sanskritsko AR u riječi ARU nosilac je značenja SUNCE. (24)

Sanskritsko AR nalazimo u srpskom ZAR (svjetlost), DAR (darivanje) i NAR (voće). U jezicima nekih mongolskih naroda NARA je SUNCE. (25)

Riječ AR je kod Srba na Kosovu sačuvana do naših dana i znači DOSTOJANSTVO, ČAST (26), dakle ima isto značenje kao i sanskritsko AR, iako Skok tvrdi da je srpsko AR od arapskog AR koje znači STID, SRAM (27). Međutim, isti oblici srpskog AR i arapskog AR zaista nemaju nikakve veze u značenju, jer DOSTOJANSTVO i ČAST nisu isto što su STID i SRAM.

Kod kosovskih Srba takođe postoji riječ ARNO sa značenjem IZUZETNO DOBRO, tj. SJAJNO i ova riječ nije unesena ni u jedan postojeći rječnik srpskog jezika i to nije slučajno, jer se istina sakriva i briše.

Starokeltsko ARD znači UGLEDAN, CIJENJEN, POŠTOVAN. (28)

Riječ AR zabilježena je i u srpskoj riječi ARDURA. Evo šta Skok kaže:

“ARDÛRA, f (Muo, Budva, Dobrota, Božava, uz glagol PLANÚT) ‘ŕosforescencija, SVJETLUCANJE mora, ribanje pod ARDURU na palamide, ribarski termin’. Od tal. ARDURA, apstraktum od ÀRDERE < lat. ARDERE ‘GORJELI, PALITI’, mlet. ARDOR de mar. Od ÀRDERE > ARDITI (Budva): vidi, kako more ARDÌ (to je za vrijeme ARDUR). Daničić stavlja ovamo ARZOVAN m (u jednom srijemskom desetercu kao apozicija uz svijeću : Pa iznela svecu arzovana, p'ona čeka Rada gospodara). To bi imalo biti tal. part. perf. arso, ali morfološki dio -ovan ostaje neobjašnjen. Pored toga, kako dolazi italijanizam u srijemsku narodnu pjesmu?” (29)

I pazimo sad ovo: Skok tvrdi da srpsko ARDURE vodi porijeklo od talijanskog ARDURA za koje veli da je postanjem od latinskog ARDERE koje znači GORJETI, PALITI. I zaista: latinsko ARDEO znači SIJAM,

BLISTAM, PLAMTIM (30). Skok ne želi da zna da su Talijani Cimerijani kao i Tračani i ne želi da zna da je mnogo mlađi latinski nastao kao smjesa jezika drevnih plemena talijanskih Cimerijana, dakle Tračana, i helenskog (grčkog) jezika Javanovih potomaka koji su osnovali Rim. I kao što nema u grčkom, tako i u latinskom nema punoznačne riječi AR.

A sad malo o Daničićevom ARZOVAN koje spominje Skok:

“ARZOVAN, m ZAPALJEN, od tal. ARSO. Dolazi u jednoj pjesmi sremskoj pridjeveno svijeći kao subst. ZAPALJEN. Pa iznela sveću arzovana, p’ ona čeka Rada gospodara. Nar. pjes. srem. 115.” (31)

Svijeća je ARZOVAN, jer SJA kao što i AR (Sunce) SJA.

Daničić kaže da je ARZOVAN od talijanskog ARSO, ali se i Skok pita: otkud talijanizam u sremskoj narodnoj pjesmi? Nije to talijanizam, niti je to latinizam, to je tračanska (srpska) riječ od riječi AR koja je znači SUNCE. Mi Srbi pravimo se ludi i svoju vlastitu istinu od sebe sakrivamo da kukavnu platu zaradimo. Čije je ime ARSO?

Srbi Srbima poturaju laž da su ARSO i ARSEN grčka imena. Ne treba Srbinu Grk da laže, Grk podmiti Srbina i Srbin Srbinu laže da bi Grka uzvisio, a Srbina ponizio. Sve to Srbi Srbima i danas rade! Svako iole upućen u etimologiju tražiće korijensku osnovu od koje su postala imena ARSO i ARSEN. To je osnova AR sa najstarijim značenjem SUNCE koje SJA, BLISTA, ŽARI, PALI. Imaju li Grci riječ AR sa značenjem SJA, BLISTA, ŽARI, PALI? Nema to u grčkom jeziku i pošto nema sve grčke izvedenice od osnove AR sa značenjima

koja upućuju na neke atribute Sunca (bistrina, snaga, sila, borbenost i sl.) izvedene su od tračkog (srpskog) AR koje znači SUNCE. Pogledajmo:

“AR, m. samo u Štulićevu rječniku gdje se tumači: ‚riječ stara, *origo*, *principium*. Potvrde nema nikakve, biće uzeto iz knjiga slovenskoga pisca Marka, koji je riječ izmislio. Rad, 47, 30." (32)

Vidite šta Srbin Srbima radi i kako im brisanjem jedne jedine riječi briše korijene? Daničić negira Štulićevo AR, iako je Štulić objasnio da AR na latinskom prevodu znači ORIGO i PRINCIPIUM, tj. POČETAK, PRVO.

AR je POČETAK, AR je PRVO i to je svim drevnim narodima, pa i drevnim Srbima, bilo SUNCE. SUNCE je AR. Nije li u ARKONI bilo SVETOVIDOV hram? ARKONA je ime po SUNCU ARU.

Kelti su Cimerijani, tj. Tračani. Trački Brigi ili Briganti su Kelti. Keltsko (gaelik) ARAN je HLJEB, ŽIVOTNOST (33), a srpsko ARANIJA je posuda za kuvanje hljeba. Tračko AR je SUNCE, starokeltsko ARD (ART) je BOG (34).

SUNCE je AR, a Tračani kao narod SUNCA zvani su ARIA, tj. ARIJCI. Najstariji originalni ARIJCI su CIMERIJANI TRAČANI, ILIRI ili KELTI.

AR je SUNCE, SUNCE je SVJETLOST, SVJETLOST je SLAVA, te su TRAČANI SLAVNI i oni su dakle SLAVENI koji su prije pojave riječi SLAVENI zvani ARIA.

I da zaključimo: ARAC, genitiv ARCA na Ćilipima je UKRAS, prednji dio na prsima ženske nošnje (35). Vuk je zabilježio riječ HARAČLIJA i to je velika puška iz čije se cijevi pri pucanju RASPRŠUJE VATRENI SJAJ kao što se SJAJ RASPRŠUJE OD SUNCA (36) (tako

dolazi pod pitanje i (H)ARAČ, ali o tome drugi put). Sanskritsko ĀRA je BRONZA, jer je SJAJNA (37).

Tako smo otklonili još jednu prevarnu laž kako je od "latinskog" ARS postalo RAS, RAŠA i RAŠKA. Ne, AR i RA su sinonimi, istoznačne tračanske riječi sa značenjem SUNCE.

I da zapečatimo: nazivi SAR, SARBA i SARBAT izvedene su od AR:

AR > SAR > SARBA > SARBAT = SJAJ, SVJETLOST = SLAVA = SUNCE.

AR je SUNCE, SAR je SJAJ, BLJESAK, SLAVA SUNCA: **SRBI SU SLAVILI SLAVU SUNCA**.

Šafarik navodi sljedeća istorijska Srba: **Serbi**, **Sirbi**, **Sirbia**, **Sereb'**, **Sierbi**, **SARBI**, **Srbi**, **Serebez** i navodi **Sarbienses** provinciju. (38)

....

(1) Serban Andronescu Andronescu, Dictionar Romin-Englez; New York, Saphrograph Co., 1964, pg. 213.

(2) Ibid.

(3) Ibid.

(4) John Richardson, A Dissertation on the Languages, Literature, and Manners of Eastern Nations; Proofs and Illustrations, Oxford: The Clarendon Press, 1777.

(5) Charles de Pougens, Trésor des origines et dictionnaire grammatical raisonné de la Langue Françiase; Paris: De L'imprimerie Royale, 1819, p. 279.

(6) Ibid.

(7) Ibid.

(8) William Smyth, G. E. Marindin, A Classical Dictionary Greek And Roman Biography, Mythology And Geography; London: John Murray, 1909, p. 865.

(9) John Groves, A Greek and English Dictionary; Boston: Hilliard, Gray and Company, 1836, p. 92.

(10) Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary; Oxford, The Clarendon Press, 1960, p. 93.

(11) John Groves, Ibid.

(12) Ibid.

(13) Ibid. p. 226.

(14) Robert Archibald Armstrong, Gaelic Dictionary in Two parts; London, Printed for James Duncan, 1825, p. 32.

(15) James George Roche Forlongp, Rivers of Life, Or Sources and Streams of the Faiths of Man in All Lands, Vol. II; London, 1883, p. 11.

(16) Robert Ellis, The Armenian origin of the Etruscans; London: Parker, Son and Bourn, 1861, p. 44.

(17) Monier Monier-Williams, Ibid. p. 149.

(18) Robert Archibald Armstrong, Ibid. p. 36.

(19) John Pym Yeatman, The Shemetic Origin of the Nations of Western Europe; London: Burns and Oates, 1879, p. 212.

(20) Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary; Oxford, The Clarendon Press, 1960, p. 93.

(21) Ibid. p. 149.

(22) Ibid. p. 838.

(23) Ibid.

(24) Ibid. p. 149.

(25) Robert Gordon Latham, Elements of Comparative Philology; London: Walton and Maberly, 1862. p. 85-87.

(26) Petar Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga I; JAZU, Zagreb, 1973, str. 52.

(27) Ibid.

(28) Edward Dwelly, A Gaelic Dictionary, Vol. I; Herne Bay: E. Macdonald & CO., The Gaelic Press, 1902-, p. 44.

(29) Petar Skok, Ibid. str. 57.

(30) Francis Edward Jackson Valpy, An Etymological Dictionary of the Latin Language; London, Printed by A. J. Valpy, 1828, p. 32.

(31) Đura Daničić, Rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Dio I, Jugoslavenska akademija znanosti i umjetnosti; Zagreb, 1880-1882, str. 114.

(32) Ibid. p. 98.

(33) Robert Archibald Armstrong, Gaelic Dictionary in two parts; London, Printed for James Duncan, 1825, p. 32.

(34) Ibid. p. 36, 48.

(35) Petar Skok, Ibid. str. 656.

(36) Ibid.

(37) Monier Monier-Williams, Ibid. p. 149.

(38) Pavel Josef Šafařík, Slowanské starožitnosti; Praze, Tiskem Jana Spurného, 1837, str. 152-153.

ILIRSKA SERDIKA (SARDIKA) I SARDEATI

“SARDIKA, ili SERDIKA, je bila glavni grad Istočne Ilirije. Geografi imaju različite poglede na oboje: i na ortografiju i na poziciju ovog mjesta. Ptolemi ga svrstava medju mediteranske gradove Trakije; drugi ga lociraju u Dakiju, tj. Aurelijevu Dakiju na drugoj strani Dunava. Serdika je bila glavni grad druge Ilirije; to je čuveni grad proširen od Trajana.” (1)

Serdika, koja je Ulpia ili Ulpio Traiana je u Donjoj Moeziji, tračanski grad okružen stjenovitim visovima

Haemusa. (2)

Međutim, neki tvrde da je Ulpia Triana zapravo Sarmagetuša u Daciji u današnjoj Rumuniji, dok u prvoj polovini 5. vijeka kaže episkop Theodoritus (L. II, Histor. Eccles. c. 4.):

“Sardika, ilirski grad, dačanskog naroda prestonica.” (3)

Sardika ili Serdika (današnja Sofija) je ilirski grad, a što je Teodorit naziva dačanskom prestonicom:

"SERDIKA ili SARDIKA (Σαρδική, Ptol. III, 11 & 12) (prvi oblik je pretežno kod Rimljana, kasniji kod Grka), čuveni grad Gornje Moezije za koji se u ranije vrijeme smatralo da pripada Trakiji (Ptol.l.c.), ali u trećem vijeku pripisuje se Donjoj Dakiji i učinjena je njenim glavnim gradom (Theodoret. *Hist. Eccl.*II, 4). Ležala je u plodnoj ravnici na mjestu gdje su se spajali izvori Oescusa, a na magistrali od Naisusa do Filipolisa, između Meldie i Burburace (Itin. Ant. p. 135; Itin. Hierosol. p. 567). Od vremena Aurelijana dobija na kovanicama nadimak Ulpia, vjerovatno zbog toga kad se on odrekao Dakije, na nju je prenijeto ime dačanskog grada i stanovnici su vjerovatno tu smješteni." (4)

U vrijeme svoje vladavine od 270 – 275. rimski imperator Aureliijan izmjestio lokalnu prestonicu iz Dakije u ilirsku Serdiku koja postaje nova Ulpiana umjesto one pređašnje u Dakiji. Za vrijeme iseljenja nekih rimskih garnizona i administracije iz Dakije, Serdika postaje prestonica Dakije i nova Ulpiana.

SERDIKA ili SARDIKA je grad tračanskih SERDA (**Σέρδοι**), plemena Tračana, što svjedoči Dio Kasius (Dio Cassius, L. LI. p. 462). (5)

Ko su tračanski SERDI ili SARDI po kojima je SERDIKA, tj. SARDIKA dobila ime? Pogledajmo: Sardetue, Sardetae, Saurdinoi, Sauardeni, Σίρβοι*, Sirbi,* Σέρ*ιοι*, Σέρβοι, talijanski zvani Serbi. (6)

A šta o Srbima pričaju lažni istoričari kao Porfirogenit:

"Kad neko to uzme od Porfirogenita biva da su ovi Srbi mali narod; Serborum u Moeziji najveći bješe. Oni su u stvari tračanska rasa govorom bili, zemljom

Serdan

autohtoni, Serdoruma potomci; Srbi uz Volgu i maeotijske Sarmate.” (7)

SERDORUM ili SARDORUM je zemlja SERDA ili SARDI, tj. SRBA. Nazivi je složenica od dvije riječi: SER DOR-UM ili SAR DORUM:

- SER, SAR = SVJETLOST, SJAJ, SUNCE;
- DOR = ZEMLJA;
- UM = sufiks

Bretonsko DOR (8) i korniško DOR znači ZEMLJA, OBLAST, TERITORIJA (9) (ne zaboravimo da su Kelti tračanskog roda).

Zašto SER i SAR znače SVJETLOST, SJAJ, SUNCE? Zato što se tračanski BOG SUNCA zvao SERDON, SERDAN ili SARDON.

SER se nalazi u bretonskom SERA sa značenjem OTAC (10), što je u korniškom CÂR (11). Bretonsko DON znači NOSITI, DONOSITI (12), a to isto znači

korniško DON (13). Velško SER su ZVIJEZDE (14); velško DON znači IZRAZIT, VANJSKI, NAJVIŠI, ŠIREĆI (15). Gaelik DONN ili DUN znači RUDAST, CRVEN (16). Sva značenja bukvalno se odnose na SUNCE, jer je Sunce OTAC, NOSAČ, DONOSAČ, SJAJ i IZRAZITO VANJSKO NAJŠIRE ŠIREĆE na nebu.

Riječ SER potiče od ZER, a SAR od ZAR.Persijsko SAR ili ZAR znači GLAVA, POGLAVAR, UPRAVITELJ, VRH (persijsko SARDAR je srpsko SERDAR) (17). Perzijsko ZER znači ZLATO, a ZERFAN znači ZLATAN (18) i to je SJAJNO. Bog vremena perzijskih zoroastra je ZURVAN ili ZERVAN (19). Pošto je ZER isto što i SER, dakle je ZERVAN isto što i SERVAN, tj. SERBAN:

“Hormajer, Bavarski geograf, kaže: ‘Zemlja Zeruana (Servana) toliko je velika da, kako oni sami tvrde, iz nje potječu svi slovenski narodi'.” (20)

“Stritter spominje rasu Servana koji se zovu i Khrovati, i opet, 'rasa Khrovata, koju neki takođe nazivaju Servi'." (21)

ZER je SJAJ, SVJETLOST, SUNCE, a VAN u imenu ZERVAN na sanskritskom znači VOLJENJE, UŽITAK, KAO (22), te po tome ZERVAN i ZURVAN znači VOLJENO SUNCE, DRAGO SUNCE, KAO SUNCE. Od ZERVAN do SERBAN i od ZURVAN do SURBAN mali je put, a možda je bilo i obrnuto.

Dakle u nazivima SERDI i SARDI, po kojima je nazvana SERDIKA ili SARDIKA, SER i SAR znače SJAJ, SVJETLOST, SUNCE; a SERDI i SARDI znači SJAJNI, SVIJETLI, NALIK NA SUNCE, SUNČEVI.

Natpisi na kovanicama rimskih imperatora 2. i 3.vijeka nose natpise CEPΔΩN i CEPΔAN, npr. kovanice

Sardioti ili Sardiate u Iliriji.

Marka Aurelija Antonina (vladao od 161-180) Lucijusa Aurelijusa Verusa koji je vladao od 161-169. i Septimiusa Severusa Karakale (vladao od 198 – 217). Na tim kovanicama je prikaz SERAPIDISA (23), tj. SERAPISA, a oko njega natpisi CEPΔΩN i CEPΔAN, što je jasan dokaz da je SERAPIS (rimski DEI SERAPIDIS)

identičan SERDONU, odnosno SARDONU, tj. SERDON ili SARDON je BOG SUNCA tračanskih SERDA ili SARDA, tj. SRBA, koji su po svom BOGU dobili ime:

“Taj Sardus, sin Herkulesa, vodio je sjajnog domaćina iz Libije u Sardiniju, zauzima ostrvo i naziva ga svojim imenu, tvrdi i Isidor (*Origines*, xiv, 6. 39). Cp. Silius Italicus, xii, 359 sq.; Solinus, iv, 1. Glava Sardusa sa natpisom SARAD PATER (‘Otac Sardus’) javlja se na sardinijskom novcu. Vidi Perrot et Chipez, *Histoire de l‘art dans l’antiquité, 4. p. 20. sq.,* Maltzan, *Reise auf der Insel Sardinien,* p. 114. Tamo je mjesto zvano Svetilište Oca Sardusa na obali Sardinije (Ptolemy, Geogr. iii, 3. p. 375 ed. Müller). Egipatski spomenici izvještavaju nas da su od vremena Ramzesa II kasniji egipatski kraljevi zadržali platu velikom broju stranih plaćenika zvanih Shardana. Za njih se kaže da su prvobitno bili zarobljenici Ramzesa II, a u natpisima ih često označavaju kao ‘ljudi s mora’. Kao što su prikazani na spomenicima, lako se prepoznaju po svojim osobinama i po stilu njihove opreme: nose okrugle štitove, dugačke šiljaste mačeve i posebnu kacigu ukrašenu polumjesecom i kuglom." (24)

Ime SERDON ili SARDON ima staru srpsku osnovu SERD, što je danas SRD, SRDNJA, BES i to je emotivno stanje VATRE.

I pogledajmo: SERDIKA se sastoji od SER DIKA ili SAR DIKA i to znači SJAJA DIKA, PONOS SJAJA, SLAVA SJAJA.

Korijen DIK U DIKA je u srpskom DIKAN, DIKOSAVA, DIKLA, DIKONJA, DIKOS, DIKULJA, DIČAK (bodljikava trava), prezime DIKLIĆ (25). Tu si i toponimi kao DIKAVA (selo u Srbiji), DIKLENICA (selo u Hrvatskoj), DIKLIĆI (selo u Hercegovini), DIKLO (selo

kod Zadra), DIKNIĆI (selo u Bosni), DIKOVICI (selo kod Užica). Rusko ДИКОВИНА je DIVLJENJE, ČUDESA.

....

(1) Abraham Rees, The Cyclopaedia; Vol. XXXI; London: Longman, Hurst, Rees, Orme, & Brown, 1819, pg. 521.

(2) Johann Christoph Rasche, Lexicon universae rei numariae veterum et praecipuie Gracorum et Romanorum; Tomi Qvarty; Lipsiae, Libraria Gleditschia, 1790, pg. 668.

(3) Ibid.

(4) William Smith, A Dictionary of Greek and Roman Geography, Vol. II; London: John Murray, 1873, p. 967-967.

(5) Johann Christoph Rasche, Ibid.

(6) Matija Petar Katancic, Orbis Antiquus Ex Tabula Itineraria Quae Theodosii Imp. Et Peutingeri Audit. Ad Systema Geographiae Redactus Et Commentario Illustratus; Paris, I Continens Evropam; Bvdae, Svmtibys Tipographiae Regiae Vniversitatis Hvngaricae, 1824, pg. 237.

(7) Ibid.

(8) Robert Williams, Lexicon Cornu-Britannicum; Llandovery: Roderic; London: Trubner & Co., 1865, pg. 108.

(9) Frederick Jago, English-Cornish Dictionary; London: Simpkin, & Marshall and Co., Plymouth: W. H. Luke, 1887, pg. 50.

(10) Robert Williams, Ibid., pg. 320.

(11) Frederick Jago, Ibid., pg. 56.

(12) Robert Williams, Ibid., pg. 108.

(13) Frederick Jago, Ibid., pg. 23.

(14) William Owen Pughe, A Dictionary of the Welsh Language, The Second Edition, Vol. II, Denbigh: Printed and published by Thomas Gee, 1832, pg. 502.

(15) Ibid., Vol. I, pg. 476.

(16) Robert Archibald Armstrong, Gaelic Dictionary in Two parts, London, Printed for James Duncan, 1825, pg. 203.

(17) John Richardson, A Dissertation on the Languages, Literature, and Manners of Eastern Nations; Proofs and Illustrations, Oxford: The Clarendon Press, 1777.

(18) Charles de Pougens, Trésor des origines et dictionnaire grammatical raisonné de la Langue Françiase, Paris: De L'imprimerie Royale, 1819, pg. 279.

(19) Patricia Curd and Daniel W. Graham, The Oxford Handbook of Presocratic Philosophy, Oxford, University Press, 2008, pg. 61.

(20) D. D. Whedon, Methodist Review, Volume 53 – Fourth Series, Volume XXIII; New York: Carlton & Lanahan; San Francisco: E. Thomas; Cincinnati: Hitchcock & Walden, 1871, pg. 33.

(21) Ibid.

(22) Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary, Oxford, The Clarendon Press, 1960, p. 917.

(23) Johann Christoph Rasche, Ibid.

(24) Pausanias's Description of the Greece, Vol. V; London: Macmillan and Co., Limited; New York: The Macmillan Company, 1898, pg. 320-321.

(25) Petar Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga I, JAZU, Zagreb, 1971, str. 403.

DRUIDSKE KAMENE STOLICE

Druidska kamena sudačka stolica (Menacuddle Well, St Austell, Cornwall, England).

Druidska kamena sudačka stolica na brdu Vratar, opština Rogatica, Bosna.

Lokaliteti druidskih kamenih prestola u BiH, Srbiji i Crnoj Gori:

- Vratar (u široj okolini Rogatice)
- Hrtar (utvrda kod Višegrada) Višegrad
- Samobor (kod Goražda)
- Kovin (u Polimlju kod Prijepolja)
- Sokol (na ušću Pive i Tare)
- Kulina (uz rijeku Bistricu, lijevu pritoku Drine)
- Duroš (kod rijeke Bistrice, lijeve pritoke Drine)
- Jeleč (kod Foče),
- Tođevac (kod Foče)
- Donja Bukovica (kod Konjica)
- Klek (kod Prozora)
- Fojnica (kod Gackog)

Druidska stolica kod Stoca, BiH (foto: Alen Mesić).

• Zovi do (kod Nevesinja)
• Jasenik (kod Gackog)
• Brajčin laz (kod Gackog)
• Kosor (kod Blagaja)
• Ošanići (kod Stoca)
• Ključ (kod Gackog)
• Gornji Turani (kod Trebinja)
• Grab (kod Ljubuškog)
• Znetve, Viduša (kod Kaknja)
• Rutoši, Nova Varoš
• Donji Brisk, Skadarska Krajina
• Temska - Topli Do (kod odmarališta elektrodistribucije na tromeđi Pirot - Knjaževac – Svrljig).

PLEME NA PLEMENITOJ BAŠTINI

Ovo je natpis na stećku u Boljunima kod Stoca u Hercegovini:

ASE LEŽI RADOSLAV' HERAKOVIĆ' OVO LEGOH' NA SVOI PLEME(NI)TOI (O)DMIRAČI. TA E MAKA BLAGA. (1)

Pridjev PLEMENITA izveden je od imenice PLEME, a imenica PLEME je od PLE + ME.

Ako iz našeg vremena osmatramo riječi PLE i ME, čini nam se da nemaju nekakvog smisla, ali treba shvatiti da i jezik i riječi tog jezika imaju svoj razvojni kao drvo visokog stabla. Sa krošnjom na stablu riječi drvo jezika raste iz daleke prošlosti kroz milenijume i vijekove do dana današnjeg i kao svako stablo kad ostari, počinje s vrha da se suši odumirući i njegove riječi kao lišće jedna po jedna otpadaju i nestaju pred naletom jezika brojnijeg, mudrijeg ili ekonomski jačeg naroda.

Da bismo odgonetnuli porijeklo i smisao riječi PLE u PLEME, moramo da se spuštamo niz stablo jezika i vremena ka vremenu dalekih predaka i njihovog jezika.

Gledamo li dio PLE, vidimo da nije moglo postati od suglasnika PL, nego od suglasnika i samoglasnika LE. Zato ćemo tražiti riječ LE da vidimo šta ona imenuje.

Evo nekih riječi sa LE: LEĆI, LEGLO, LEJA, LEĆA, LETO, LEK, LESKA, BLESKA, itd.. Od LE su postale mnoge riječi i pošto su sve postale od LE, ove riječi su jedan ROD riječi, jedno PLEME riječi jednog jezika.

Možemo li naći šta je u neko prošlo vrijeme značilo LE? Uzmimo LE u riječima LEGLO i LEĆI, jer u obe riječi LE ima isto značenje, značenje mjesta: LEG'O u LEGLO. Keltsko LE znači MJESTO, BORAVIŠTE (2). I gle: keltsko LEC (čitaj: LEK) znači POLOŽITI U LEŽANJE. (3)

Keltsko LESC (čitaj: LESK) je BESIKA, KOLIJEVKA, LEŽIŠTE, PODLOGA (4), dok LESCY znači GORJETI, PLAMTITI (5). Gle: PLEME – PLAMTITI. Dakle je od LE u PLE, koje se nalazi u PLEME, išlo ovako: LE > PLE > PLEME. I keltsko PLE znači MJESTO NEČEGA (6). Od pomenutog PLE nastala je keltska riječ PLEME sa značenjem GDJE SE NEŠTO NALAZI, GDJE STOJI, GDJE BORAVI, GDJE JEST, GDJE POSTOJI (7).

Pored PLE u riječi PLEME je i dio ME. Kelstko ME znači JA, JESAM (8) (u srpskom se javlja u kraćim oblicima genitiva i akuzativa). Tako cijela riječ PLEME dobija smisao: JA SAM ODATLE, JA SAM IZ TOG MJESTA. PLEME je keltska, tj. tračansko, odnosno ilirska riječ, koja označava MJESTO POSTOJANJA, BEŠIKA POSTANJA, KOLIJEVKA POSTANJA, POSTOJBINA:

"ASE LEŽI RADOSLAV' HERAKOVIĆ' OVO LEGOH' NA SVOI PLEME(NI)TOI (O)DMIRAČI. TA E MAKA BLAGA."

Sinonim riječi PLEME je ROD, s razlikom što PLEME označava geografsko, a ROD krvno porijeklo. Od

kreatora i feudalnizma pojam PLEME počeo je dobijati rasistički smisao PLEMENITI (ROD), PLEMIĆ.

....

(1) Šefik Bešlagić, Boljuni, Starinar XII /1961., Beograd, 1961, str. 195.

(2) Robert Williams, Lexicon Cornu-Britannicum; Llandovery: Roderic; London: Trubner & Co., 1865, pg. 231.

(3) Ibid.

(4) Ibid. pg. 234.

(5) Ibid.

(6) Ibid. pg.288.

(7) Ibid.

(8) Ibid. pg. 248.

BASTATI I OBASTATI NA BAŠTINI

Natpis na stećku u Boljunima kod Stoca (1):

АСЕ ЛЕЖИ ХЕРАІС НА СВОN
БАЩNNИ НА ПЛЕМЕNИТО(И)

Natpis se čita ovako:

АСЕ ЛЕЖИ ХЕРАК НА СВОИ
БАШЧИНИ НА ПЛЕМЕНИТОИ

O porijeklu i izvornom značenju riječi BAŠTINA zvanično se tvrdi se da znači DJEDOVINA, OČEVINA, NASLIJEĐE (2). Skok tvrdi da naziv izveden od staro-crkvenoslovenske riječi BAŠTA, za koju on kaže da znači OTAC (3) i to povezuje sa riječju BACA:

“**baca** m ‘brat od mila, kao *bato*— *bráto*, *brale* (v.)’. Ovaj se hipokoristik upotrebljava i za druge ljude, koji nisu *brat*, onako kao *bata*, *brojne*, *brajnče* (ŽK), koji se kažu svakom odraslom čovjeku. *Basta*, *bastıca* upotrebljava se u bugarskom i za oca, tako i u srpskom, gdje je oblik Jí = ć došao iz crkvenog jezika: *bašta* ‘otac,

starješina u manastirima', odatle *baština* 'očevina, naslijeđeno dobro'..." (4)

Bugarsko BAŠA je turcizam sa značenjem GLAVA, POGLAVAR, STARJEŠINA, ZAPOVJEDNIK. To nije slovenska riječ, već je ili riječ originalnih turskih Bugara koju su je svom jeziku donijeli pri osvajanju sloveniziranih Bugara, ili je u bugarskom ostala od vremena turski okupacije i od nje ni po čemu ne može da potiče ono vijekovima prije turskog vremena po stećcima napisano BAŠTINA.

Daničić kaže ovako:

"BAŠTA, pater, tako se zvao starješina u Hilandaru, ali mlađi od igumana." (5)

Hilandarsko BAŠTA nije bilo opštecrkvenoslovensko, nego je lokalizam hilandarskih monaha, jer je Hilandar bio jedini srpski manastir u grčkoj zemlji. Hilandarsko BAŠTA je skraećnica grčkog BASTAZO (βαστάζω) sa značenjem DRŽAČ, NOSAČ, POTPORA, NADGLEDATELJ (6). Tako je kod srednjovijekovnih hilandarskih monaha grčko BASTO (βαστώ) postalo BAŠTA sa značenjem ODRŽAVATI, ČUVATI, NADGLEDATI (7). Hilandarskje BAŠTA je titula ZAMJENIKA IGUMANA, a ne znaci ni PATER ni OTAC, osim ako pomenuti hilandarski monasi nisu bili rodom Bugari.

Francuski provincijalizam BASTIDE znači KUĆA (8). U talijanskom i španskom BASTA znači imperativeno STOJ. Mi u inatu govorimo: "E BAŠ neću!". Ovo BAŠ ispred NEĆU je PEČAT namjere, to je naše emotivno STANOVIŠTE.

Lik iz narodne pripovijetke je BAŠ-ČELIK, jer je u njemu STANIŠTE snage jake kao čelik.

Mi govorimo: "Tebi ta jakna ne BASTA," što znači NE VALJA TI, NE STOJI TI. Kanarski (kannnada) jezik je narodni sanskrit indijskih Dravida. Kanarisko BASTA znači SVEŽANJ DOBRA (9). Kod Srba BAŠTA ili BAŠ-

ĆA je uz kuću ili vrlo blizu kuće najbolje parče zemlje za uzgoj povrtalja, te su srpsko BAŠTA, nastalo od BA-STA, i kanarisko BASTA istog značenja: SKUP DOB-RA, SKUP IMANJA.

Francusko BASTIDE je KUĆA. To je BORAVIŠTE, STANIŠTE. Talijansko i špansko BASTA znači STOJ, STANI. Kad STANEŠ, ti si u svojevrsnom STANIŠTU. Kanarisko BASTI je STANIŠTE, BORAVIŠTE, SELO; STANOVNIŠTVO. (10)

Francusko BASTIDE je KUĆA, BORAVIŠTE, STA-NIŠTE. Talijansko i špansko BASTA znači STOJ, STA-NI. Kanarisko BASTÁ je SKUP IMOVINE, srpsko BAŠ-TA je DOBRO MJESTO.

Tako vidimo da BASTATI znači BITI, BITISATI, POSTOJATI. BAŠTINA je MJESTO BASTANJA, MJESTO OBASTANJA i potiče od tračanskog BASSA-REUS (**Βασσαρεύς**), što je jedno od imena BAHUSA (11), DIONIZIJA. Naziv BASSAREUS je od dvije riječi:

1. BAS,
2.SAR-EUS

1. BAS je u grčkom βάσις sa više značenja. Jedno zna-čenje je KRETANJE (12), što je u srpskom BASANJE (BASATI, IZBASATI). Druga značenja osnove BAS su DRŽAČ, NOSAČ, POTPORA, TEMELJ (13) i to je Sun-ce kao BAZA I TEMELJNA OSNOVA ŽIVOTA.

2. Dio SAR znači ZAR, SJAJ; SAREUS je SJANI, ZARNI.

U nazivu BAŠTINA takođe su dvije riječi:

1. BAŠ
2. TIN-A

1. BAŠ je postalo od BAS. BAS je muški rod imenice BAZA (< basa) i znai DRŽAČ, NOSAČ, POTPORA, TEMELJ;

2. TINA ima isto značenje kao i riječ DINA u DINARA: DINA znači VATRA, TOPLOTA, SVJETLOST, SJAJ (od TINA je dobijeno TINJA).

BAŠTINA je DRŽAČ SJAJA, NOSAČ SJAJA, POTPORNI TEMELJ OBASTAJANJA BASTINIKA i njegove kućne čeljadi: BAŠTINA, BASTATI I OBASTATI su riječi Tračana, tj. Ilira.

....

(1) *Šefik Bešlagić, Boljuni, Starinar XII /1961., Beograd, 1961, str. 197.*

(2) *Petar Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga I, JAZU, Zagreb, 1971, str. 120.*

(3) *Ibid.*

(4) Ibid. str. 86.

(5) *Đura Daničić, Rječnik iz književnih starina srpskih, Dio prvi, Beograd, Drzavna stamparija, 1863, str. 30.*

(6) *John Groves, A Greek and English dictionary, Boston: Hilliard, Gray and Company, 1836, pg. 112.*

(7) *Antoine Th. Hépitès, Dictionnaire Grec - Français et Français - Grec, Τομοσ Α, Εν Αθηναις, Εκ Τυπογραφειου Π. Α. Πετρακου, 1908, pg. 666.*

(8) *Auguste Brachet, An Etymological Dictionary of the French Language; Oxford, The Clarendon Press, 1873, pg. 47.*

(9) *Rev. W. Reeve, A Dictionary, Canarese and English, Revised, Corrected and Enlarged by Daniel Sanderson; Wesleyan Mission Press, Bangalore, 1858, pg. 708.*

(10) *Ibid.*

(11) *Francis Edward Jackson Valpy, A Manual of Latin Etymology, London: Longman and Co.; and H. G. Bohn, 1852, pg. 49.*

(12) *John Groves, Ibid. pg. 112.*

(13) *Ibid.*

DRUIDSKI ŠTAP SA KRISTALNOM KUGLOM

Jedini na svijetu sačuvanji druidski štap sa kristalnom kuglom na vrhu nalazi se u riznici manastira u Mileševi. Zadnjih desetak godina crkva je izmijenila originalni drveni dio štapa opkivajući ga pozlaćenim srebrenim limom sa ugraviranim citatima Novog zavjeta, pretvarajući tako druidski štap u "štap svetoga Save".

I zamislimo kanonski vrlo strogog hrišćanskog ortodoksnog arhijereja, koji je progonio i ubijao pripadnike stare prehrišćanske vjere, da se među svojim sveštenstvom i pastvom šeta po crkvi i oko crkve sa štapom na kojem je kristalna kugla za prizivanje onostranih magijskig sila i čudesa!? To nema smisla ni zamišljati, a kamo li tvrditi, te tvrdnja nekih arhijereja i monaha iz SPC da je to Savin štap (žezlo), zaista je suprotna I kanonima crkve i zdravoj logici. Ne samo što lažu falsifikujući istoriju, nego su izmjenama originala oštetili originalni istorijski materijalni dokaz i prehršćansku relikviju neprocjenjive vrijednosti, jer je to u svijetu jedini sačuvani druidski štap.

Na spomeniku Nemanji u Beogradu vrh druidskog štapa sa žirom kao simbol bezbožništva Nemanji je pod nogama. Zar bi vajar Savino crkveno žezlo stavio Nemanji pod noge ispod razlupanog šljema Nemanjinih neprijatelja?

Druidski štap u manastiru Mileševi.
Ovaj metalni dio nedavno je premje-šten na vrh ispod žira.

Druidski štap u manastiru Mileševi.
Dodati dio premješten pod žir sa kristalnom kuglom.
Drveni dio opkovan metalnim okovom sa staroslovenskim citatima Novog zavjeta.
Ovo sada zovu štapom Svetog Save.

Druidski štap u manastiru Mileševi.
Dodati dio premješ-
ten pod žir sa kris-
talnom kuglom.
Drveni dio opkovan
metalnim okovom sa
staroslovenskim citati-
ma Novog zavjeta.
Ovo sada zovu štapom
Svetog Save.

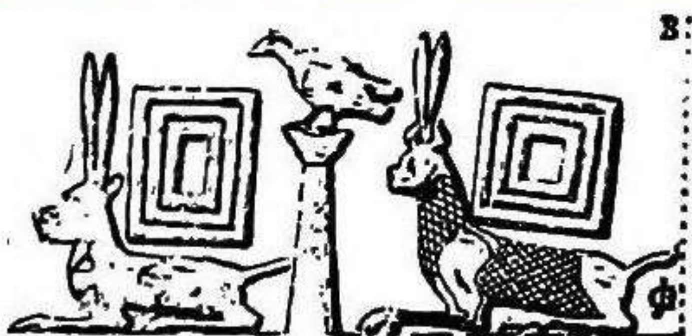

Drvenu dršku štapa monasi manastira Mileševe nedavno su opkovali su tankim srebrenim limom ispisanim citatima Novog zavjeta i tako falsifikuju istoriju, varaju vjernike i sve posjetioce ovog manastira.

Žir sa kristalnom kuglom.

TRAJANJE ZNANJA O SIMBOLIMA

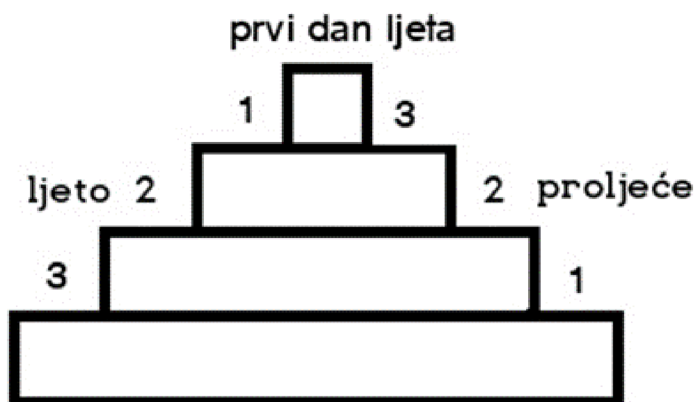
Prikazi kvadrata na stećku (Klopački Vrh, Zenica, Bosna) isti su motivima na vavilonskom graničnom kamenu iz oko 1200 god. st. ere.

Simbol i njegov smisao trajao od klesara Sumera do

klesara centralne Bosne 16-19. vijeka. To je kuća Sunca u kojoj je svaki kvadrat jedno godšinje doba: zima najmanji jer ima najmanje svjetla i tako rastu ka najvećem svjetlu ljeta.

Prikazi kvadrata na petroglifu (Mount Arcivocalotto, Sicily, Italia; photo: Roberto Giavalone) isti su prikazima na vavilonskom graničnom kamenu i na stećku na Klopačkom Vrhu kod Zenice.

To može da bude i piramida iz ptičije perspective, te bi najmanji kvadrat u vrhu bio ljetni solsticij (prvi dan ljeta), a tri stepenika sa jedne strane bili bi tri mjeseca proljeća, a tri sa druge tri mjeseca ljeta.

Isti takav petroglif, mnogo stariji od ovog na Klopačkom Vrhu, uklesan je u stijenu na planini na Mount Arcivocalotto na Siciliji.

Klesarstvo je skoro uvijek bilo porodični zanat, prenošeno s koljena na koljeno. Tako je s djedova na očeve, sa očeva na sinove i milenijumima i vijekovima čuvano drevno znanje obrade kamena i znanje simbola drevnih majstora masona.

I to je nekom metafizičkom vezom između klesara i naroda, kojem su klesali nadgrobnike, išlo uporedo: koliko dugo je u narodu trajalo sjećanje na staru vjeru, toliko dugo su i klesari ukrašavali kamen simbolima stare vjere. I kad se to sjećanje ugasilo u narodu, ugasilo se i znanje kod klesara. Posljednji članovi tih lokalnih klesarskih tajnih društava kod katolika nestali su jačanjem učenja crkve još u vrijeme Turaka, kod pravoslavaca nestaju početkom 20. vijeka, a kod majstora muslimana sa Moscanice (Zenica) trajalo sve do sedamdesetih godina 20. vijeka.

PANTO SA TRŠKE CRKVE

Ilirsko-keltski petroglif na zidu Trške crkve (Žagubica, Srbija).Tu piše "Panto". On je pantljika, držač svijeta.

Govoreći o rimskom gradiću Rideru (Municipium Rideræ), danas selo Danilo kod Šibenika, ispod citirani autor kaže:

“S druge strane, ako proučimo spomenike otkrivene na mjestu Ridere, što proizlazi iz natpisa koji se odnosi na most, koji je bio pomorski izlaz stare dalmatinske prestolnice, nalazimo mnogo nabrojanih čisth ilirskih imena kao što su Panto, Madokus, Tritano, Aplo, Baezo, Vendo, Pladomenus, a ako se okrenemo drugom primjeru iz unutrašnjosti jednog važnog zavičajnog lokaliteta, starom ilirskom brdskom uporištu Sv. Ilija, nadomak Plevlja, mi smo opet zasuti velikom prevagom domaćih imena, skup koji je potpuno identičan onima koje se javljaju na spomenicima Ridere." (1)

Ovdje ćemo se zabaviti ilirskim imenom PANTO, koje je takođe upisano u kamenu zida Trške crkve kod Žagubice u Srbiji. Ime je urezano preko lika koji jaše osedlanog jelena. To na Sunčevom jelenu jaše ΠΑΝΤΟ. Ilirsko muško vlastito ime PANTO, koje i danas postoji kod Srba, znači DRŽAČ, NOSAČ: PANTO je PANTLJIKA SVIJETA.

Sanskritsko PĀNTHA je LUTALICA, PUTNIK, SUNCE (2). Od sanskritskog korijena PAN je sanskritsko PAṆĀYA sa značenjem U ČAST, SLAVA (3), što je kod Srba slavska PANAIJA. PANTO je od osnove PAN i to je jedno od ilirskih imena BOGA SUNCA.

Ovo je još jedan dokaz da nam crkva laže tvrdeći da je srpsko PANTO ili PANTA "grčkog" porijekla od "grčkog" PANTELEJMON.

Grčko **Πανελλήνιος** je ZEVS (4), a “grčko” **Παν** je BOG PAN (5) kao i kod Ilira. To je keltski KERNUNOS sa rogovima jelena. Od PAN je postalo keltsko-srpsko BAN. Grčko **παντελής** (PANTELIS) znači SAVRŠEN, POTPUN, SAV (6), a grčko **παντεληκός** (PANTE-

LIKOS) znači SVEOBUHVATNI (7). SUNCE je PANTO, zrake PANTLJIKE života. Tako i vođe crkve Isusa, nazvaše PANTOKRATOR, što znači SVEDRŽITELJ:

- PAN > PANTO

- PAN = **BAN** = SJAJNI, SVIJETLI VLADAR = SUNCE.

....

(1) Arthur John Evans, Antiquarian Researches in Illyricum, Parts I and II; Westminster, Printed by Nichols and Sons, 1883, p. 71.

(2) Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary, Oxford, The Clarendon Press, 1960, p. p. 618.

(3) Ib., p. 580.

(4) Henry George Liddell and Robert Scott, A Greek English Lexicon, New York: Harper & Brothers, 1883, p. 1117.

(5) Ib., p. 1116.

(6) Ib., p. 1120.

(7) Ib.

ZAŠTO KRIJU PIKTOGRAFE NA PISANOJ STIJENI

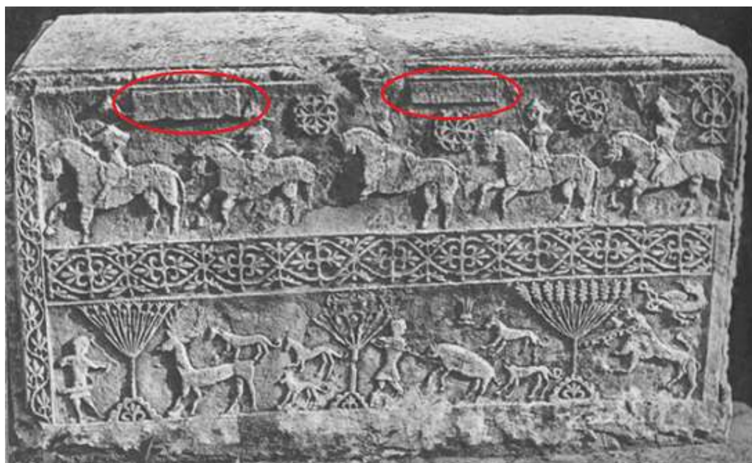

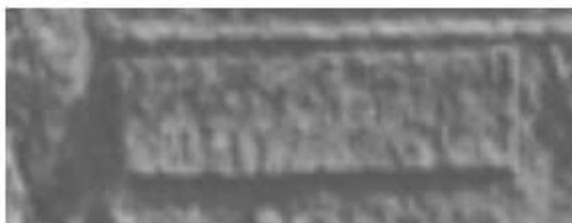
*Ispod orla piše **Φ(O)C ILI** (nosač Ili).*

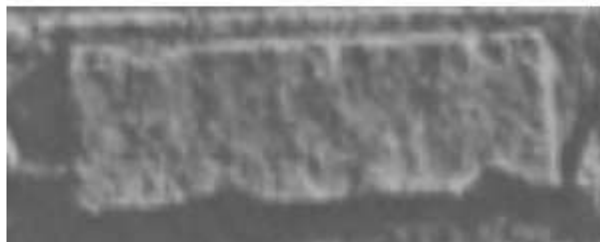

Piktografi Pisane stijene (oko 12-11. v. st. ere, Tara, Višegrad – B. Bašta) prepušteni su propadanju i kriju se od očiju javnosti. Ni vođama ideologije srpske pravoslavne vlasti, niti vođama ideologije muslimanske bošnjačke vlasti ne ide u prilog da se zna istina o istom porijeklu stanovništva ovih dviju država, jer, ne daj Bože, to može da zbliži ove od njih na krv zavađene narode. A šta onda, kako onda manipulisati i zarađivati na njima?

O FALSIFIKOVANJU ISTORIJE STEĆAKA

Opisujući stećke iz Donje Zgošće poznati ukrašeni sljemenjak i stub koji su danas u Zemaljskom Muzeju u Sarajevu (slika iznad), Šefik Bešlagić piše:

"Obadva primjerka imala su i natpise, koji su veoma oštećeni i ne mogu se rekonstruirati." (1)

Bilo je krađe stećaka: na licu mjesta uzmu stećak bez natpisa i ukrasa i uklešu i napišu što im treba; preklešu

staro i uklešu novo, preklešu stari reljef i uklešu oružje srednjeg vijeka i samo ga pomjere koji metar na novi grob:

"Postoji, dakle, izvjesna mogućnost da je neko jako temeljno uništio stari natpis skidanjem čitavog sloja sa spomenika, pri čemu je ipak preostalo nešto slova koja se danas ukazuju kao pliće usječena.“ (2)

Nekad nisu ni preklesavali, kao na ploči Kulina Bana, žurilo im se, pa su trpali svoje natpise bez ikakvog reda po obodima i između motiva starog reljefa. I zamislimo vrijednog klesara, koji toliko vremena utroši da mu reljef bude slikovit za gledanje i divljenje, da on nakon završetka posla oko reljefa, počne da škraba natpise u praznine po obodu ili da ih trpa u tjeskobu između simbola. Da li bi on tako radio, ili bi kao i svaki majstor prvo sve lijepo rasporedio gdje šta postaviti i kako: e, ovdje simboli, na ovom prostoru natpisi! Tako su radili originnalni prvi majstori, a kradljivcima estetika nije bila svrha!

Nisu preklesavali samo lopovi klesari, radili su to i arheolozi 19. vijeka na terenu kao i neki iz sveštenstva obiju crkava, a radili su to i plaćeni klesari.

Tako su na sljemenjaku iz Donje Zgošće ostetili natpise, a kojim pismom i kojim jezikom je to bilo pisano, ostaje tajna. I sve radi krivotvorenja istorije.

U običnom narodu je i kroz srednji vijek nastavljena tradicija ukrašavanja nadgrobnika motivima stećaka i to jesu originalni stećci srednjeg vijeka. Uglavnom su manje veličine, često u vidu ploča i nema na njima crkvenih simbola hrišćanstva. Za prikaze na dva-tri stećka bi se i moglo reći, ali ne i dokazati, jer hrišćanstvo uopšte nema svojih originalnih simbola.

Ima još jedna vrlo važa stvar što se srednjeg vijeka tiče i to arheolozi "zaboravili" da spomenu: to je socijalni položaj prostog naroda, njegov socijalni položaj i imovno stanje u feudalizmu srednjeg vijeka. Nije obični narod imao toliko para da snese sve troškove oko izrade monolitnih stećaka, počev od plaćanja rada u kamenolomima, prevozu do klesara, plaćanje rada klesaru i k tome još plaćanje izmještanja stećka od klesara na vrhove zabačenih brda i planina. Ne, samo su najbogatiji kroz milenije podizali svojima monolitne stećke i što su nama vremenski blizi, stećci su uglavnom sve manjeg gabarita, često samo u vidu ploča.

....

(1) Sefik Bešlagić, Stećci - Kataloško-topografski pregled, Veselin Malseša, Sarajevo, 1971, str. 148.

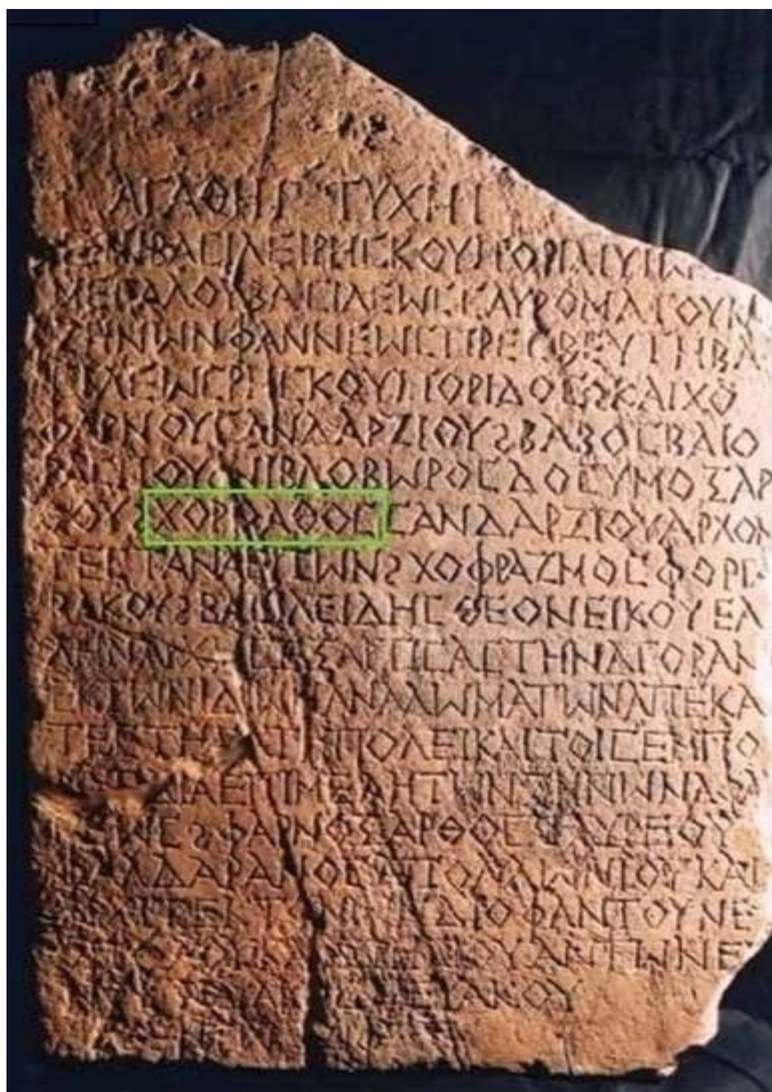
(2) Goran Komar, Siniša Šolak, Ćirilički spomenici Gla-močkog polja, Međunarodno udružnje naučnih radnika – AIS, Banja Luka, 2017, str. 22-23.

IME HRVATA I SARMATSKO "ΧΟΡΟΑΘΟϹ"

Ovdje ćemo navesti primjer koji se Hrvatima nudi kao "istorijska činjenica o postojanju Hrvata u 3. vijeku nove ere" i tvrde da su dokazi tome u natpisima na tkz. Tanajskim pločama iz 2 - 3 v. nove ere. Ovdje nije bito da li su Hrvati tada postojali ili nisu, to je stvar istorije, a mi ćemo ovdje da se pozabavimo morfologijom i semantikom riječi na koju se pozivaju.

U tim grčkim natpisima nalazi se i riječ **ΧΟΡΟΑΘΟϹ** (**Χοροαθος**) i po toj riječi neki tvrde da je to dokaz porijekla imena **HRVAT**. Tvrde da pomenuto **ΧΟΡΟΑΘΟϹ** (čita se **KHOROATHOS**) ima veze sa imenom Hrvata, a pojma nemaju šta znači ta riječ.

Postojanje dviju ili više riječi istog ili srodnog oblika u jednom ili različitim jezicima uopšte ne mora značiti

da su te riječi postanjem iste i da imaju isto ili slično značenje, npr. rumunsko **PULA** i ime hrvatskog grada **PULA**.

Natpis je na grčkom, pa ćemo prvo naći značenje dviju grčkih riječi u imenu ΧΟΡΟΑΘΟϹ. To su riječi:
1. ΧΟΡΟ, **2.** ΑΘΟϹ.

Grčko **XOPO** je osnova grčkom **XOPÓΣ** sa značenjem **KOLO** (1), jer grčko **XO-** u **χοή** znači **TOK**, **TOČENJE**. (2)

Grčko **AΘOC** je dorski oblik grčkog **ἦθοσ** (3). Grčko **ἦθοσ** je otegnuti, duži oblik riječi **ἔτος** sa značenjem **OBIČAJNO**, **ZAKONITO**. (4)

Tako bi po grčkom smislu **XOPOAΘOC** značilo **KOLOZAKONI**, odnosno **ZAKONONASLJEDNI**.

Pošto se radi o pripadniku Sarmata, starom slovenskom narodu, treba da potražimo značenje imena **XOPOAΘOC** u jezicima naroda srodnim Sarmatima.

Perzijsko **KHOR** znači **SILAN**, **PRAVI**; **SUNCE** (5). Vidimo da je grčko **XOPO** (**KHORO**) slično perzijskom **KHOR**, kao što je i grčko **XOPO** u **XOPÓΣ** (**KHOPÓΣ**) srodno perzijskom **KHORAZ** sa značenjem **KOLO** (6), dakle ne može biti sumnje u značenje prve riječi u imenu **XOPOAΘOC** (**KHOROATHOS**): **KOLO**, tj. **SUNCOLIK**I (sarmatski, a kasnije i slovenski bog Sunca zvao **HORS**).

Druga riječ u imenu **XOPOAΘOC** je **AΘOC** (**ATHOS**) sa značenjem **OBIČAJ**, **ZAKON**. Pogledajmo: **ATH** > **ADH**. Prelaskom **TH** u **DH** dobije se **ADH**. Keltsko (gaelik) **ADH** znači **ADET**, tj. **OBIČAJ**, **ZAKON** (7). Petar Skok kaže za **ADET** da je “opći balkanski turcizam potvrđen u cincarskom, bugarskom, arbanaškom i novogrčkom” (8), a evo vidimo da to nije tačno, jer eto u **ADETU** ilirsko **AD**, što je u keltskom **ADH**, sarmatsko napisano grčkom **ATH**.

Tako **ATHOS** u imenu **XOPOAΘOC** znači **ZAKONITI** (vladar), a cijelo ime **XOPOAΘOC** znači **SUNCOZAKONITI** (vladar). Pošto je i Sarmatima SUNCE bilo BOG i BOG im bio SUNCE, dakle sarmatsko ime, odnosno vladarska titula **XOPOAΘOC** znači **BOGOZAKONITI**. Da li to ima veze sa imenom **HRVAT** ili **HRVATI** ili **CROAT** ili **CROATI**, zaključite sami po

sljedećim riječima:

"SARMATIJA (Σαρμάτια: Et. Σαρμάται), ime zemlje u Evropi i Aziji. Za ranije i grčke oblike riječi vidi SAUROMATAE.

Ovo *S-rm* je isti korijen kao *S-rb*, tako da *Sarmati* i *Srbi, Servi*, *Sorabi*, *Srb*, itd., možda nije samo ime za istu populaciju, kao što je pretpostavljano i to ne na nerazumnim osnovama, već je takođe i zajedničko ime. Izgleda da je ime prvo dospjelo do Grka preko Skita iz donjeg toka Dnjepra i Dona, kojim su oni nazivali neskitsku populaciju. Da li je ova neskitska populacija tako sebe zvala i da li je to od Skita bilo ograničeno samo na njih, ne zna se. To je takođe ime koje su koristili Geti i neki od panonskih stanovnika. Vjerovatno su ga Sarmati koristili za sebe djelimično, njihovi susjedi uopšteno, kao Gali, Grci i mnogi drugi." (9)

Na Hrvatima je da odluče jesu li Sarmati ili nisu!

....

(1) Henry George Liddell and Robert Scott, A Greek English Lexicon, Oxford: The Clarendom Press, 1883, pg. 1735.

(2) Ibid. pg. 1731.

(3) Ibid. pg. 31.

(4) Ibid. pg. 644.

(5) John Richardson, A Dictionary, Persian, Arabic, and English, Vol. I; London, William Bulmer and Co., 1806, p. 415.

(6) Ibid. pg. 416.

(7) R. A. Armstrong, Gaelic Dictionary in Two parts; London, Printed for James Duncan, 37, Paternoster Row; 1825, p. 6.

(8) Petar Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga I, JAZU, Zagreb, 1971, str. 9.

(9) William Smith, A dictionary of Greek and Roman Geography, Vol. II, London: John Murray, 1873, p. 914.

KIKLOPSKE ZIDINE U ŠTREPCIMA KOD BRČKOG

Pošto se istorijski zna da su ove zidine dio drevnog grada na teritoriji Tračana, o gradu se ćuti i grad se ne istražuje, jer zvanična hrišćansko-islamska ideološka

istoriografija, poznata i pod nazivom "Bečko-berlinska škola", od druge polovine 19. vijeka tvrdi da su Iliri preci Šiptara.

“Jednoslogovni prastari jezik > spojen: turanski > sjedinjen: jafetski ili iranski ili indoevropski > keltski: tračanski ili ilirski…” (1)

"Zbog svog geografskog položaja Albanci ponekad pretpostavljaju da su do dana današnjeg potomci Ilira, ali nema dokaza da se to dokaže. Njihov jezik je prvi put zabilježen 1462. godine, a posebno njihov riječnik je pod velikim uticajem susjednih jezika (grčki, latinski, slovenski i turski)." (2)

"Identitet Tračana i Ilira je dokazan od starih pisaca pripisujući, neki ranije, neki kasnije ove epitete jednom te istom narodu. Tako Dardanci, opisani kao Iliri, od Strabona i Apijana, imenuju su Moezima i samim tim Tračanima od Diona Kasijusa, dok su Tribali, koje su drevni generalno svrstavali u Tračane, imanovani u Ilire od Aristofana i Livija. Aristofanov skolastik u opisu odjeljka u Oblaku, izričito naglašava da su 'svi Iliri Tračani'. Adelung dijeli veliki stari narod Tračana na tri grupe: ilirsku, pelašku i helensku." (3)

....

(1) David N. Livingstone, Adam's Ancestors: Race, Religion, and the Politics of Human Origins; Baltimore, The Johns Hopkins University Press, 2008, pg. 103.

(2) Hans Frede Nielsen, The Continental Backgrounds of English and Its Insular Development Until 1154; John Benjamins Publishing, Odense: Odense University Press, 1998, pg. 25.

(3) The Edinburgh Magazine and Literary Miscellany, Vol. 15; August 1824, Edinburgh, Printed for Archibald Constable and Company, 1824, p. 135.

IRMINSUL

Irminsul

Starogaelik IR je LJUTNJA, GNJEV (1) i to je emotivna VATRA. Gaelik IRIS je BRONZA (2), a bronza je SJAJNA, ŽUTA.

IR je u bretonskom IRCH i velškom EIRA, EIRY i to je SNIJEG (3), a snijeg je BIJEL i to je boja najjačeg dnevnog Sunca. I gle: velško IR je ČISTO, FINO, ali je i GRUBO I PROBOJNO (4). Velško IRAD je STRAST, VATRENOST, LJUTNJA, GNJEV. (5)

Hebrejsko ĬR je OSMATRAČ. Osmatrač može da osmatra samo u OSVIJETLJENOM prostoru (6). Neko

Irminsul na stećku.

osmatra javno, a neko tajno ZIRKA, dakle IR postoji i u srpskom ZIR, ZIRKATI.

Arapsko IRR (7) i arapsko IRĪS znače VATRA (8). SUNCE je VATRA. Sva navedena značenja ima sanskritsko ĪR: IĆI (nebom), RASTI (tokom dana i sezona), OTIĆI (pri zalasku), ODUŠEVITI (pri izlasku), DONOSITI ŽIVOT, OŽIVLJAVATI (9). Opet SUNCE ili SUL. Dakle: IR MIN SUL > IRMINSUL

a) IR = VATRA;
b) MIN (velšanski, korniški i bretonski) = RUB, IVICA [10] = KRAJNJA LINIJA = LJETNI SOLSTICIJ;
c) SUL (velšanski, bretonski, armorićanski, korniški i starogaelik) = SUNCE [11]

Otkud na stećcima irminsul? Ko je podizao stećke? Podizali su Kelti, potomci Kimera ili Tračana.

....

(1) Robert Archibald Armstrong, Gaelic Dictionary in Two parts; London, Printed for James Duncan, 1825, pG. 335.

(2) Ibid.

(3) Robert Williams, Lexicon Cornu-Britannicum: A Dictionary of the ancient Celtic language of Cornwall; Llandovery: Roderic; London: Trubner & Co., 1865, pg 226.

(4) William Owen Pughe, A Dictionary of the Welsh Language, The Second Edition, Vol. II; Denbigh: Printed and published by Thomas Gee, 1832, pg. 255.

(5) Ibid.

(6) Merrlil C. Tenney, The Zondervan Pictorial Bible Dictionary; Regensy Reference Library, Grand Rapids, Michigan, 1967, pg. 381.

(7) John Richardson, A Dictionary, Persian, Arabic, and English; The Clarendon Press, Oxford, 1877, pg. 31.

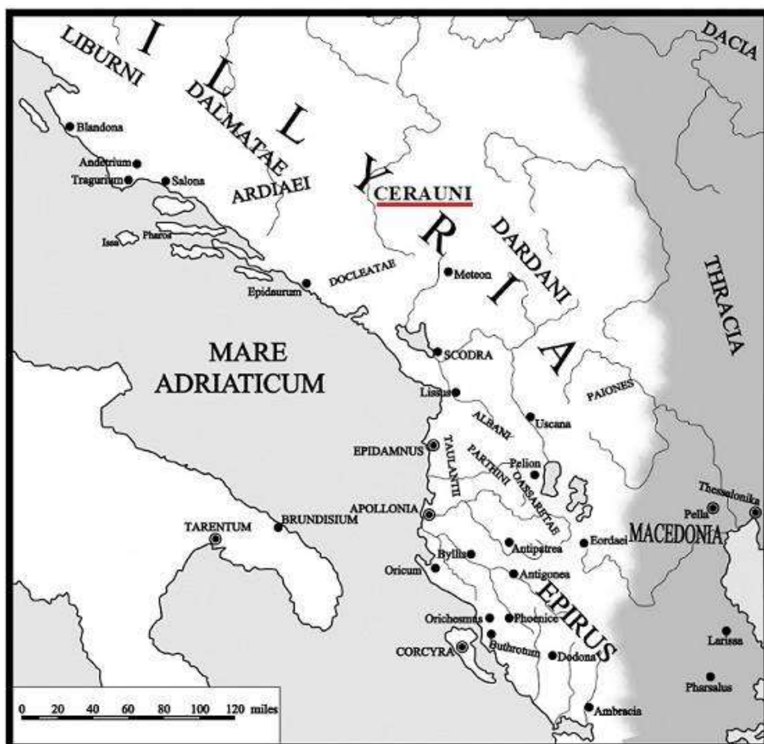
(8) Ibid. pg. 29.

(9) Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary; Oxford, The Clarendon Press, 1960, pg. 170.

(10) William Pryce, Archaeologia Cornu-Britannica; or, An Essay to Preserve the Ancient Cornish; Sherborne, 1790.

(11) Robert Williams, Lexicon Cornu-Britannicum; Llandovery: Roderic; London: Trubner & Co., 1865, pg. 326-327.

ILIRI CERAUNI SU RAŠANI

"Osamdeset kilometara od Alba Iulia ili Deve je Roşia Montană (*Crvena planina*) postoje rudnici koji datiraju od vremena Dačana, od prije 2000 godina…." (1)

Rumuni pišu 'Roşia Montană izgovarajući ono **ş** kao umekšano **š**. Dakle je *Roşia Montană* isto što i *Rošia planina* i bukvalno znači *Crvena planina*.

Svima je poznato postojanje srpske srednjovijekovne države Raške i to je Porfirogenitova Crvena Srbija.

Počev od sredine 6. vijeka nove ere neki preci današnjih Srba i drugih današnjih "južnoslovenskih"

naroda dolaze na Balkan iz Bijele Srbije. Koja se oblast krije iza tog imena?

Bijela Srbija je karpatska i zakarpatska Galicija, jer je starokeltsko *gal* naziv za labuda, pijetla i mlijeko (2). Ono što je zajedničko za labuda, pijetla i mlijeko jeste svjetlina bijele boje: labud je bijel, pijetao najavljuje bijeli dan, mlijeko je bijelo.

U današnjem gaeliku *bijelo* je *geal*, a u srpskom *gal* u smislu svijetle bjeline zadržalo se u riječi *razgaliti* (*raz-gal-i-ti)* i u prezimenu Galić. Dakle je ta Galicija bila Porfirogenitova Bijela Srbija i tamo još postoji Bijela Rusija ili Bjelorusija, tj. Bijela Raša ili Bijela Raška.

U svakom jeziku, pa i u srpskom, postoje sinonimi kao riječi različitog oblika, a istog značenja. Sinonim riječi *raša*, što znači *crvena* jeste riječ *cer*:

- **cer** = cear (3)
- **cear** = krv, potomak, potomstvo, rasa (4)
- **ceara** = boja krvi, crven (5)

Tako su ilirski Cerauni u stvari Cerići ili Rašići, Rašani, jer je *cer* isto što i *cear* koje znači *potomstvo*, *rasa* i to je po krvi što se na gaeliku kaže *ceara*. Drvo hrasta cera (Quercus cerris) je ružičasto, crvenkasto. Cerov list u jesen je veoma crven. Latinsko *cerris* zadržalo je samo prenesena značenje keltskog *cer*: ljut, žestok, gnjevan, žučan, opor, gorak (osobine čovjeka pri ovakvim eksplozivnim osjećanjima je crvenilo izazvano prejakim uzbuđenjem). Englesko *chery* (trešnja, višnja) je od keltskog *cer*.

Ceruani su živjeli u području Raške. Nazivi Ceruani, Rašići i Rašani istog su značenja i radi se o istom narodu.

U Albaniji blizu Otrantskih vrata na Jadranu ima polanina Ceraunija (Ceraunian Mountain) u čijem tlu, kao i u tlu rumunske Roşia planine, takođe dominira crvena, raša boja.

Tračani su opisani kao narod raše, crvene kose:

"Fizičke karakteristike Tračana ustanovljene su od šestog vijeka stare ere kad Xenophanes usput izvještava o plavim očima i crvenoj kosi…." (6)

"Riječ Kelt često je korištena kao domaće naziv za žutokose Germane, ali pravilno to pripada Galim koji su bili smeđokosi. Cimbrijski Kelti bili su žutokosi, Kaledonci crvenokosi. – Tacitus. Pliny, l. 38. c. 17. Strabo, 300." (7)

……………………..

(1) Lonely Planet, Romania & Bulgaria, 6th edition – April 2013, ISBN 9781743216378.

(2) Edward Dwelly, Faclair gaidhlig: a Gaelic dictionnary, specially designed for beginners, Vol. 1, Published by: Herne Bay: E. Macdonald & Co, 1902-, pg. 341.Ibid. pg. 188.

(3) Ibid. pg. 181

(4) Ibid.

(5) Ibid.

(6) Joseph E. Skinner, The Invention of Greek Ethnography: From Homer to Herodotus, Oxford, University Press, 2012, p. 85, ISBN 9780199793600

(7) Samuel Davies Baldwin, Dominion ; Or, The Unity and Trinity of the Human Race; Nashville, Tenn.: Printed by E. Stevenson and F. A. Owen, 1857, pg. 289.

DAMASTINON

Strabon piše:

"Dalje iznad Epidamnusa i Apolonije, nedaleko od Ceraunske planine, žive Vulioni, Taulanti, Parthini i Brigi. Tu negdje u blizini su rudnici srebra Damastiona." (1)

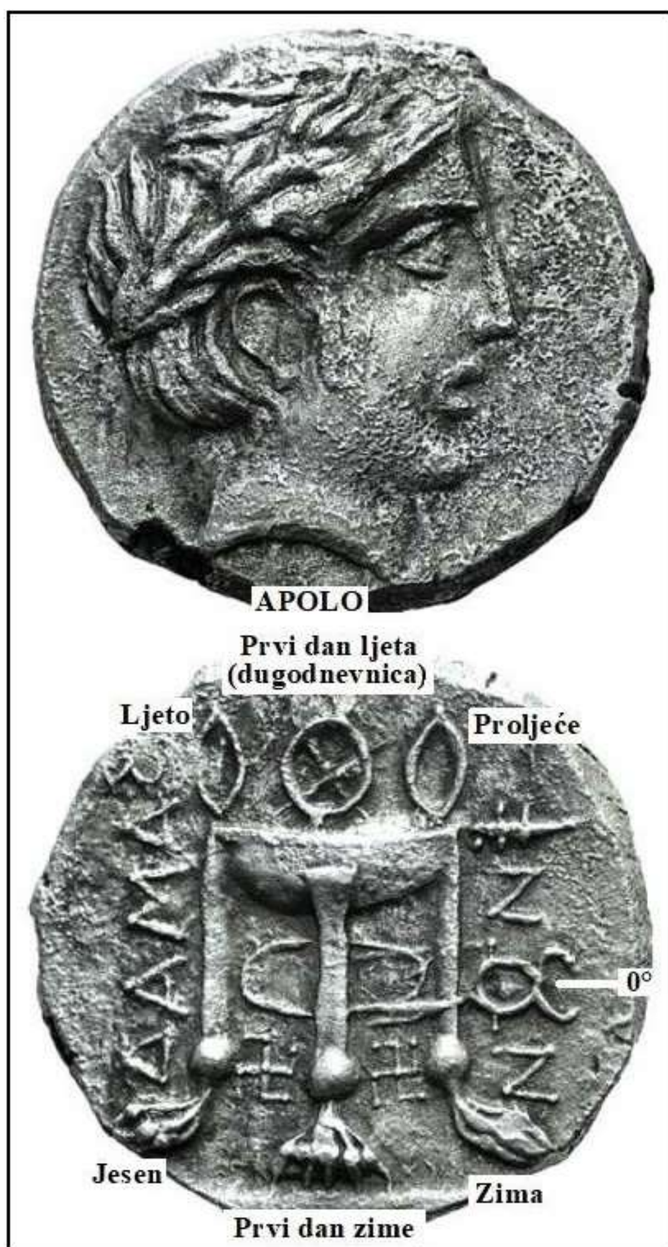
Damastinon (grčki: Δαμάστιον, Δαμαστίῳ) je drevni ilirski grad. Njegova tačna na lokacija još nije utvrđena, a novac koji su kovale gradske vlasti nađen je po različitim mjestima Srbije, Makedonije i Albanije. Strabon locira Damastinon u blizini Crvene (Ceraunske) planine u Albaniji. Novac Damastinona je iz 4. v. st. ere. Na jednoj strani novca uglavnom je Apolo, na drugoj oltar vatre sa natpisom ΔΑΜΑΣΤΙΝΩΝ (DAMASTINON). Svojom simbolikom ovaj oltar je simbol Apolonove vatre ljetnog sunca, a ljeto počinje prvim danom ljeta na ljetnu dugodnevnicu (slika na sljedećoj strani).

Šta znači ime grada DAMASTINON i čija je to riječ? Ilirska? Da, ilirska, ali nije šiptarska, nego je ime grada sastavljeno od nekoliko keltskih riječi, a Kelti, Tračani i Iliri bili su jedan narod. Evo tih riječi:

a) sanskritsko DAMA znači DOM (2) i to je jednako starokeltskom DOM (3).

b) keltsko (gaelik) TIN znači isto što znači i riječ TEINE: PLAMEN, VATRA (4). Starokeltsko ON znači ODLIČAN, PLEMENIT, DOBAR (5).

DAMAS-TIN-ON > DAMASTINON = DOM VATRE DOBRE. Ime grada se odnosi na Apolona (Sunce) i to je bivši pelaški DOMATROS (DOM VATRE).

APOLO
Prvi dan ljeta
(dugodnevnica)
Ljeto
Proljeće
0°
Jesen
Zima
Prvi dan zime

Na prvoj strani nekih novčića je ženski lik, a na drugoj samo natpis DAMA. U kući (kvadratu kao simbolu mira) je prikaz Božijeg žezla, simbola plodnosti, rađanja i života. DAMA znači GOSPODARICA DOMA, DOMAĆICA (Venera). Tako u prenesenom smislu DAMAS je OTAC, DAMA je MAJKA.

Očito je da ime DAMAS ima vezu sa sumerskim DUMUZ, DUMUZID, tj. TAMUZ, a on je sin onog ENKIJA što je kreirao čovjeka.

Ovo je još jedan od dokaza da su Iliri bili Kelti, a Kelti, Tračani i Iliri bili su jedan narod (Strabo, 1,3,21; XII, 1,8).

....

(1) Strabon, Geografija, 7,7,8

(2) Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary, Oxford, The Clarendon Press, 1960, p. 446.

(3) Robert Archibald Armstrong, Gaelic Dictionary, London, Printed for James Duncan, 37, Paternoster Row; 1825, p. 768.

(4) Edward Dwelly, A Gaelic Dictionary, Vol. III, Published by Herne Bay: E. Macdonald & CO., The Gaelic Press, 1902-, p. p. 950, 942.

(5) Ibid., Voll. II, p. 709.

TIRANON I TIRANA

Sarmatska pokrajina TIRA (TIRANON, TYRA, lat.) dobila je ime po Torgaminom sinu TIROŠU, pretku Cimerijana (Tračana, Kelta ili Ilira). U staro vrijeme rijeka Dnjestar zvala se TIRA (TYRA, TYRES), a lokalni Sarmati oko rijeke zvali su se TIRITA (TYRITA, TYRIGETAE, lat.). Bilo je Sarmata i u Aziji i tamo su imali grad TIRAMBE (TYRAMBE, TYRAMBIS, lat.). U Skitiji su živjeli TIRMENI (TYRMENII, lat.), a oni su potomci Jafetovog TIRASA.

U Donjoj Moeziji (današnja Srbija) bio je grad TUES (TURA), današnji Pirot. TUR je BIK, a jedno od imena Torgaminog Tilmaza (Tiroša, Talmiza, Talmaza) bilo je TAUR što još znači BIK, BAK. U Dalmaciji bijahu gradovi TIRISA (TYRISSA) i TILIRIUM.

Feničanski grad bio je TIR (TYROS, TYR). Zemun je bio TAURUNUM. U Trakiji bijaše više gradova sa korijenom TYR- od koji su TIRISTAS (TYRISTASIS) i TIREDICA (TYREDIZA, TYRODIZA).

TIRANA u današnjoj Albaniji po TIROŠU nosi ime, dakle su tu prije normaskog osvajanja od 11-13. vijeka i njihovog naseljenja Berbera živjeli Cimerijani (Kelti, Tračani ili Iliri).

ASSERIA

Grad *Medun* u Crnoj Gori, *Taurson* (*Daurson*) u Hercegovini, *Tilirijum* i *Asseria* u Dalmaciji, *Taurunum* kod Zemuna i *Tures* kod Pirota, spadaju u najstarije gradove u Evrope i svi su građeni prije 2000. g. st. ere, kad su nakon biblijskog potopa raseljenjem iz Sumera oko 2450 - 2000. g. st. ere Jafetovi sinovi, unuci i čukununuci sa porodicama stigli u te krajeve.

Na fotografiji su zidovi Asserie i šta vidimo? Vidimo neotkopane bedeme metrima ispod zemlje. Arheolozi su došli do rimskog perioda, samo zavirili u predrimsko vrijeme i stali. Gazda ne da ni dublje ni dalje!

Nekoliko kilometara udaljena od Benkovca stoji Asseria, drevna tvrđava i grad ilirskih Liburna. Tu su tri riječi: AS ZER IA > ASSERIA

"AS je jedna od titula Sunca i povezana je sa VATROM: ponekad je umnožena sama sobom kao ASAS i AZAZ prikazana od Grka kao **Αζαζος**, **i Αζιζος**." (1)

Perzijsko AZAR ili AZUR znači VATRA (2).

- AS = AZ = SUNCE
- ZER = SER = SJAJ

SER je isto kao ZER: SERAFIM je isto kao i ZERAFIM ili SARAFIM (3). SER = ZER (4).

Starokeltsko IA je BAŠTINA, OBLAST, PODRUČJE, ZEMLJA, DOMOVINA, OTADŽBINA (5):

AS SER IA > ASSERIA = SUNCOSJAJNA = SVJETLONA.

Sve pomenute gradove podigli su potomci Jafetovog sina Gomera, zvani Gimeri ili Kimeri, tj. Tračani, mnogo kasnije poznati i kao Iliri i Kelti.

....

(1) William Holwell, Mythological, Etymological And Historical Dictionary; London, Printed for C. Dilly, In The Poultry, 1793, pg. 55.

(2) Francis Johnson, A Dictionary, Persian, Arabic and English; London, W. H. Alenn and Co., pg. 49.

(3) Augustin Calmet, Dictionnaire historique, critique, chronologique, géographique et littéral de la Bible (Saa-Zuz), Tome Cinquieme, Touluse, 1783, pg. 215.

(4) Pierre André Latreille, Cours d'Entomologie, Paris, A La Librairie Encyclopédique De Roret, 1831, pg. 76.

(5) Robert Archibald Armstrong, Gaelic Dictionary; London, Printed for James Duncan, 1825, pg. 320.

NEKE RIJEČI RAETSKOG JEZIKA

Raeti su ogranak Etruraca ili Rasena, grane Pelazga, tj. Tračana. Boravili su nastanjeni na teritoriji današnje Švajarske i Tirola (sam naziv TIROL je po Gomerovom unuku TIROŠU, Togarminom sinu poznatom i pod imenima Tauri, Talmiz, Tulmez, Talmiz i Tilmik.

Evo nekoliko od malog broja zabilježenih riječi drevnih Raeta:

- CRAP = KAMEN, STIJENA (1) > KRAPINA (toponim u sjevernoj Hrvatskoj);

- CREPPA = LUBANJA (2) = ostatak KREPALINE;

- EVNA = SEDMICA, NEDJELJA (3) > EVTA ili HEVTA;

- GIG = DUG (4) = GIGANT;

- GADA = VRIJEME (5) = GODINA;

- GUTTA = ŠIŠARKA (6): šišarka je GUTA;

- LÄVI = VELIK, VELIČANSTVEN, POŠTOVAN (7) = LAVLJI;

- MAZZAR = UBITI (8) > MASAKR (osnova MAZ preko oblika MAZOLA dala je MACOLA i MAZNUTI u smislu UDARITI);

- RASCHLIR = GORJETI, PALITI (9): osnova RAS u imenima RASA, RAŠA, RASENI, RAŠKA, RAŠANI;

- ZAPP = KORAK (10): korijen ZAP dao je ZEPA, (vrsta obuće), te ZAPETA i ZAPETI;

- PEDA = VRIJEME (11): osnova PED dala je PEDALI:

- pedali, -*ãm* impf. (Perast, Stulić): »1° lijeno, tromo ići; 2° sporo govoriti, raditi«, ***pripedati*** pf. (Baraković) 'polako poći', ***opedati*** pf. (isto) »pomnjivo urediti«. U Kosmetu ***pedat se*** impf, »ritati se, praćakati se, nogom mlatarit«i. (12)

I pogledajmo:

- PED > PEDALI = TROMO IĆI, SPORO IĆI,
- PED > PEDALA,
- PED > PEDA = VRIJEME,
- PED > PEDA > PEDALJ = MJERA (VREMENA).

Zar nije sve jasno?

....

(1) Robert Ellis, Robert Ellis, The Armenian origin of the Etruscans, London: Parker, Son and Bourn, 1861, pg. 92.

(2) Ibid.

(3) Ibid.

(4) Ibid. pg. 93.

(5) Ibid. pg. 94.

(6) Ibid.

(7) Ibid.

(8) Ibid.

(9) Ibid. pg. 95.

(10) Ibid. pg. 96.

(11) Ibid. pg. 94.

(12) Petar Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga II, JAZU, Zagreb, 1972, str. 630.

TAPHNA LUSNI, THANA I DANA

“1. 2. TAPHNA: LUŚNI. – i. LUŚNI po meni pojavljuje se kao oblik dativa od LUSNA ili LOSNA, rasenska titula Dijane, koju bih mogao povezati s onim o ‘Lucina’, što je zajedničko kao za Junonu.- ii THAPNA mislim da znači ‘Divana,’ rani oblik od ‘Diana’, od čega takođe imamo THANA na rasenskom ogledalu (***Fabretti***, no. 459) sa prikazom rođenja Minerve.” (1)

“U sklonoj srodnosti arijanskih riječi je irsko *luisne*, ‘plamen’; i starolatinsko *lucna, lučina* i *luna*.” (2)

Rasenska (etrurska) boginja LUSNA je THANA, DANA, DANICA. Ona je LUSA i preko oblika LUSIA dobijeno je LUCIJA, a muško ime je LUK, LUKA. Možemo je zvati u LUKINA, jer joj ime potiče od LUK, a LUK je dio kruga u obliku slova **Λ** (**L**). Pogledajmo slike ispod: dvije ZRAKE čine LUK!

Iz Sunca i od Sunca LUČE se zrake; Sunce LUČI, IZLUČUJE zrake.

- LUS > LUCINA
- LUS > LUSKA > LJUSKA

- ljuska f (Vuk, Kosmet), sveslav. i praslav., »Schale, Hülse, Schuppe, putamen, squama«. Suglasnička grupa *sk* varira: *ljuspa* (također stcslav., bug., polj.), *luzga* (bug., brus., ukr., rus.). Početno *lj-* varira sa *l-* (tako samo u ostalim slavinama stcslav., češ., polj.): *luska* (hrv.-kajk., Beiostenec), odatle *luskinja* (18. v., Slavonac, …). (3)

Za riječ LJUSKA Skok kaže da je to sveslavenska i praslavenska riječ u kojoj početak varira sa **L** ili sa **LJ**: LUZGA (poljski), LJUSPA, LUSKA (hrvatski kajkavski).

Citirani Skok nije htio da kaže istinu da je to rasenska riječ, prećutao je to i svu istinu sakrio pominjanjem termina "sveslavenski i praslavenski", a ono nije ni "sveslavensko" ni "praslavensko", nego rasensko, pela-ško, tračansko, keltsko, ilirsko.

Osnova LUS nalazi se u bretonskom i korniškom LUSOW sa značenjem LUG (pepeo); BILJKE (4). U galskom LUS je: 1°. SRŽ, SRCE, SUŠTINA; 2° SNAGA; 3° BILJKA (5). U gaeliku LÙS znači RAĐANJE, STVARANJE, OBILJE (6), LUS je BILJKA, a znači i CVIJET. (7)

Korijen riječi LJUSKA je u rasenskom, tj. etrurskom LUS i to je OMOTAČ SUNCA, SVJETLOST, SJAJ. Potpuno nepromijenjenja osnova LUS nalazi se u kajkavskom.

Pazimo i ovo: rasenska boginja LUSNA je THANA, DANA, DANICA. Slavonski Kelti imaju boginju THANU, tj. DANU. Njen i VIDASOV oltar je nađen u Topuskom 1936-1937. god. i čuva se u Arheološkom muzeju u Zagrebu.

Pravo ime LUSNE je TAPHNA, tj. TAFNA i to je DAFNA, DAFINA. Tako je THAPNA iz tračanskog (pelaskog) ušlo u grčki u obliku DAFNE (Δάφνη) sa značenjem LOVOR, u simboličnom smislu POBJEDA, SJAJ, SLAVA.

Ovo nisu neke velike tajne, ali je sve sakriveno zakletvom čuvanja tajne i širenjem velikih laži.

....

(1) Alexander William Crawford, Etruscan inscriptions analysed; London: John Murray, 1872, pg. 42.

(2) Isaak Taylor, Etruscan Researches, London, Macmillan and Co., 1874, pg. 289.

(3) Petar Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga II, JAZU, Zagreb, 1972, str. 340.

(4) Robert Williams, Lexicon Cornu-Britannicum; Llandovery: Roderic; London: Trubner & Co., 1865, pg. 240.

(5) William Shaw, A Galic and English Dictionary, Vol. I; London: W. and A. Strahan, 1780.

(6) Edward Dwelly, A Gaelic Dictionary, Vol. II, Herne Bay: E. Macdonald & Co., The Gaelic Press, 1902-, pg. 611.

(7) Ibid.

IL, IR, ILIRIA

"ILI, ILI, LAMA SABAHTANI?" (*Mate, 27, 46*)

Sanskrit: IL = DOĆI, SLATI (1)

Kambrijsko-britonski: IL = NAPREDAK, KRETANJE (2)

Sumerski: IL = PODIĆI, USTATI, USPRAVITI (3)

Srpski: ILA, ILE, ILIJA, SILA, PILA, PILE, ZILA, VILA, VILE, VILOVIT, MILO, MILOST, ŠILO, BILJKA, PILJAK, ILIK.

Zaključak: IL = BOG

Sanskrit: ĪR = IĆI, KRETATI, USTAJATI, RASTI; RADOVATI, UZROKOVATI RAST; DONOSITI ŽIVOT; PODIZATI (4)

Sumerski: IR = STVORITI, ZAČETI, OPLODITI (5)

Velški: IR = ČISTO, TANANO, PRODORNO, PROBOJNO (6)

Starogaelik: IR = LJUTNJA, BIJES (7)

Hebrejsk: ǏR = OSMATRAČ (8)

Arapski: IRR = VATRA (9)

Samojedi: IRRI = MJESEC (10)

Egipatski: IRI = OKO (11)

Latinski: IRA = IRITIRATI, LJUTITI (12)

Grčki: IRA (ἱρά) = ZMIJA (13)

Centralna Afrika: IRU = NEBO (14)

Korejski: IRU = SUNCE (15)

Finski: IRTI = SLOBODAN, ČIST, JASAN (16)

Gaelik: IRIS = BRONZA (17)

Egipatski: IRIS = ZORA (18)

Latinski: IRIS = DUGA i PERUNIKA (19)

Grčki: IRIS (Ἴρις) = GLASNIK BOGOVA (20)

Arapski: IRĪS = VATRA (21)

Grčki: PIR (πῦρ) = VATRA

Zaključak: IR = VATRA, SJAJ, SVJETLOST = SUNCE

IL + IR > ILIR > BOGOSJAJAN

ILIR + IA > ILIRIA = BOGOSJAJNA ZEMLJA

Starokeltsko IA = OBLAST, PODRUČJE, BAŠTINA (22)

....

(1) Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary, Oxford, The Clarendon Press, 1960, pg. 168.

(2) Ibid.

(3) John Dyneley Prince, Materials for a Sumerian Lexicon; Leipzig, J. C. Hinrichs'sche Buchhandlung, 1908, pg. 188.

(4) Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary, Oxford, The Clarendon Press, 1960, pg.170.

(5) Stephen Langdon, A Sumerian Grammar and Chrestomathy, Paris, Libraire Paul Geuthner, 1911, p. 222.

(6) William Owen Pughe, A Dictionary of the Welsh Language, The Second Edition, Vol. II, Denbigh: Printed and published by Thomas Gee, 1832, p. 255.

(7) Robert Archibald Armstrong, Gaelic Dictionary in Two parts; London, Printed for James Duncan, 1825, pg. 335.

(8) Merrlil C. Tenney, The Zondervan Pictorial Bible Dictionary; Regensy Reference Library, Grand Rapids, Michigan, 1967, pG. 381.

(9) John Richardson, A Dictionary, Persian, Arabic, and English; The Clarendon Press, Oxford, 1877, pg. 31.

(10) Arthur James Johnes, Philological proofs of the original unity and recent origin of the human race, Ap-endix A; London: Samuel Clarke, 1843, pg. 4.

(11) Ibid.

(12) Francis Edward Jackson Valpy, An Etymological Dictionary of the Latin Language; London, Printed by A. J. Valpy, 1828, pg. 210.

(13) Henry George Liddell and Robert Scott, A Greek English Lexicon; New York: Harper & Brothers, 1883, pg. 708, 709.

(14) Arthur James Johnes, Ibid. pg. 40.

(15) Ibid. pg. 5.

(16) Severi Alanne, Suomalais-englantilainen sanakirja (Finnish-English Dictionary), Superior, Wis., Työmies Kustannusyhtiön Kustannuksella, 1919, p. 140.

(17) Robert Archibald Armstrong, Ibid.

(18) Arthur James Johnes, Ibid. pg. 4.

(19) Francis Edward Jackson Valpy, Ibid.

(20) Henry George Liddell and Robert Scott, Ibid. pg. 708.

(21) John Richardson, Ibid. pg. 29.

(22) Robert Archibald Armstrong, Ibid. pg. 320.

PIR, VATRA, SJAJ, SLAVA

Sanskritsko **PI** ima isto značenje kao i sanskritsko **IR** i obe riječi znače IĆI, POMIJERATI (1):

- sumerski: IR = STVORITI, ZAČETI, OPLODITI (2)

- velški: IR = ČISTO, TANANO, PRODORNO (3)

- starogaelik: IR = LJUTNJA, BIJES (4)

- hebrejsk: ĬR = OSMATRAČ (5)

- arapski: IRR = VATRA (6)

- samojediski: IRRI = MJESEC (7)

- egipatski: IRI = OKO (8)

- latinski: IRA = IRITIRATI, LJUTITI (9)

- grčki: IRA (ἱρά) = ZMIJA (10)

- centralna Afrika: IRU = NEBO (11)

- korejski: IRU = SUNCE (12)

- finski: IRTI = SLOBODAN, ČIST, JASAN (13)

- faelik: IRIS = BRONZA (14)

- egipatski: IRIS = ZORA (14)

- latinski: IRIS = DUGA i PERUNIKA (16)

- grčki: IRIS (Ἶρις) = GLASNIK BOGOVA (17)

- arapski: IRĪS = VATRA (18)

- grčki: PIR (πῦρ) = VATRA

Zaključak: IR = VATRA, SJAJ, SVJETLOST = = SUNCE.

Sanskrit: **PI** = **IR** = IĆI, KRETATI, POMIJERATI. Sanskritsko PI u PITA znači ŽUT (19). Ovo **PI** je u srpskom PIRITI, a IR je u srpskom VIR. Pogledajmo:

“**piriti**[1], *-im* impf. (Martié, subjekt *oganj*) »gorjeti, plamtjeti«.” (20)

“**piriti²**, *pirim* impf. (Vuk) (do-, *is*-, *na*-, *pot*-, *ras*-; subjekt *vjetar*) »duhati« prema pf. *pirnuti*, -e (subjekt

vjetar). (21)

Vidimo da osnova PIR u srpskom PIRITI može da ima dva značenja: **1.** OGANJ, VATRA; **2.** BLAGO KRETANJE VAZDUHA. U grčkom PIR (πῦρ) znači VATRA.

Skok je zapisao imenicu PIRLIT sa značenjem UKRAS (22), a PIRLITATI znači UKRAŠAVATI (23). RASPIRLITATI SE znači RAZIGRATI SE, RADOSNO PRIČANJE.

Značnje PIR u PIRLIT, PIRLITATI je značenje VATRE, jer SJAJ je VATRA, UKRAS je SJAJ, RADOST je SJAJ. Kod Durmitora u Crnoj Gori bio je ilirski grad PIRLITOR. I gle sta biva:

“**pír**[1] m (15. v., Vodice, ŽK, Kosmet, Lumbarda, homonīmija sa *pir* uklonjena je akcentom) = (pseudojekavizam) *pijer* (Bosna), sveslav. i praslav., »1° gozba poslije vjenčanja, 2° svadba, 3° esnafska slava«.” (24)

Osim sto znaci OGANJ, VATRA, naziv PIR znači SLAVA, dakle su PIR i SLAVA sinonimi za isti pojma.

“**perişan**, gen. *-ana* m (Vuk, narodna pjesma) = *pirišan* (Stara Srbija) »ženski nakit na glavi,srebrn lančić potkićen sitnim parama«. Prezime *Perišanović* (1729). Turcizam perzijskog podrijetla (perz. perišan »prosut, razasut«) iz terminologije nakita.” (25)

Čime su se ukrašavale djevojke Stare Srbije? Ukrašavale su se sjajnim novcem, a jedna od kovanica iz vremena cara Dušana je PERPER. I logično: skup PERPERA na glavi je PERISAN > PERIŠAN.

PERPER je izvedeno od PER, koje se nalazi u imenu PERUN, a PERUN je BOG (SUNCE) ljetnih vrućina, munja i gromova (sanskritsko PERU znači SUNCE). Dakle je PER nosilac značenja VATRA, OGANJ.

Poljaci PERUNA zovu PIORUN, a PERO je u poljskom PIÓRO. Ukrajinski PERJE kaže se PIR'JA (пір'я). Kod Čeha i Slovaka PERO je PÍRKO.

I šta vidimo: vidimo da je u slovenskim jezicima **PI** = **PE**, dok je u sanskritu **PI** = **IR**. Dakle je **PI** = **PE** = **IR** = OGANJ, VATRA, SJAJ. Zato je PIR isto što i PER sa značenjem VATRA, OGANJ, SJAJ, SLAVA. PIR stari ikavski, a PER je ekavski oblik.

Uz sve ovo i jedna lingvistička zanimljivost: na jeziku Jahua i Tupinamba Indijanaca Brazila VATRA je PIRA. (26)

....

(1) Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary, Oxford, The Clarendon Press, 1960, pg. 624, 168.

(2) Stephen Langdon, A Sumerian Grammar and Chrestomathy, Paris, Libraire Paul Geuthner, 1911, p. 222.

(3) William Owen Pughe, A Dictionary of the Welsh Language, The Second Edition, Vol. II, Denbigh: Printed and published by Thomas Gee, 1832, p. 255.

(4) Robert Archibald Armstrong, Gaelic Dictionary in Two parts; London, Printed for James Duncan, 1825, pg. 335.

(8) Merrlil C. Tenney, The Zondervan Pictorial Bible Dictionary; Regensy Reference Library, Grand Rapids, Michigan, 1967, pG. 381.

(6) John Richardson, A Dictionary, Persian, Arabic, and English; The Clarendon Press, Oxford, 1877, pg. 31.

(7) Arthur James Johnes, Philological proofs of the original unity and recent origin of the human race,

Apendix A; London: Samuel Clarke, 1843, pg. 4.

(8) Ibid.

(9) *Francis Edward Jackson Valpy, An Etymological Dictionary of the Latin Language; London, Printed by A. J. Valpy, 1828, pg. 210.*

(10) Henry George Liddell and Robert Scott, A Greek English Lexicon; New York: Harper & Brothers, 1883, pg. 708, 709.

(11) Arthur James Johnes, Ibid. pg. 40.

(12) Ibid. pg. 5.

(13) Severi Alanne, Suomalais-englantilainen sanakirja (Finnish-English Dictionary), Superior, Wis., Työmies Kustannusyhtiön Kustannuksella, 1919, p. 140.

(14) Robert Archibald Armstrong, Ibid.

(15) Arthur James Johnes, Ibid. pg. 4.

(16) Francis Edward Jackson Valpy, Ibid.

(17) Henry George Liddell and Robert Scott, Ibid. pg. 708.

(18) John Richardson, Ibid. pg. 29.

(19) Monier Monier-Williams, Ibid. pg. 629.

(20) Petar Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga II; JAZU, Zagreb, 1972, str. 661.

(21) Ibid.

(22) Ibid. str. 662.

(23) Ibid.

(24) Ibid. str. 660.

(25) Ibid. str. 640.

(26) Paul Marcoy, Travels in South America: From the Pacific Ocean to the Atlantic Ocean; Vol. II; London, Glasgow and Edinburgh: Blackie & Son, 1875, pg. 305.

"RAB" NA STEĆCIMA I U POVELJAMA

U jednoj od povelja bosanskog bana Mateja Ninoslava, pisanoj Dubrovčanima između 1234-1240. godine, na početku piše:

"Az rab Božji Matej, a odmjelom Ninoslav, Ban Bos'nski Veliki, kle se Knezu Dubrov'ckomu Zan Dandolu i vsej opcine Dubrov'ckoj." (1)

Keltsko (gaelik) RABH (2), koje se kod Srba izgovara i piše RAB, crkvenim je tumačenjem lažno definisano kao ROB, dok u keltskom bukvalno znači STRAŽAR, ČUVAR.

Od RAB je i naziv RABOŠ, koji ČUVA sjećanje na urezanom linijom zabilježeno stanje. Od riječi RABH je i riječ RABOŠ, koji ČUVA sjećanje koje je urezanom linijom zabilježeno.

Riječ RAB potiče iz hetitskog jezika: hetitsko RAB znači SLUŽBENIK (3). Biti službenik je jedno, a biti rob je drugo.

Hetitsko RAB je SLUŽBENIK, RABA je SLUŽBA, SLUŽITI, tj. RABOTA, RABOTATI. I danas RABITI znači SLUŽITI (4): kad je auto NOVO, kažemo da nije RABLJENO, a ako se neko njime SLUŽIO, kažemo da je RABLJENO.

....

(1) Franz Miklosich, Monumenta Serbica Spectantia Historiam Serbiae, Bosnae, Ragusii; Viennae, Apud Guilelmum Braumüller, 1858, XXX.

(2) Neil M'Alpine, A Pronouncing Gaelik Dictionary, Second Edition, Published by Stirling & Kenney, Edinburgh, 1833, p. 205.

(3) Harry A. Hoffner, An English-Hittite Glossary, Librairie C. Klincksieck, Paris, 1967, p. 73. pg. 300.

(4) Ibid.

ILIJANKA

Hetitski ELLUJANKA znači GUJA, ZMIJA (1). Neki pišu ILLUJANKA. Tu tri proste rijeci: EL LU YANKA

1. EL = VATRA, SUNCE, BOG SUNCA = IL
2. LU = LUK = ZAPALITI
3. JANKA

1. EL keltskom (velški, bretonski, korniški i armorićanski) znači ANĐEO (2). Galskom ELA je LABUD (3). Galsko ELL je OPASNOST, BORBA (4):

"El, ili Eli, sunce, nađeno je u Grčkoj, Mesopotamiji, Feniciji i Judeji." (5)

2. LU se nalazi u sumerskom LUG sa značenjem ČIST, BEL, BIJEL (6). LUG je bio keltski VRHOVNI BOG.

3. JAN u JANKA je iz rasenskog (etrurskog) dalo latinsko JANUS sa značenjem SUNCE (7). Sanskritsko JAN znači STVARATI, RAĐATI, PROIZVODITI, UZROKOVATI; RODITI SE (8). Sanskritsko JANA je ROĐENE, REGENERACIJA, OBNOVA; STVORENJE, BIĆE. (9)

ELLUJANKA = ILLUJANKA = SUNČEVO VATRENO RAĐANJE = ILIJANKA = ILINKA = PROLJETNICA, PROLJETINKA, PROLJETKA.

Egipćani su zvali Hetite KHETA, a mitološki zmiju sa dvanaest ljudskih glava zvali su KHETI (10). Dvanaest glava je dvanaest mjeseci godine, dakle je ova zmija simbol vremena.

....

(1) Harry A. Hoffner, An English-Hittite Glossary, Librairie C. Klincksieck, Paris, 1967, p. 73. pg. 78.

(2) Robert Williams, Lexicon Cornu-Britannicum;

Llandovery: Roderic; London: Trubner & Co., 1865, pg. 133.

(3) William Shaw, A Galic and English Dictionary, Vol. I; London: W. and A. Strahan, 1780.

(4) Ibid.

(5) F. Dunlap, The Origin of Ancient Names of Countries, Cities, Individuals and Gods, Cambridge: Metcalf and Company, 1856, pg. 6.

(6) Stephen Langdon, A Sumerian Grammar and Chrestomathy, Paris, Libraire Paul Geuthner, 1911, pg. 227.

(7) Francis Edward Jackson Valpy, An Etymological Dictionary of the Latin Language, London: Printed by A. G. Valpy, 1828, pg. 194.

(8) Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary, Oxford, The Clarendon Press, 1960, pg. 410.

(9) Ibid.

(10) E. A. Wallis Budge, An Egyptian Hieroglyphic Dictionary, Vol. I, London, John Murray, 1920, pg. 281, 568.

HETITI U INDIJI I NJIHOV PROGON

"Hetitski, ili, kako se tako može kazati, etrurski, govor dugo je preživio u Italiji. Mnoge hetitske države su osnovane u Južnoj Galiji, od primorskih Alpi do obale Atlantika. U Španiji je nekoliko konfederacija Hetita i Hetito-keltskih gradova, za koje se Kartaginjani i Rimljani otimaju u osvajanju od 235. st. ere. Ime dato španskim Hetitima je Iberi, i u drugim dijelovima Evropi poznati su kao Riganti." (1)

"U davno u doba starog Medijanskog carstva dogodile su se okolnosti koje su dovele do migracije Hetita iz Perzijskog carstva u Indiju, premda su se tamo

mnogo ranije naselile kušitske i semitske migracije; ali istorijsko kraljevstvo počelo je tek kad su Hetiti i njihovi Javetovi prijatelji stvorili tamo svoj dom. Postoje spomenici ispisani neobičnim znakovima pokazujući veze sa onima iz Partie, Male Azije i Etrurije. Posao oko dešifrovanja ovih zapisa tek je počeo.

Kraljevi, koji su ostavili svoje natpise u Indiji, često sebe zovu kraljevima Kita. Najstariji dešifrovani natpis je iz 403. st. ere. Tu se jednostavno konstantuje da je Kita odabrao sebi Nebutakija za kralja; dvadeset godina kasnije Tsumaki od Sakisa proglaava svoj uspon na tron; dvadeset godina nakon toga, Kabutaku objavljuje da je u njegovom liku suparnička linija suzbijena od strane Sakisa. Zapisi dovoljno svjedoče da Hetiti počinju da vladaju u Indiji u sedmom vijeku st. ere sve do hrišćanske ere.” (2)

“Tamo je šest drugih kraljevstava spomenuto u natpisima. Hetitsko pleme Rabakita je istjerano iz Indije oko 63. st. ere nalazeći sklonište u Tibetu i Tartariji. Početkom petog vijeka dospjeli su do Sibira kod izvorišta Jeniseja, gdje mizerni ostaci ove rase još uvijek borave.

Region oko Jeniseja je sa tumulusima poput evropske Skitije. Mrtvi Kitani su ovdje sahranjivani i iz njihovih grobova nađeni artefakti svjedoče drevnu i jedinstvenu civilizaciju. Na kamenju uz obalu rijeke su natpisi autora Raba Kita. Sjeverni Hetiti migrirali su u Ameriku početkom šestog vijeka; izgleda da ima dokaza da su južni ili okeanski Hetiti došli u Gvatemalu i Jukatan u ranom periodu. Prolaz od Kamčatke do Amerike bio je Aleutski lanac sa završetkom na Aljasci. Veliki uzrok emigracije je prisustvo neprijateljskih plemena, što počinje protjerivanjem od strane protivnika budizma u

Indiji prije hrišćanske ere, ali od kojeg talas nije dosegnuo sjevernu obalu sve do šestog vijeka. Priče o pobuni često se pojavlju u drevnim japanskim analima i uglavnom su praćene pričama o iseljavanju, koje se moglo dogoditi samo morem.” (3)

Jedno hetitsko pleme protjerano iz Indije zvalo se RABAKITA. Hetitsko RABA znači SLUŽBA (4), a hetitsko KIT je Sunce (5), dakle RABAKITA znači SLUŽITELJI SUNCA.

“Kitaj u centralnoj Aziji dao je ime Kitaju ili Kini, i riječ podsjeća na egipatsko Kheta i hebrejsko Het.” (6)

Hetitsko KIT je ime Sunca: KIT je MOĆ, SNAGA. KITA značiti *penis*, jer je oplođivač; ima i KITA cvijeća, pletenica je KITA, KITNJA, KITICA je strofa, KIČICA je četkica, KITNJAK je hrast: KIT je SUNCE, KITA je ZRAKA, KITE su ZRAKE: KITA > GITA = vedska himna Suncu.

"Oooo, zemljo Indijo!"

....

(1) Morton G. Stuart, Anniversary Address of the President, Proceedings - Dorset Natural History and Archaeological Society, Vol. XIII; Docrchester: Printed at The “Dorset County Chronicle”, 1892, pg. 20.

(2) Ibid.

(3) Ibid. pg. 21.

(4) C. R. Conder (Claudie Reignier), The Hittites and their Language, New York: Dodd, Mead, and Co.; Edinburgh and London: William Blacwood and Sons, 1898, pg. 300.

(5) Ibid. pg. 196.

(6) Ibid. pg. 201.

HETITI I SLOVENI

Egipatski naziv za Hetite je KHETA, asirski KHATTI (biblijsko HETI nećemo računati kao izvorni naziv po Hetu, Hamovom sinu i Nojevom unuku, jer je Biblija prvenstveno ideološki statut, plan i program, čiji su autori bili skloni izvrtanju istine u korist ideologije judaizma. Originalna zemlja Hetita je Kapadokia (1), dakle Mala Azija. Šta znači ime Hetita?

Govoreći o sumerskom caru Sargonu i titulama koje je on sebi davao, među titulama GŪT (ili “GOTH”) Wadell navodi i titulu sa nazivom “veličanstveni KHĀTI” ili KHATTI ili “HITT-ITE”:

“U tri od njegovih imena je napisano ‘Kralj Gin’ (*Shar-um Sharu-Gin*) i u dva je napisano ‘Gan’ ili ‘Gana’. U trećem od njih on je dodao titulu od *‘Gut’* (ili ‘Goth’), i u jednoj on sebe lično zove ‘Veliki *Khāti*’ (ili *‘Khatti’* ili ‘Hitt-ite’).” (2)

Zbog ove titule neki pogreš-no misle da je Sargon bio porijeklom Hitit, tj. Hetit, za-boravljajući pri tome da je to samo epitet kao tutularni naziv.

Jedno od hetitski imena Sunca je KIT (3), u kojem je **K** kod Egipćana i Asiraca moglo biti izgovarano i kao **K**^{H}, te su Egipćani pisali KHETA, Asirci pisali KHATI, jer upravo Sargon sebe tituliše nazivom VELIKI, VELIČANSTVENI KHĀTI ili KHATTI ili HITT-ITE, što bukvalno znači VELIČANSTVENO SUNCE. Tako biva da su nazivi KITI, KHETA ili KHATI sinonimi.

Jedno hetitsko pleme prognano iz Indije zove se RABAKITA, a u tom imenu hetitsko RABA znači SLU-

ŽENJE (4), a KIT je Sunce: RABAKITA znači SLUŽITELJI SUNCA:

"Kitaj u centralnoj Aziji dao je ime Kitaju ili Kini, i riječ podsjeća na egipatsko *Kheta* i hebrejsko *Het*." (5)

KITAJ je ZEMLJA SUNCA. Hetitsko KIT je ime Sunca: KIT je MOĆ, SNAGA. Srpsko KITA značiti *penis*, jer je oplođivač; ima i KITA cvijeća, pletenica je KITA, KITNJA, KITICA je strofa, KIČICA je četkica, KITNJAK je hrast: KIT je SUNCE, KITA je ZRAKA, KITE su ZRAKE: KITA > GITA = vedska himna Suncu.

Naziv KITI, kao sinonim egipatskom KHETA i asirskom KHATI, znači SUNČANI, SJAJNI, SLAVNI. To ime sa značenjem SJAJNI, SLAVNI upućuje na kasnije SLOVENE.

Da li Homer u Ilijadi pominje Hetite? Pogledajmo neka razmišljanja o tome:

"U Homerovom nabrajanju trojanskih saveznika, Sayce naglašava da ime Ἀλιζῶνες (Il. ii. 856) može da se veže sa Halis, dakle Hetiti. Oni su došli τηλόθεν ἐξ Ἀλύβης, ὅθεν ἀργύρον ἐστί γενέθλη, 'oni iz daleke behu Albie, rudnika srebra' (Bulgar Maden?). Ovo ime, iako nije mjesto, može se porediti sa Khalupu, Aleppo, i oboje sa Χάλυβες. cf. Lagarde, *Beit*r. *zur baktr*. *Lexicog*., p. 14. Themistagoras, citiran u *Ἐπιμερισμοί*, kaže da je Ἀλύβη Likija. U Odiseji (xi, 521) se spominje Κήτειοι, pod njihovim kraljem Telefusom, južno od Troje, suprotno od Lezbosa. Syce opet identifikuje njih sa Hetitima." (6)

Pogledajmo iznad spomenuta imena naroda:

• Ἁλιζῶνες = ALIZONES = ALIZONI
• **Χάλυβεσ** = **KHÁLIBEO** = **KALIBEO**
• Αλύβη = ALÍBE = ALIBE, ALIBI

Arapi su Slovene zvali **SAKALIBA**, što je skoro identično imenu **Χάλυβεσ** (KHÁLIBEO, KALIBEO). Govore neki da je to arapsko SAKALIBA zamo prevod grčkog SKLAV, sa značenjem ROB, ali nije tako, lažu. Evo:

SA + KALIBA!

Arapsko SA znači ČAST (7), arapsko KĀL je RIJEČ, REĆI, SLOVITI (8). Da li je pukim slučajem u arapskom SAKALIBA, sa značenjem SLOVENI, arapsko KĀL sa značenjem RIJEČ, REĆI, SLOVITI? Ne, to je arapski prevod imena SLOVEN.

Ime naroda **Χάλυβεσ** (KHÁLIBEO, KALIBEO) kod Grka se kasnije poetski se povezuje sa značenjem GVOŽĐE, jer se vjeruje da je taj narod u Pontusu prvi izumio gvožđe, a da bi gvožđe bilo tvrdo, ono se KALI.

Nisu li su Hetiti Sloveni? Pogledajmo: Homer u Ilijadi nabraja Paflagonce iz zemlje ENETA (ii, 852), za koje mnogi tvrde da su kasniji Herodotovi Veneti. Glavni grad te ENETSKE zemlje je KITOR (**Κύτωρον**) (ii, 853), po hetitskom KIT, što je hetitsko ime Sunca, dakle su Paflagonici u Enetskoj (venetskoj ili slovenskoj) hetitski narod, što znači da su Hetiti zapravo drevni Sloveni.

Sama riječ KIT, sa značenjem SUNCE, otkriva svoj pravi smisao u srpskom KIT (najveći sisar), KIT (stolarsko sredstvo za popunjavanje šupljina i učvršćivanje stakla), KITA (penis kao oplođivač), te KITNJA, KIĆENI (svatovi): KIT je VELIKA MOĆNA SILA, OPLOĐIVAČ

(Zemlje), DRŽAČ I ČUVAR (života) I SLAVA NOVOG RAĐANJA.

Sanskritsko HAṬ (hat, ɦəʈ) znači SJATI, SVIJETLITI (9). To je sinonim riječi SLAVA, jer SLAVA je SJAJ, SVJETLOST: HATTIT (hatit ili ɦəʈit) = SJAJAN = TRAČAN = SLAVAN = SLAVEN.

....

(1) Leopold Messerschmidt, The Hittites; London: David Nutt, 1903, pg. 13.

(2) Laurence Austine Waddell, Egyptian Civilization: its Sumerian Origin and Real Chronology; London, Luzak & Co., 1930, pg. 29.

(3) C. R. Conder (Claudie Reignier), The Hittites and their Language; New York: Dodd, Mead, and Co.; Edinburgh and London: William Blacwood and Sons, 1898, pg. 196.

(4) Ibid. pg. 300.

(5) Ibid. pg. 201.

(6) Arthur Ernest Cowley, The Hittites; London: Humphrey Milford, Oxford Univeristu Press, 1920, pg. 23.

(7) Francis Johnson, A dictionary, Persian, Arabic, and English; London: W^M. H. Allen and Co., 1852, pg. 672.

(8) Ibid. pg. 945.

(9) Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary, Oxford, The Clarendon Press, 1960, p. 1287.

SAMURAJI

Hetitsko ZAMMURAI znači NAPADATI i od hetitskog ZAMMURAI postalo je japansko SAMURAI: SAMURAJI su porijeklom HETITI:

"Tamo je šest drugih kraljevstava spomenuto u natpisima. Hetitsko pleme Rabakita je istjerano iz Indije oko 63. st. ere nalazeći sklonište u Tibetu i Tartariji. Početkom petog vijeka dospjeli su do Sibira kod izvorišta Jeniseja, gdje mizerni ostaci ove rase još uvijek borave.

Region oko Jeniseja je sa tumulusima poput evropske Skitije. Mrtvi Kitani su ovdje sahranjivani i iz njihovih grobova nađeni artefakti svjedoče drevnu i jedinstvenu civilizaciju. Na kamenju uz obalu rijeke su natpisi autora Raba Kita. Sjeverni Hetiti migrirali su u Ameriku početkom šestog vijeka; izgleda da ima dokaza da su južni ili okeanski Hetiti došli u Gvatemalu i Jukatan u ranom periodu. Prolaz od Kamčatke do Amerike bio je Aleutski lanac sa završetkom na Aljasci. Veliki uzrok emigracije je prisustvo neprijateljskih plemena, što počinje protjerivanjem od strane protivnika budizma u Indiji prije hrišćanske ere, ali od kojeg talas nije dosegnuo sjevernu obalu sve do šestog vijeka. Priče o pobuni često se pojavlju u drevnim japanskim analima i uglavnom su praćene pričama o iseljavanju, koje se moglo dogoditi samo morem." (1)

....

(1) Morton G. Stuart, Anniversary Address of the President, Proceedings - Dorset Natural History and Archaeological Society, Vol. XIII; Docrchester: Printed at The "Dorset County Chronicle", 1892, pg. 21.

HETITSKI, ENGLESKI I SRPSKI

- ariva = oracle = proročanstvo (viđenje, ar = ra = vid)
- ašma = first = prvi (az, as)
- ateš(ša) = axe = sjekira (za tesanje, tesla)
- ezen = festival = jesen (vrijeme sijela, svadbi i veselja)
- dalugašti = lenght = daljina
- dankui = tin = kalaj (svijetaj, bojel, danji)
- dušgarat = joy = oduševljenost
- dušk = revet, to = oduševiti se
- duškarawant = happy = oduševljen
- dušk(iya) = reyoice = oduševljenje
- duddu = rule, to = vladati (did, ded, djed, dido, dedo)
- hara(n) = eagle = oral, orao
- harki = white = bijeli (žarki, sjajni, svijetli)
- hullai, hulliya = battle, to do = borba, hula, huliti
- innarawant = zdrav = naravan, dobar
- imbaru = fog = magla (bara = vlaga)
- kaluti = circle = kolut
- kalmara = mountain = planina (kamara, gomila, hrpa)
- kammara = oblak = kamara (oblak je oblikom kamara)
- karuššiya = silent = tih (karan, skaran
- kištu = baskert = kištra
- kita = recitation = kita, kitica (strofa)
- kup = plot = kup (puč, vojni ili državni udar)
- kupiyati = plot = plot = kup (puč, udar)
- kuš = leather = koza (kuša > kuža > koža)
- kula = army = vojska (kula = vis, tvrđava)
- luk = dawn = luča (sjaj, svjetlost, zora)
- meni = face = lice = mena (mlad Mjesec)
- mita = red = crven (> miti, Mitar, Mitra)
- marša = false = marš (laž, prevara)
- maršant = false = maršnut (lažov, prevarant)
- maršai = false = marškanje

- marušam = red = crven (> Mars)
- maruwai = red, to be = rumeniti
- mašhuil = mouse = miš (maš > mimaš)
- palhi = wide = prostrano (palhi > polje)
- palhatar = wide = prostrano, ravno, plat, plata
- papratar = impurity = nečisto (paprat)
- parkui = clean = čist (parkui > Parkun = Perun)
- parkunu = exonerate, to = oslobođen, slobodan
- parsur = food = pršut, pršuta
- pata = foot = stopa, peta (pata > put)
- patalha = fetter = patljika, patljica (veza)
- puggant = hateful = pogan (mrzak)
- šašanna = lamp = svjetlo (šešana)
- šawatar = horn = rog (savijen, zavijen)
- šiyattal = arrow = strijela, šiljak
- tarant = promised = garant
- tarwai = dance, to = taravenka, terevenka, zabava
- tita = breast = sisa
- vit = year = godina = vitica = krug
- waršamma = straw = slama (vrševina)
- warš(iya) = harvest, to = žeti, vrijeći
- watar = water = voda
- war = burn, to = paliti, variti
- warnu = burn, to = varan, vreo, varen
- waš(š)apa = clothing = veš, haljinka
- waššuwar = clothing = veš, haljinka
- waštai = evil = zlo = veštac, veštica
- waštul = evil = veštac, veštica
- zabar = bronze = bronza (sjaj)
- zammurai = ofend, to = samuraj, napadati

....

Literatura: *Harry A. Hoffner, An English-Hittite Glossary; Librairie C. Klincksieck, Paris, 1967, pg. 7-99.*

Na krstu popadije Stefanije iz 1722. u selu Pope kod Glamoča piše СЇ КРЕСТЪ, tj. OVAJ KRST (foto: Goran Komar i Siniša Šolak, Ćirilički spomenici Glamočkog polja; Izdavač: Međunarodno udruženje naučnih radnika AIS - Banja Luka, 2018, str. 70).

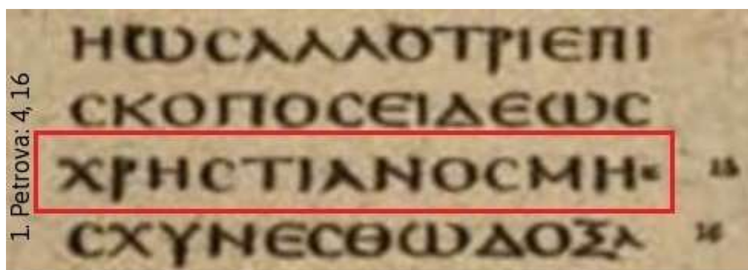
Prvih 450 godina hrišćanske ere hrišćani su se zvali KRESTJANI, a na Balkanu su to ime zadržali sve do pada pod Turke u drugoj polovini 15. vijeka. To svjedoče najraniji spomenici i spisi. Prvi i stariji način pisanja je sa grčkim **H** (**η**). To je slovo “eta”, tj. **E**:

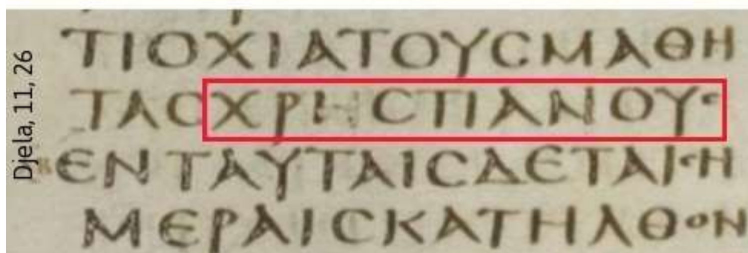
a) Chrestian (**χρηστιανος**, gr.)

b) Christian (**χριστιανο**ς, gr)

Najstariji grčki spisi pišu **krestjani** (**χρηστιανος**: **η** = **e** = **eta**). Riječ **hrišćani** piše se drugačije: **χριστιανος** (**ι** = **i** = **ιota**).

Riječ **hrišćani** nije se javljala sve do 5. vijeka i pojave rukopisa *Codex Alexandrinus*, grčke Biblije Starog Zavjeta (Septuaginte) i knjige Novog Zavjeta. Do tada ustaljena riječ **Krestos** zamijenjena je riječju **Hristos** (Christos). U riječi **Krestos** osnova riječi je **krest**, a to je **oganj**, tj. **vatra**, **svjetlost**, **Sunce**.

Sinajski kodeks (Codex Sinaitikus, 330-360 g.) uvijek pokazuje XPHCTIANOCMH (KHRESTIANIN) i XPHCTIANO (KHRESTJANI), za razliku od Aleksandrijskog kodeksa (Codex Alexandrinus, 400-440. g.) koji sadrzi riječ XPICTIAN (KHRISTIAN).

η	H	eta	ē	obey

Grcko slovo "eta" = ***H*** = ***E***

Rimski istoričar Tacit (Publius, Gaius Cornelius Tacitus, 56 – poslije 117. n. ere) koristi termin **krestjani** (**Chrestians**). Na mnogim nadgrobnim spomenicima u Frigiji, koju su nastanjivali Galaćani, tj. Kelti Gali (Frigi, tj. Brigi), piše **krestjani**. Ko su bili **krestjani**?

Крестья́нин (rus.) znači "мужик, землепашец, земледелец, селянин, поселянин, сельский обыватель - сельский житель". Latinsko *paganus* prevodi se u Rusiji kao *язычник*, a *язычник* je ruski dvovjerac koji je *селянин* (rus.), tj. seljanin, seljak, odnosno **крестья́нин**.

Evo šta znači KRIS:

"*Khri* takodje znači *bijel*, ili *otvaranje*; i *Khris*, sfera Sunca, u Jov viii. 13, i x. 7. *Krišna* je hindu bog Sunca." (1)

Kod tračanskih potomaka na Zapadu KRIS (CRIS) je sačuvano u irskom.

"Cri, srce, tijelo." (2)

"Cris, svet, čist." (3)

"Crios, *cris*, Sunce." (4)

Ne zaboravimo da je jedno od imena Sunca u irskom GRIJAN, jer ono GRIJE, te ni ime CRIS kao ime Sunca nije slučajnost:

"CRIS, CRISEAN, CRIOSNA, CRISNA-AIN, Sunce." (5)

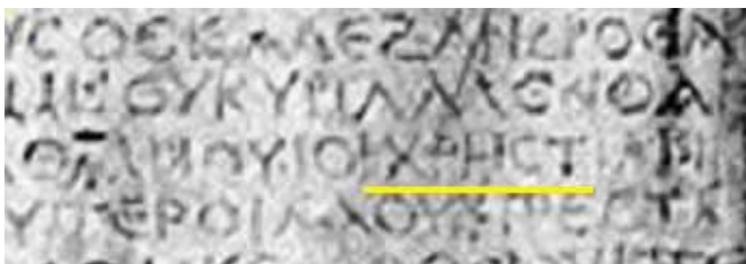
"Sirski *Kris*, gorenje." (6)

"Nion Crios, djeca Sunca." (7)

"Krišna je Sunce Suri, Apolo." (8)

Ovdje piše KHRESTIAN (Frigija).

Ovdje piše KHRESTIAN (detalj slike sa 175. strane).

KRIS je Sunce, vatra, svjetlost, grijanje. KRIS je sinonim riječi KRES. KRIS je ikavski oblik, KRES je ekavskii. Ikavsko KRIS istog je korijena kao i ikavsko GRI u GRIJE, dok je ekavsko KRES istog korijena kao i ekavsko GRE u GREJE.

Od KRIS (CRIS) je izvedeno crkveno KRIST, KRISTOS (latinski: CHRIST, grčki: Χριστὸς ili KHRISTOS). Uporedimo oblik KHRIS iz Pajkovog citata sa grckim i latinskim oblicima:

a) Pajk: KHRIS = SUNCE
b) grčki: Χριστὸς = KHRISTOS
c) latinski: CHRIST

To je ista riječ sa istim značenjem: SUNCE. U lažnoj egzoterisjkoj alegoriji crkveni iluminati podvalili su narodu SUNCE pod imenom HRISTOS i KRISTOS.

Od KRIS je dobijeno KRIŽ, a od KRES potiče KRST:

a) KRIS > KRIZ > KRIŽ
b) KRES > KREST > KRST

Riječi KRIŽ i KRST su praslovenske (9), tj. tračanske.

Crkvu su osnovali judejski masoni za nejudejske obožavatelje Sunca, zvanog KRIS ili KRES, i pametnom dosta!

....

(1) Albert Pike, Morals And Dogma; Charleston, 1871, pg. 78.

(2) Edward O'Reilly and John O'Donovan, An Irish-English dictionary; Dublin: James Duffy, 1864, p.154.

(3) Ib., p. 155.

(4) Ib.

(5) William Ouseley, The Oriental Collections, Vol. III, No I; Cambridge, New York, Melbourne, Madrid, Cape Town, Singapore, São Paolo, Delhi, Mexico City; Cambridge University Press, 2013, p. 26.

(6) Ib., p. 27.

(7) Ib.

(8) Collectanea de Rebus Hibernicis, Vol. IV; Dublin: Luke White, 1786, p. 540.

(9) Pero Budmani, Rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Dio V; Knjižarnica Jugoslavenske akademije (Doničke tiskare), Zagreb, 1898-1903, str. 632.

AR JE VATRA, OGANJ, SUNCE

“Egipatsko božanstvo od Grka zvano *Hor-us* je *Her-Ra*, ili *Har-oeris, Hor* ili *Har*, Sunce. *Hari* je hindu ime Sunca. *Ari-al*, *Ar-es*, *Arjaman*, Areīmonios, AR znači *vatra* ili *oganj* isti je rod.” (1)

AR = VATRA, OGANJ:

AR
VAR
VARI
VARNA
VARNICA

AR = VATRA, OGANJ = SUNCE
ARS = ZAPALJEN, GOREĆI, VATREN, OGNJEN

ARSUS = VATREN, OGNJEVIT, PLAHOVIT, LJUT.

"U drevna vremena Tračani su zvani Peske ili Aria, ..." (2)

Sanskrit:

- ARYA = PLEMENIT, UZVIŠEN, GOSPODAR (3)
- ĀR = POHVALA, CAST, SLAVA (4)
- YA = SVJETLOST, SLAVA (5)

Sanskritsko ĀR je skraćenica od ARYANTI što znači BITI U ČASTI, U SLAVI (6). Sanskritsko AR u riječi ARU nosilac je značenja SUNCE (7).

Sanskritsko AR nalazimo u srpskom ZAR (svjetlost), DAR (darivanje) i NAR (voće). U jezicima nekih mongolskih naroda NARA je SUNCE (8).

Starokeltsko ARD znači UGLEDAN, CIJENJEN, POŠTOVAN. (9)

"ARZOVAN, m ZAPALJEN, od tal. ARSO. Dolazi u jednoj pjesmi sremskoj pridjeveno svijeći kao subst. ZAPALJEN. Pa iznela sveću arzovana, p' ona čeka Rada gospodara. Nar. pjes. srem. 115." (10)

Svijeća je ARZOVAN jer SJA kao što i AR (Sunce) SJA.

"AR, m. samo u Štulićevu rječniku gdje se tumači: ‚riječ stara, origo, principium. Potvrde nema nikakve, biće uzeto iz knjiga slovenskoga pisca Marka, koji je riječ izmislio. Rad, 47, 30." (11)

Vidite šta Srbin Srbima radi i kako im brisanjem jedne jedine riječi briše korijene? Daničić negira Štulićevo AR, iako je Štulić objasnio da AR na latinskom prevodu znači ORIGO i PRINCIPIUM, tj. POČETAK, PRVO: AR je POČETAK, AR je PRVO i to je svim drevnim narodima, pa i drevnim Srbima, bilo SUNCE.

SUNCE je AR. Nije li u ARKONI bilo SVETOVIDOV hram? ARKONA je ime po SUNCU ARU.

....

(1) Albert Pike, Morals And Dogma; Charleston, 1871, pg. 78.

(2) John Pym Yeatman, The Shemetic Origin of the Nations of Western Europe, London: Burns and Oates, 1879, p. 212.

(3) Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary, Oxford, The Clarendon Press, 1960, p. 93.

(4) Ib., p. 149.

(5) Ib., p. 838.

(6) Ib.

(7) Ib., p. 149.

(8) Robert Gordon Latham, Elements of Comparative Philology, London: Walton and Maberly, 1862. p. 85-87.

(9) Edward Dwelly, A Gaelic Dictionary, Vol. I, Herne Bay: E. Macdonald & CO., The Gaelic Press, 1902-, p. 44.

(10) Đura Daničić, Rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Dio I, Jugoslavenska akademija znanosti i umjetnosti, Zagreb, 1880-1882, p. 114.

(11) Ibid., str. 98

PANTO I PANTLJIKA

PANTO je ilirsko vlastito muško ime koje i danas postoji kod Srba, a PANTLJIKA je dio biljke o kojem visi plod i preko kojeg se plod hrani, raste i zrije. U bukvalnom smislu PANTO je Sunce, zrake su PANTLJIKE, Zemlja sa životom je plod.

Porijeklo naziva PANTO i PANTLJIKA su u najstarijim vremenima ljudskog bitisanja:

- sumerski: AN = VIS, VISINA, NEBO (od √en) (1)

- sanskrit: AN = DAH; ŽIVJETI; MICATI (2)

AN > PAN > PANTO = SUNCE

PAN > PANT > PANTA > PANTALON > PANTALONE: **Λ**

U kajkavskom PANT je BAGLAMA, ŠARKA koja drži vrata i oko koje se okreću vrata (3). U čakavskom

PANT je domaći izraz za SAMAC (4), a može još da znači KOLUT, OBRUČ ZA SPAJANJE (5). Vidimo da se smisao Sunca slikovito metaforički prenosi na zemaljske pojmove:

a) Sunce je bagmama, šarka koja pridržava Zemlju u njenom okretanju;

b) Sunce je samac (samo) na nebu;

c) Sunce je kolut i obruč koji silom gravitacije spaja i drži vezane za sebe sve planete svog sistema.

U Lici PANOS je LAMPA, FENJER (6). Od PAN je grčko FANARI, talijansko FANÒ, tursko FANOS i FANUS, sve sa značenjem SVJETILO. (7)

Sunce je PAN (gospodar), Sunce je PAN (hljeb) (8), Sunce je TOPLOTNI POKRIVAČ (platno) (9), Sunce je PANAIJA (sjeme).

Sanskrit: LIṄG = KITA, KURO, KURAC (10)

ZRAKA = LINIJA = KITA

PANT LING > PANTLING > PANTLINGKA > PANTLIKA > PANTLJIKA = NOSAČ, DRŽAČ, HRANITELJ.

Šta znači kad neko nekome nekoga PANJKA? To znači da onaj koji PANJKA pokušava da presiječe emotivnu PANTLJIKU koja povezuje onog kome nekoga PANJKA i onoga kojeg PANJKA.

Sunce je PAN, Sunce je PANTO, zrake su PANTLJIKE, VEZNE LINIJE, Sunčeve KITE ili LINGAMI.

....

(1) Stephen Langdon, A Sumerian Grammar and Chrestomathy, Paris, Libraire Paul Geuthner, 1911, pg. 203

(2) Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary, Oxford, The Clarendon Press, 1960, pg. 24.

(3) Petar Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga II, JAZU, Zagreb, 1972, str. 599.

(4) Ibid.

(5) Ibid.

(6) Ibid. str. 598.

(7) Ibid.

(8) Ibid. str. 596.

(9) Ibid.

(10) Monier Monier-Williams, Ibid. pg. 901.

ENETI SU ILIRSKI VENETI, A VENETI SLOVENI

Sumerskom AN, što znači VIS, VISINA, NEBO (1), korijen je EN (2). Sumersko EN znači PENJANJE; BITI VISOK; NAPREDOVATI. (3)

DAN je isto što i DEN, samo što je DEN postanjem starije od DAN.

Velšani su potomci tračanskih Briga. Velško **EN** znači JEST, IZVOR ŽIVOTA; ŽIVUĆE BESMRTNO IS-HODIŠTE; BIĆE; BOŽANSTVO; DUŠA; DUH; SRŽ, SUŠTINA; ČIST; SUŠTINSKI; SAMOKRETNI; BRZI; PLEMENITI. (4)

Kao saveznike Trojanaca Homer u Ilijadi spominje paflagonijske ENETE ili ENETOE pod imenom **Ένετοί** (5) i oni su kasniji Herodotovi VENETI ili ENETOES (**Ένετοὺς**) (6). Ovdje ćemo pokazati da su ovi Iliri PRASLOVENI, odnosno kasniji istorijskI SLOVENI i svjedok tome biće sumersko AN, što je postalo od ko-rijena EN, koje u velškom ima sva iznad nabrojana značenje koja se pripisuju BOGU kao APSOLUTU.

Homerovo ́Ενετοί i Herodotovo **́Ενετοὺς** počinju osnovom EN (**́Εν**), što znači da narod tog imena pripisuje sebi božansko porijeklo: EN je BOG, ENETI su BOŽJI, BOŽANSKI. Kako je od ENETI postalo VENETI?

Praslovensko **V** je prijedloga mjesta, kasnije **U**, te je **V** EN značilo **U** EN: ono što je U BOGU, tj. U KRUGU ili U VENCU. Najveći nebeski vidljivi krug je Sunce (☼) i ono je VEN, a njegova pratilja je VENERA:

"Ven (sun), Vena, mjesec, hindu riječ." (7)

Savremeno srpsko ekavsko VENAC je baltoslovensko, sveslovensko i praslovensko (8) izvedeno od ЕНЬСЬ (9). U ovom “praslovenskom” ЕНЬСЬ je velško, tj. keltsko ili ilirsko, odnosno tračansko EN.

Sanskritsko VEṆ, VEṆATI znači IĆI; KRETATI SE (10). VENAC je KRUG, VENITI je IĆI UKRUG, KRUŽITI, NIZATI KRUGOVE, a prvi vidljivi svjedok toga u prirodi je SUNCE i ono je VEN, a njegova pratilja je VENERA.

Osnova VEN je izvedeno SLOVEN ili SLAVEN. Sinonim ekavskom VENAC je ikavsko VINAC, od kojeg potiče SLOVINAC ili SLAVINAC (u keltskom LO = LA sa značenjem VID, DAN = SVJETLOST).

....

(1) Stephen Langdon, A Sumerian Grammar and Chrestomathy, Paris, Libraire Paul Geuthner, 1911, pg. 203.

(2) Ibid.

(3) Ibid. pg. 213.

(4) William Owen Pughe, A Dictionary of the Welsh Language, The Second Edition, Vol. II, Denbigh: Printed and published by Thomas Gee, 1832, pg. 24.

(5) Homer, Ilijada, II, 852.

(6) Herodotus, I, 196.

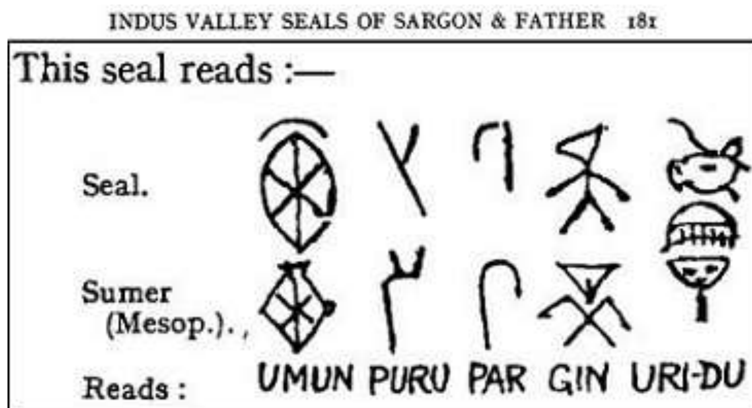
(7) Dunlap, S. F. (Samuel Fales), The origin of ancient names of countries, cities, individuals, and gods, Cambridge, Metcalf and Company, 1856, pg. 25.

(8) Petar Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga III, JAZU, Zagreb, 1973, str. 591.

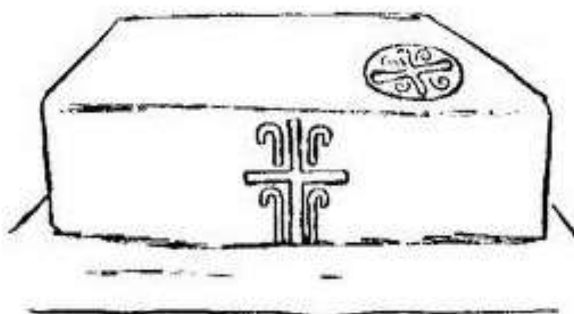
(9) Ibid.

(10) Monier Williams, A Sanskrit-English Dictionary; Oxford, The Clarendon Press, 1872, pg. 963.

HETITSKO PER = KUĆA (SUNCA)

*Znak **ɾ** (PAR = PER) na pečatu sumerskog cara Sargona (L. A. Waddell, Egyptian Civilization: Its Sumerian Origin and Real Chronology; London: Luzak & Co., 1930, pg. 181).*

Znak **ՐՐ** *(PAR = PER) na stećku (Zeleno polje, Rogatica, Bosna).*

Sumerski piktografski znak **Ր** imao je značenje riječi PAR i to je KUĆA. Na hetitskom jeziku KUĆA je PER. (1). Mnogo kasnije znak **Ր** u feničanskom pismu postaje slovo **P**. Kao solarni simbol nalazi se glinenoij figurini Perseja, nađenoj 2019. u selu Kopilo kod Zenice i datiranoj na 1000 g. stare ere, na par stećaka i na jednom nišanu novijeg vremena.

....

(1) Harry A. Hoffner, An English-Hittite Glossary; Librairie C. Klincksieck, Paris, 1967, pg. 50.

GRAD DESNIK I OBLAST BOSNA

Prvi istorijski pomen Bosne je i knjizi "Upravljanje državom" ("De Administrando Imperio") vizantijskog cara Konstantina Porfirogenita (Constantine Porphyrogenitus) pisane 958. godine. U Glavi 32. ove knjige opisano je područje krštenih Srba "selo Bosna" (χοριον Βοσωνα) sa dva naseljena grada Kotor i Desnik (Κάτερα και το Δεσνήκ).

„Οτι εν τή βαπτισμένη Σερβλία είσίν κάστρα οίκο-ύμενα' το Δεστινίκον , το Τζερναβουσ κέη, το Μεγυρέ-τους , το Δρεσνεήκ, το Λεσνήκ, το Σαληνές και εις το χωρίον Βόσονα το Κάτερα και το Δεσνήκ”.

Ostaci temelja grada Desnika na visu Kulen iznad Gornjeg Desetnjika i Viduše.

"U krštenoj Srbiji su nastanjeni gradovi Destinikon, Tzernabouskeï*, Megyretous, Dresnik, Lesnik; i u

oblasti Bosna Katera i Desnik."

Desnik je bio u blizini današnjeg Kaknja, sjeverozapadno od Donje Zgošće u kojoj je nađen jedan od najvećih i najukrašenijih stećaka.

Desnik je bio na visu Kulen, na 887 metara nadmorske visine. Jugoistočna strana je oštra padina sa imenom Železno, što nikako ne može biti slučajno, jer je odbrana grada sa te strme strane bila tvrda kao željezo. Tu je bio prvi centar Kulinove Bosne.

Ispod Železna u dnu strane je livada zvana Znetva. To je stara naša riječ za provaliju, ponor, rupu (i danas se koristi u nekim slovenskim jezicima, npr. u slovenačkom). Na oko 100 metara ispod brda, u strani prema selu Viduša, suprotno od Železna, u šumi su još vidljivi tragovi bivšeg kamenoloma u kojem je vađen kamen za izgradnju Desnika.

"U krštenoj Srbiji su nastanjeni gradovi Destinikon, Tzernabouskeï*, Megyretous, Dresnik, Lesnik; i u oblasti Bosna Katera i Desnik."

Kad govori o području u kojem žive kršteni Srbi Porfirigenit kaže:

“...i prema selu (području) Bosna (και εις το χωριον Βοσονα) Катера и Десник (το Κατερα και το Δεσνηκ)”.

Selo **Bosna** je postojalo sve do 1992. kad su svi mještani prognani, a selo do temelja zbrisano s lica zemlje. To je oblast drevnih Desetijata, plemena koje je pod vođstvom Batuna podiglo veliki ustanak protiv Rimskog carstva početkom nove ere. Političko-vjerski interesi u Srbiji, Bosni i Hrvatskoj, dirigovani s polja, ne daju da se obznani pravo mjesto grada

ŽUPA VIDOGOSSA JE SELO VIDUŠA

U knjizi "Studije o teritorijalno-političkoj organizaciji srednjovjekovne Bosne" Pavao Anđelić piše:

"Župa je bez sumnje najčvršća i najdugotrajnija teritorijalno-politička jedinica kod Južnih Slavena u ranom srednjem vijeku." [1]

Zatim citirani autor kaže:

"Danas se sasvim pouzdano mogu utvrditi granice srednjovjekovnih župa koje su se prostirale oko ovog visočkog bazena. To su: Trstivnica, na području današnje općine Kakanj, Lepenica (gdje su danas općine Fojnica, Kreševo i Kiseljak) te Vidogošća (u

području današnjih općina Vogošća, Ilija, Breza i Vareš).” [2]

I nastavlja Anđelić:

“Teritorij koji je obuhvatila ova najstarija ‘zemlja’ Bosna, pa po tome i tadašnji sadržaj imena može se jasno identificirati. To su župe Bosna, Vidogošća ili Vogošća, Vrhbosna, Lepenica, Lašva, Brod i Trstivnica.” [3]

Govoreći o mjestu župa Brod, Lašva i Trstivnica Anđelić kaže:

“Posebno treba naglasiti da na ovome području gravitira i stara seoska općina Viduša, koja je toliko udaljena i prirodnim granicama odvojena od upravno-političkih centara u Lašvi i Brodu da bi se njeno izdvajanje iz Trstivnice teško moglo shvatiti.” [4]

“Danas je moguće sa velikim stepenom vjerojatnosti identificirati devet starih seoskih općina na području župe Trstivnice: Kakanj, Zgošća, Ričica, Trstivnica, Bistrani, poljani, Borovica, Dobuj, Viduša.” [5]

“*Problem imena i ubikacije župe Vidogossa-e prema povelji bana Ninoslava i kralja Bele IV*

Jedno od najspornijih mjesta iz ovog slučaja spiska župa je bio dio teksta koji govori o župi Vydogossa. Tu se naime kaže da se jedan od posjeda bosanske biskupije nalazio ‘in supa Vydogossa Lubinchi, apud ecclesiam beate Virginis’. Iz ovoga teksta saznajemo za župu pod imenom Vydogossa, za mjesto (selo?) Lubnichi i za crkvu posvećenu Djevici Mariji. Kao što se iz sadržaja vidi, ovaj tekst predstavlja direktno svjedočanstvo o postojanju župe Vydogosse, bar do polovine 13. vijeka. Ovo svjedočanstvo je, za

sada, i jedini direktni podatak o postojanju župe Vydogossa-e u srednjem vijeku.

Veliki broj autora bavio se problemom ubikacije ove župe, ali uvijek usputno i indirektno: obično je u prvom planu stajalo ubiciranje posjeda bosanske biskupije, a tek sekundarno identifikacija i ubikacija jedne župe. Samo ime Vydogossa identificiralo se kao neka Vidgona, Viduša ili Vidoši, Lubinchi, odnosno Lubnichi su se poistovećivali sa Ljubuncima, Ljubinčićima i Ljubnićima. Odgovarajući biskupski posjed tražio se u okolini Livna, u Rami, u Viduši kraj Bosne, između današnjeg Kaknja i ušća Lašve, te u selu Ljubnićima kod današnjeg Ilijaša.

Pri čitanju riječi Vydogossa, karakteristično je da svi autori zanemaruju slovo'g' koje im se teško uklapa u onomastikone sa osnovom 'vid'. Ovakvo zanemarivanje jednoga od ključnih i postojanih glasova u riječi može se prihvatiti jedino ako postoji opravdana sumnja jedino da je taj glas greškom pisara tu bio interpoliran. Ovdje realne osnove za takvu sumnju nema. Može se, dalje, pomišljati da je po jezičkim zakonima u kasnijem razvoju glas 'g' ispao iza jačega 'd'; to je, doduše, moguća, a ne česta pojava, ali ne opći jezički zakon." [6]

"Pravu teškoću predstavlja otkrivanje slavenskog naziva koji je transkribiran latinskim slovima, a odnosi se na ime župe. Poštujući pravilo da domaća riječ treba biti što bliza pisanom tekstu, a da se ipak uklapa u slavensku onomastiku, pokušat ćemo saznati kako je glasila ili bar mogla glasiti odgovarajuća slavenska riječ. Doslovno Vydogossa – Vidogosa nema analogije u slavenskoj onomastici kako dvojno 's' (ss) potencijalno ukazuje na glas 'š' može se pomišljati i na

oblik Vidogoša, ali i takve forme rijetko susrećemo u onomastici i leksici uopće. Daleko se bolje uklapa u onomastiku ako se glas ‘ss’ čita kao ‘šć’, odnosno kao staro ‘št’. U tom slučaju dobijamo oblik Vidogošća, a to je riječ sastavljena od dva dijela: vlastitog imena ‘Vid’ i osnove ‘gost’; takve kombinacije vrlo su česte u slavenskoj onomastici. Primarni oblik bi normalno morao glasiti Vidogošca ili Vidogošce, a to je opet derivacija imena Vidogost. Za sada ukazujemo samo na činjenicu da je ovakvo čitanje korektnije i bliže tekstu nego čitanje Viduša, jer ne zanemaruje ni jedan suglasnik u riječi.” [7]

Evo gdje je, sljedujući Bečko-berlinskoj istorijskoj školi, Anđelić skrenuo na pogrešan put:

“Doslovno Vydogossa – Vidogosa nema analogije u slavenskoj onomastici….”

Anđelić insistira na slovenskoj onomastici, a odbacuje jezik starosjedilaca Bosne, neslovena, jer da je zavirio i istoriju preslovenske Bosne, vidio bi da su na tom dijelu Ilirije živjeli Kelti, tj. Tračani Iliri.

Naziv VYDOGOSSA sastoji se od sljedećih riječi: VID-O-GOSSA. Panonski Kelti su imali boga VIDASA ili VIDASUSA i odatle je ime VID u imenu župe VYDOGOSSA. Ime VID je u imenu potonjeg slovenskog boga Sunca SVETOG VIDA, jer je slovenski SVETOVID proizašao iz starijeg keltskog VIDASA. Srpsko VID je VIDJELO, VIDIK, VIĐENJE.

Šta ćemo sa riječju GOSSA oko koje se Anđelić vrti kao u vrzinom kolu? Ona dva latinska SS i sam Anđelić kaže da potencijalno ukazuju na glas Š i zato je odgovor vrlo lak i evo dokaza o porijeklu i značenju naziva GOSSA, tj. GOŠA: GOŠA je skraćeno vlastito

ime od VIDOSAVA. Tetka autora ovih redova zvala se VIDOSAVA, a u ljutnji smo je zvali GOŠA. Kod Srba i Hrvata GOŠA može biti vlastito i muško i žensko ime. U imenu VIDOSAVA riječ SAVA je u sanskritu ime Sunca, dakle i ime GOŠA treba da znači SUNCE i da je to tačno, navešćemo dokaze i prvo počinjemo od keltskog!

Starokeltsko GOSDA znači DUH [8]. DUH je PROVIDAN i ne zakljanja svjetlost, što znači da korijen GOS u keltskom GOSDA upućuje na PROVIDNOST, na SVJETLOST.

GOS je postalo od starijeg KOS što je zaboravljeno ime boga Sunca. Biblija Starog zavjeta spominje boga sa imenom KOS ili KOZ kao boga Idumejaca u Edomu [9]. Grčko KIRKOS (**kίρκος**) znači KRUG, OKRUGAL, ORB [10]. Korijen KIR- u grčkom **kίρκος**, **κύριος** nosi značenje GOSPODAR, GOSPOD [11], dakle je KOS nosilac značenja KRUG. Sunce je KRUG i ono je DRŽAČ i NOSILAC života na Zemlji kao što KOST drži i nosi tijelo.

Persijsko GOSHA znači OD KRAJA DO KRAJA, JEDNA STRANA, KUT [12]. Ko je ikada bio na Viduši, zna da sa Viduše puca pogled preko brda daleko pre-ma sjeveru do planine Tvrtkovac iznad sela Pepelari blizu Zavidovića, pravo se vidi Lisac iznad Zenice i Vranduka i prema zapadu se vidi sve do planine Vlašić iznad Travnika. Dakle se sa JEDNE STRANE I IZ TOG KUTA sa Viduše vidi daleko preko horizonta (Viduša se vrlo blizu Kaknja).

Hindustansko GOSHA je UGAO ili razmak od vrha do vrha streljačkog luka [13]. To je taj lučni UGAO iz kojeg se sa Viduše vidi preko svih okolnih brda sve do Tvrtkovca, Lisca i Vlašića.

Kad su Izrailjci u vrijeme Josifa stigli u Egipat, faraon im je dodijelio zemlju zvanu Goshen. Evo šta znači GOSHEN:

“Gauzan, ili Go-zan, je bukvalno kuća Sunca. Goshen, ili Goshan, kao Gauzan u Mesopotamiji, označava hram Sunca: odatle je od Grka izvedeno Heliopolis. Artapanus, kao što smo naučili od Eusebiusa, izrazio je to Καισσυ. Go-Shan, Gau-zan, Caisan, Cazena, sve znači sveto Suncu.” [14]

“I opet, stih 37: jesam li pustinja Izraelu, ili zemlja Tame? Ne, ne, ne divljina, nego Goshen, Sunce Pravednosti.” [15]

“Samo u zemlji Goshen, (Sunčevoj kući = jedan od solsticija), koja je bila izvan područja oluje, ovdje nije bilo gräda. (Eg.ix,26)” [16]

“Čini se da su dva grada nazvana On, od štovanja Sunca. Jedan se zvao Zan Zon i Zoan, u zemlji Go-zana, Gošena iz Pisama." [17]

GOSHEN je GOŠEN (prevodi Biblije, Egzodus, 9,26: Ivan Šarić, Jeruzalemska Biblija, Tomislav Dretar). Biblijski oronim GOŠEN istog je značenja kao i latinski napisano GOSSA, tj. GOŠA i značenje im je KUĆA SUNCA, SUNCE i jasno je da župa VYDOGOSSA nije VOGOŠĆA jer tom nazivu nedostaje prvi od dva osnovna dijela imena: nedostaje VID, a GOŠĆA u imenu VOGOŠĆA nema značenje KUĆA SUNCA kao što to ima GOŠA u imenu VIDOGOŠA. I sam Anđelić navodi kako je mogue da po jezičkim zakonima u kasnijem razvoju glas ‘g’ ispao iza jačega ‘d’ te je tako od VIDOGOSA postalo VIDUSA.

Naziv Vidogošća za Vogošću Anđelić je lično iskombinovao, a originalna srednjovijekovna bosanska

župa VYDOGOSSA ili VIDOGOŠA je današnje selo VIDUŠA kod Kaknja i riječ potiče iz keltskog, a ne slovenskog jezika.

I piše u povelji bana Ninoslava i Bele IV: "…*in supa Vydogossa Lubinchi*, …."

Od ovog LUBNICHI (LUBNIĆI) izvedena su imena nekih sela kao LJUBNIĆI kod Ilijaša u Bosni i LJUBNIĆ kod Obrenovca u Srbiji. Keltsko (gaelik) LUB = PRINOS, ROD, DAR, FAKT, ISTINA [18]. Keltsko (gaelik) NI = DJELO, ČIN, SUŠTINA [19]. Keltski (gaelik) CHI = GLEDATI, VIDJETI [20].

LUB-NI-CHI = LUBNICHI > LJUBNIĆI = ROD SUŠTINE VIDEĆE = RODNA SUŠTINA VIDNA = RODNOSUŠTINOVIDNA, bukvalnog značenja BLAGORODNA, BLAGODATNA, jer VIDUŠA jeste rodna: bilo je nerodnih godina i ratnih nestašica, ali gladi na Viduši nikad nije bilo.

……………………..

[1] Pavao Anđelić, Studije o teritorijalno-političkoj organizaciji srednjovjekovne Bosne, Svjetlost, Sarajevo, 1972, str. 12.

[2] Ibid., str. 29.

[3] Ibid., str. 33.

[4] Ibid., str. 36.

[5] Ibid., str. 38.

[6] Ibid., str. 77.

[7] Ibid., str. 78.

[8] Robert Archibald Armstrong, Gaelic Dictionary, London, Printed for James Duncan; 1825, p. 309.

[9] Studia Biblica: Essays in Biblical Archaeology and Criticism and Kindred Subjects, Volume 5, by Members of The University of Oxford, Oxford, The Clarendon Press, 1885, pg. 244.

[10] John Groves, A Greek and English Dictionary, Boston: Hilliard, Gray and Company, 1836, p. 342.

[11] Walter William Skeat, An Etymological Dictionary of the English Language, Second Edition, Oxford: The Clarendon Press, New York: Mcmillan & Co., 1893, p. 110.

[12] Francis Joseph Steingass, A Comprehensive Persian-English Dictionary, Asian Education Service, New Delhi, Chennai, 2005, p. 1105.

[13] Duncan Forbes, A Dictionary, Hindustani & English, Part I, London: Wm. H. Allen and Co., 1858, p. 627.

[14] Jacob Bryant and William Holwell, A Mythological, Etymological, and Historical Dictionary, London, 1793, p. 198-199.

[15] Samuel Slater, An Earnest Call To Family-Religion: Or, A Discourse Concerning Family-Worship, London, 1694, p. 10.

[16] Milton Woolley, The Science of the Bible: Or, An Analysis of the Hebrew Mythology, Chicago: Knight & Leonard, 1877, p. 164.

[17] Jacob Bryant, An Analysis Of Antient Mythology, Vol. I, London, 1807, p. 243.

[18] Edward Dwelly, A Gaelic Dictionary, Vol. II, Herne Bay: E. Macdonald & CO., The Gaelic Press, 1902-, p. 604.

[19] Ibid., p. 698.

[20] Neil M'Alpine, A pronouncing Gaelic Dictionary, Fifth Edition, Edinburgh: Maclachlan & Stewart., London: Simpkin, Marshall & CO., 1866, p. 72.

ILIRSKI STEĆAK IZ RIMSKOG PERIODA

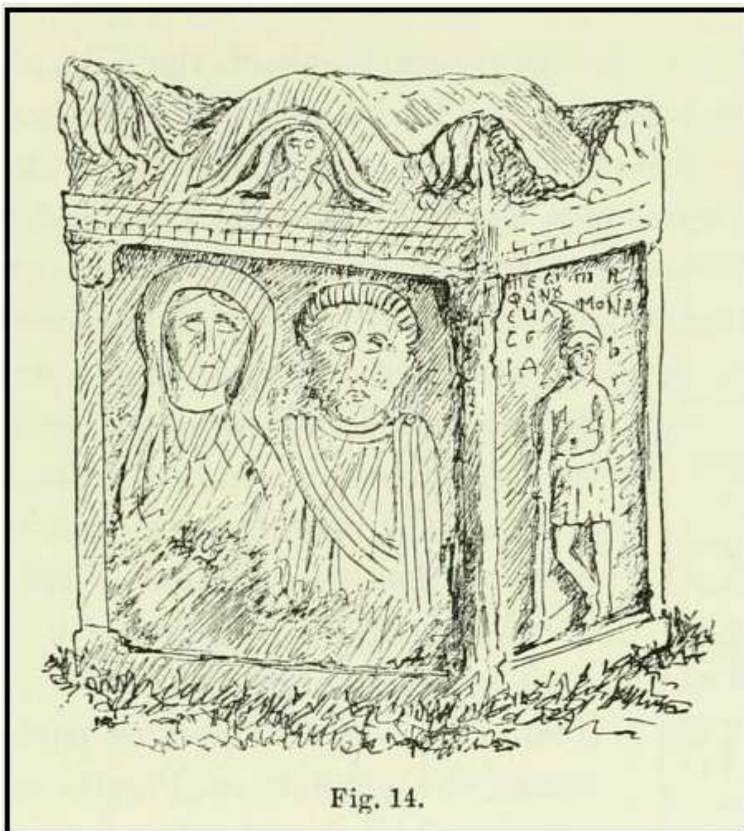

Fig. 14.

Stećak sljemenjak u stilu prehrišćanskog oltara sa rogovima nalazio se kod crkve Sv. Ilije na Ilinom brdu kod Pljevalja (koordinate: 43° 19' 29'' N, 19° 21' 21'' E). Opis stećka sa crtežom je u knjizi štampanoj 1885. godine (1). Na stećku su dva natpisa: **VENDO**, **PANTO**, **APO** (uklesano na jednoj strani stećka) i riječi **APPO**, **TRITANO**, **TITTO** (na drugoj strani). Tu je i neki ćirilični natpis, ali autor tvrdi da je to u srednjem vijeku neko od Slovena naknadno dopisao.

Riječ **VENDO** je latinski napisano tračko (tribalsko)

BENDO što znači **SLAVAN**, **ČASTAN**, **POŠTOVAN** (današnje srpsko BENDATI).

PANTO je srpsko narodno ime i znači **DRŽITELJ** (korijen riječi PANTLJIKA), mada postoji i grčko PANTA, što znači SVE.

APO je rasenska (etrurska), dakle je bila i tračka (tribalska) riječ OTAC.

Tako natpis **VENDO PANTO APO** znači: **SLAVA OCU DRŽITELJU** ili **ČAST OCU SVEDRŽITELJU**.

Natpis na suprotnoj strani stećka je **APPO TRITANO TITTO**.

APOO znači **OCU**.

TRITANO je **TRI TANA** ili **TRI SVJETLA**, jer **TAN** znači **SVJETLO**. **TRITANO** znači **TRISVIJETLI**, tj. **TRISVETI**.

TITTO je od latinskog **TITULUS**, što znači **STUB, NATPIS**.

Tako riječi **APPO TRITANO TITTO** znače: **OCU TRISVETOM STUB**.

Gdje je to sklonjen stećak i gdje se sad nalazi, to znaju čuvari tajne koji se svojim lažima kade, vode i zavode Srbe i sav svijet.

....

(1) Arthur John Evans, Antiquarian Researches in Illyricum, Parts III-IV; Printed by Nichols and Sons, Westminster, 1885, pg. 34-35).

ŠAR ŠAROM ŠARA IME SRBA

Ovu lekciju počinjemo od srpskog izraza “nebeski šar”. Šta je “nebeski šar”? To su sva SVJETILA koja se vide na nebu, dakle je ovdje riječ ŠAR značenjem jednaka značenju riječi SJAJ, SVJETLA, SVJETILA.

Sumersko ŠAR znači SJAJ (1), a isto to znači i sumersko SAR (2), dakle je ŠAR = SAR = SJAJ, SVJETLOST.

Dok gledamo u svjetila nebeskog šara, vidimo da mnoga od njih trepere, trećpu, bljeskaju. To iskričasto izbijanje zraka iz nebeskih svjetila u sumerskom je dalo ime travi: jedno od značenja sumerskog SAR je TRAVA (3), jer trava izbija iz zemlje i raste zrakasto, kao ZRAKA iz nebeskih svjetila.

Rekli smo da je sumersko ŠAR istog značenja kao i SAR, a postanjem su od korijena SIR koje znači SJATI (4): SIR > ŠAR = SAR.

Osim što znači SJAJ, SVJETLO, summersko ŠAR takođe znači NAJVIŠI, NAJUZVIŠENIJI, NAJMOĆNIJI, SVEVLADAR (5).

U srpskom postoji riječ ŠARET: *“Pokazao mu šaretom”.* Od ŠAR je ŠARET, bilo pokazan mimikom ili slikom u vidu ŠARE. Tu je ŠAR nosilac značenja ZNAK, SIGNAL. Skoro svaka ŠARA je ZNAK NEČEGA, SIGNAL, SIMBOL koje neupućen školarci nazivaju “naučnim” terminom “ornamenti”. Tako su vremenom mnoge ŠARE postale SLOVNI ZNAKOVI, SLOVA. Tako od nebeskog ŠARA nastaju ljudske ŠARE i ŠARETI, prvo u vidu SIMBOLA i kasnije u vidu SLOVA. Dijete uzme flomaster i ŠARA po zidu. I gle: sumersko ŠAR znači PISATI.

Svojim najširim značenjem SVE, sumersko ŠAR obuhvata sve nebesko i sve zemaljsko (6): ŠAR je SVE, i nebeski i zemaljski ŠAR su JEDNO.

I pošto SAR znači SVE I SVJA, vladar nad narodom uze sebi titulu SAR. Hetitsko SAR znači CAR (7), egipatsko SAR je ČAST, SLAVA (8); hetitsko i akađansko SAR takođe znači ŽUT, SJAJAN; SVIJETAL (9).

Hebrejsko SARAPH (grčki: Σαράφ) znači VATRENI, PLAMTEĆI, (10), a isto to znači i hebrejsko SERAFIM (11). Dakle su SAR i SER istog značenja. SARGON je bio sumerski SAR, tj. sumerski CAR, a ime SARGON značilo je SJAJNI, SUNČEV, PRINC SUNCA. (12)

SAR je CAR i on je DRŽAČ:

a) SAR = ŠAR = SJAJ, SVJETLOST;
b) ŠAR > ŠARKA = DRŽAČ, OSOVINA;
c) SAR > SARAPH = SERAPHIM = SERAFIM = DRŽAČI SLAVE;
d) SAR > SARAPH > ŠARAF = DRŽAČ

Otključajmo sad vrata svoga uma: orijentalno ZAR, SAR, SER, SOR znače GLAVA u smislu POGLAVAR (13). Persijsko SAR ili ZAR ili FAR znači GLAVA, POGLAVAR, UPRAVITELJ, VRH (14) (persijsko SARDAR je srpsko SERDAR). Persijsko ZER znači ZLATO, a ZERFAN znači ZLATAN (15). Hebrejsko SARAH je PRINC, persijsko SÂR ili SER je STARJEŠINA, PRINC (16), a to znači i afganistansko ZAR, kurdsko SSÂR i SER, osetsko ZER i SSER (17).

Hebrejsko ZERAH je IZVORNI; IZLAZEĆI, RASTUĆI (18), a ZARAH (Ζαρά, Zara) znači PODIZANJE SVJETLA, ŽARNA ZORA (19). Hebrejsko ZER (Τύρος: SER) je KREMEN. (20)

Ime asirskog cara BELTAZAR znači BELI CAR, jer je ZAR = SAR = ZER = SER = SIR (21) = ZIR = SUR = SURA = SŪRYĀ = SUNCE.

Eto je SVE kazano o značenje svih varijanti imena Srba.

....

(1) Stephen Langdon, Sumerian Grammar And Chrestomathy, Paris: Librairie Paul Geuthner, 1911, pg. 236.

(2) Ibid.

(3) Ibid.

(4) Ibid.

(5) Ibid.

(6) Ibid.

(7) C. R. Conder (Claudie Reignier), The Hittites and their Language; New York: Dodd, Mead, and Co.; Edinburgh and London: William Blacwood and Sons, 1898, pg. 51, 301.

(8) E. A. Wallis Budge, An Egyptian Hieroglyphic Dictionary, Vol. II, London, John Murray, 1920, pg. 637.

(9) C. R. Conder (Claudie Reignier), Ibid. p. 226, 230.

(10) William Smith, Dictionary of the Bible, Vol. IV; Boston: Houghton, Mifflin and Co., 1883, pg. 2842.

(11) Augustin Calmet, Dictionnaire historique, critique, chronologique, géographique et littéral, pg. 215.

(12) William Smith, Ibid. pg. 2844.

(13) Charles de Pougens, Trésor des origines et dictionnaire grammatical raisonné de la Langue Françiase, Paris: De L'imprimerie Royale, 1819, p. 279.

(14) John Richardson, A Dissertation on the Languages, Literature, and Manners of Eastern Nations; Proofs and Illustrations, Oxford: The Clarendon Press, 1777.

(15) Ibid.

(16) Ibid.

(17) Ibid.

(18) William Smith, Ibid. pg. 3618.

(19) Ibid. pg. 3593.

(20) Ibid. pg. 3618.

(21) Charles de Pougens, Ibid. pg. 278 – 279.

NOVOZAVJETNE ZAGONETKE

Pisci Novog zavjeta tvrde da je Isus jednom u vrijeme svog propovijedanja u proljeće 29-30. god. sa 5 hljebova i 2 ribe nahrani 5000 ljudi (Matija, 14, 13-21; Marko, 6, 31-44; Luka, 9, 12-17; Jovan, 6, 1-14). Evo te priče po Marku:

"I izišavši Isus vidje narod mnogi, i sažali mu se, jer bijahu kao ovce bez pastira; i poče ih učiti mnogo.

I kad bi već pred noć, pristupiše k njemu učenici njegovi govoreći: pusto je mjesto, a već je dockan;

Otpusti ih neka idu u okolna sela i palanke da kupe sebi hljeba; jer nemaju šta jesti.

A on odgovarajući reče im: podajte im vi neka jedu. I rekoše mu: već ako da idemo da kupimo za dvjesta groša hljeba, i da im damo da jedu?

A on im reče: koliko hljebova imate? Idite vidite. I vidjevši rekoše: pet hljebova i dvije ribe. I zapovjedi im da ih posade sve na gomile po zelenoj travi.

I posadiše se na gomile po 100 i po 50.

I uzevši onijeh pet hljebova i dvije ribe pogleda na nebo, i blagoslovi, pa prelomi hljebove, i dade učenicima svojijem da metnu ispred njih; i one dvije ribe razdijeli svima.

I jedoše svi, i nasitiše se.

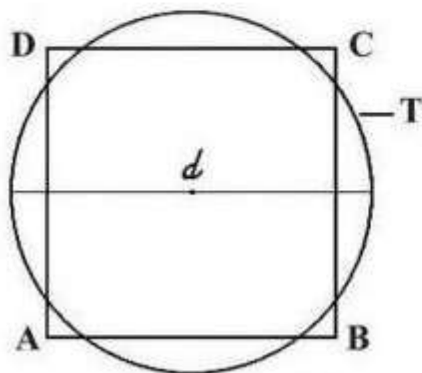
I nakupiše komada dvanaest kotarica punijeh i od riba. A bijaše onijeh što su jeli hljebove oko pet hiljada ljudi."

Sva značenja svojih simbola i numerologije masoni sakrivaju u alegorijske priče kako se obični čovjek ne bi dosjetio pravog smisla njihove priče. Tako je i ovdje.

Uzmimo sve brojeve ovdje pomenute: 5000 (naroda), 5 (hljebova), 2 (ribe), 100 i 50 (grupe ljudi), 12 (kotarica). A sad numerologija i geometrija:

a) (5000 : 5) : 2 = 500

b) (500 : 100) : 50 = 0,1 = deseti dio broja **1** = **d** (slika ispod).

Sa prečnikom od 0,1 mjernih jedinica krug **T** ima obim 0,314159 jedinica, površinu 0,007853975 kvadratnih jedinica, a toliku površinu ima i kvadrat **ABCDA**. Dužina svake strane kvadrata je 0.088622655, a obim 0,35449062 mjernih jedinica. Sad poredimo: godina ima 365,242 dana:

365,242 : 0,35449062 = 1030,329096

Broj 206.0658189 je širina Kraljeve odaje u Velikoj piramidi:

1030,329096 : 206.0658189 = 5

5 x 12 (kotarica) = 60

Početkom hrišćanske ere proljeće je počinjalo ulaskom Sunca u znak Riba. Dvije ribe iz priče su simbol zodijačkog znaka Riba, a pet hljebova su pet krugova Zemlje oko Sunca, tj. 5 godina.

Kroz jedan zodijački znak Sunce putuje 2160 godina:

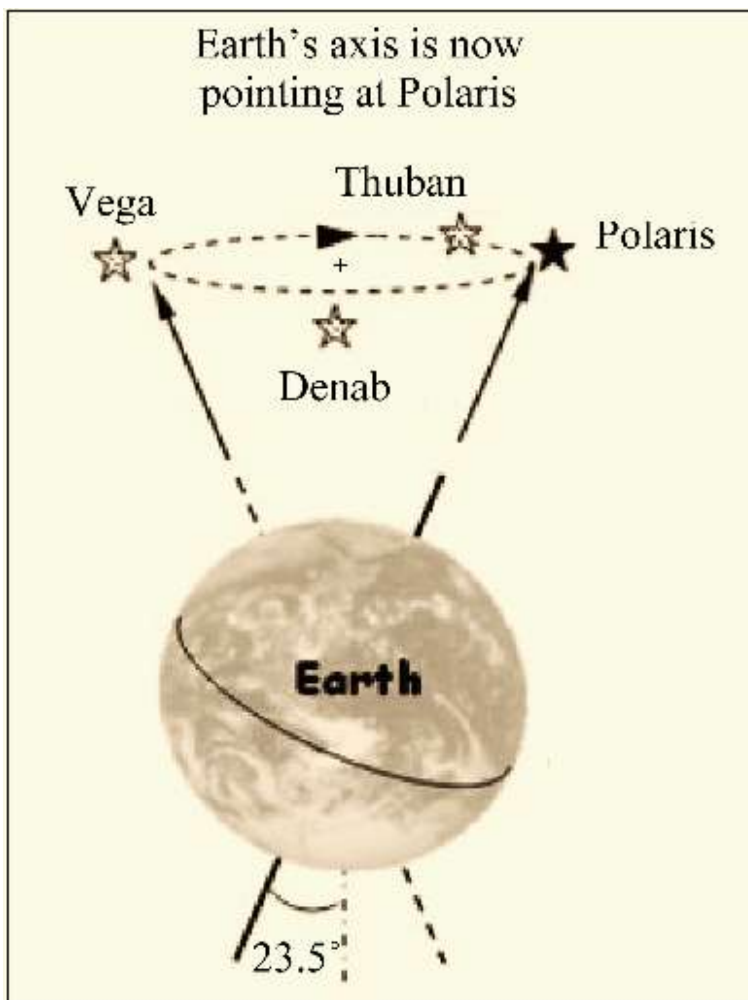
2160 : 5 = 432 godina

Dakle je ovdje simbolika jednog hljeba 432 godine kretanja Sunca kroz znak Riba, a znak dviju riba

upućuje na cijeli zodijak.

U krugu zodijakaje 12 znakova, tj. 12 kotarica, a vrijednost tih 12 kotarica je broj 60 = 12 x 5. Broj 60 je osnovna sumerskih mjera:

432 x 60 = 25.920 = Platonova godina

Okretanje Zemljine ose oko sjevernog nebeskog pola (+): za puni krug treba 25.920 godina.

Platonova godina je vrijeme potrebno da Zemljina osa opiše 360° (puni krug precesije) oko sjevernog, odnosno južnog nebeskog pola (slika na prethodnoj strani).

Ne dugo nakon toga Isus sa 7 hljebova i nekoliko ribica nahranio drugu grupu od 4000 ljudi (Matej, 15, 32-37):

4000 : 7 = 517,4285714

I gle: 517,4285714 x 50 = 25.871,42857

Puni krug Zemljine precesije = 25.920 godina:

a) 25.920 - 25.871,42857 = 48.57143 godina

b) 25.920 : 50 = 518,4 godina

c) 4000 : 7 = 517,4285714 godina, samo godinu manje ood 50-tog dijela punog kruga precesije. Da nije uzet broj 7, već 6 kao prvi manji ili 8 kao prvi veći, razlike bi bile mnogo veće, ali je uzet najbliži tačni broj.

I na kraju pitanje: zašto i čemu svi ovi brojevi? To je za zabavu masona da čitajući “bogonadahnute svete spise” ubijaju dosadu otkrivanjem pravog smisla značenja svetih stvari u koje spada i ova priča o “Hristovim čudesima”. Mason treba da radi na sebi:

"Da razumije priče i značenje, riječi mudrijeh ljudi i zagonetke njihove." (*Priče Solomonove, 1, 6*)

KOPORAN

Lički koporan

Šta znači naziv KOPORAN? Velški, bretonski i korniški COP (čitaj: KOP) je VRH, anglosaksonski COP i COPP, holandski COP, njemački COPF, danski

CAPPE, švedski CAPPA, francuski CAPA, španski CAPA, portugalski CAPA, talijanski CAPPA, latinski CAPUT. (1)

KOPORAN je KAPUT koji se nosi na VRHU sve haljnke na tijelu, a riječ potiče iz tračanskog. Malograđanskim pomodarstvom kroz 20. vijek potisnuta je latinskim KAPUT.

U srpskom su od osnove KOP izvedene neke riječi kao KOPNO, KOPRENA, KOPRIVA, itd. Od KOP je toponim KOPILO, selo iznad Zenice u kojem je avgusta 2019. nađen 9 cm visine glineni kumir tračanskog PERSEJA sa simbolom **ᒋ** i natpisom PERSI, datirana na 1000 g. st. ere.

....

(1) Robert Williams, Lexicon Cornu-Britannicum; Llandovery: Roderic; London: Trubner & Co., 1865, pg. 65.

DVA SRPSKA MASONA

Masonsko rukovanje starohercegovačkog vojvode Lazara Sočice (1838- 1910) i brdskog vojvode Marka Miljanova (1833-1901).

Potpuno ispruženi prsti uz čvrsti puni stisak dlanova uobičajeno je rukovanje Srba, a to ovdje nije slučaj, jer je ovo masonsko rukovanje, dakle su i ova dvojica srpskih prvaka bili masoni.

LAR I LARAN

Etrursko LAR znači SVJETLOST, BISTRINA, RAZUM, MUDROST (1). Etrurski bog LARAN je bog ljepote, sklada, ljubavi i uživanja (2). On je kasniji rimski bog polja, naselja i kućišta. (3)

Sanskritsko LA jedno je od imena Indre (4), dok LĀ znači DAVATI. (5)

Kod Polinežana jedno od imena Sunca je LA (6). Kod naroda Centralne Afrike riječ LA znači VATRA (7), a riječ LATĀ je SUNCE (8). Irsko LA znači DAN (9), a sumersko LA-A znači MNOŠTVO, IZOBILJE, PUNOĆA. (10)

Stilizovano ognjilo (ocilo) kao simbol vatre i svjetlosti.

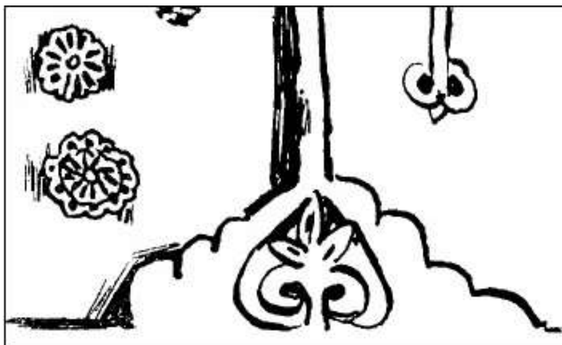
Gaelik LAR znači KUĆIŠTE, TLO; CENTAR (11), a to isto znači i galsko LAR (12). Velško LLAR znači ŠIREĆI. (13)

Kao ime Sunca LA se nalazi i u nekim srpskim riječima kao, npr. LAV, LAVA, LASTA, LASKATI, ZLATO,

LATICA. LADA, ime slovenske boginje proljeća, postanjem je od LATA i ona je ZRAKA.

LA > LAR > ULAR = VODIČ I UPRAVLJAČ SUNČEVOG VATRENOG KONJA.

I na kraju: naziv CRV postala od riječi CER: CER > > CERVEN > CRVEN, jer se od jedne vrste crva (larva štitaste vaši, *kermes vermilio*) dobijala crvena boja. To je boja vatre: CER > CERVEN > CRVEN (CRV - EN).

Stilizovano ognjilo (ocilo) u korijenu drveta života (detalj sa stećka sljemenjaka iz Donje Zgošće).

Sanskritsko KṚMI, KRIMI (√KRAM) znači CRV (14). Od ovih riječi dobijeno je GRIMIZ, GRIMIZNO i KARMIN. Taj CRV, kermes vermilio, je LARVA štitaste vaši i najčešće se razvija u crvenim čahuricama na lišću hrasta. Nazivi CRV i LARVA su dvije istoznačne riječi koje su u starini bukvalno značile CRVEN, VATREN:

a) CRV-EN > CRVEN

b) LAR –VA > LARVA

LAR je CRVENA VATRA, SVJETLOST, BISTRINA, RAZUM, MUDROST po čemu je LARAN ili LARUN, etrurski bog, dobio ime. On je bog vatre proljetnog Sunca i vatre kućnog ognjišta, koje je centar okupljanja, sloge i prijatnosti (grčki: λαρὸς). (15)

....

(1) William Betham, Etruria-Celtica: Etruscan Literature and Antiquities Investigated, Vol. II; Dublin: Philip Dixson Hardy and Sons; London: Richard Groombridge, 1842, pg. 45.

(2) Ibid. pg. 49.

(3) Francis Edward Jackson Valpy, An Etymological Dictionary of the Latin Language, London: Printed by A. G. Valpy, 1828, pg. 537.

(4) Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary, Oxford, The Clarendon Press, 1960, pg. 891.

(5) Ibid.

(6) Robert W. Williamson, Religious and Cosmic Beliefs of Central Polynesia, Vol. I; Cambridge, The University Press, 1933, pg. 96.

(7) Arthur James Johnes, Philological proofs of the original unity and recent origin of the human race, Apendix A; London: Samuel Clarke, 1843, pg. 4-7.

(8) Ibid.

(9) Ibid.

(10) Ibid.

(11) Edward Dwelly, A Gaelic Dictionary, Vol. II; Herne Bay: E. Macdonald & Co., The Gaelic Press, 1902-, pg. 570.

(12) William Shaw, A Galic and English Dictionary, Vol. I; London: W. and A. Strahan, 1780.

(13) William Owen Pughe, A Dictionary of the Welsh Language, The Second Edition, Vol. II; Denbigh: Printed and published by Thomas Gee, 1832, pg. 262.

(14) Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary; Oxford, The Clarendon Press, 1960, pg. 305.

(15) Francis Edward Jackson Valpy, Ibid.

VELIKI UČITELJ BIJELIH MASONA SVJETLOSTI

Ovako je govorio Albert Pajk (Albert Pike):

"Masonstvo nije religija. Onaj koji od toga napravi vjersko uvjerenje, falsifikovao ga je i obesprirodio. Brahmin, Židov, musliman, katolik, protestant, svaki od njih izvodi svoju vlastitu religiju sankcionisanu zakonima vremena i prilika, mora to zadržati i ne može imati dvije religije; jer su socijalni i sveti zakoni prilagođeni običajima, manirima i predrasudama posebnih zemalja i jesu djelo ljudi.

Ali Masonstvo uči, i ima sačuvano u svojoj čistoći, velika načela starih primitivnih vjera, koje su osnova i temelj su svih religija. Sve što je ikada postojalo bilo je osnova istine: i svi su tu istinu zakrilili greškama." (1)

U Pajkov spisak zvaničnih religija koje su drevnu istinu zakrilili greškama spada i hrišćanstvo koji se ni po čemu ne razlikuju od ostalih.

"Masonstvo se uvijek najživopisnije sjeća strašnih osmišljenih muka koje su korištene za odbacivanje novih oblika religije ili za gašenje starih." (2)

"A također se vidi i ugnjetavanje koje se još uvijek vrši u ime religije - ljudi zatvoreni u hrišćanskom zatvoru u hrišćanskoj Italiji zbog čitanja hrišćanske Biblije; u gotovo svim zakonima hrišćanske države zabranjena je sloboda govora o pitanjima koja se odnose na hrišćanstvo; i vješala pružaju svoju ruku preko propovjedaonice." (3)

"Tamo su velike greške i zla u crkvi i državi, u domaćem, društvenom i javnom životu koje treba ispraviti i prevazići. Masonstvo u naše doba ne može napustiti opšti način života. Ono mora da putuje otvorenom ulicom, da se pojavi na prepunom trgu i da uči ljude

svojim djelima, svojim životom rječitijim od bilo kakvih usana." (4)

Zbog ovih riječi svijetu javno izrečenih crkva je preko svojih ni u šta upućenih sljedbenika satanizovala Pajka kao što je i SPC u ludnicu zatvorila svog razobličitelja Vasu Pelagića.

P.S. Tek toliko da podsjetim neke šta je bijeli mason Svjetlosti, a šta crni mason Tame, bilo da je pravoslavni, rimokatolički, judejski, anglikanski, islamski ili bilo koje druge vjere pripadnik. Pripadanjem svojoj nacionalnoj, a ne univerzalnoj religiji Svjetlosti, mason otpada od Velikog Arhitekte svjetova, otpada od Njegove božanske istine, božanske slobode i Njegovih univerzalnih božanskih principa, jer se potčinjava lokalnim vjersko-političkim interesima moćnih pojedinaca iz svog okruženja i vlasti Velikog Inkvizitora ovog svijeta.

....

(1) Albert Pike, Morals and Dogma of the Ancient and Accepted Scottish Rite of Freemasonry, Charleston, 1906, p. 161.

(2) Ib., p. 164.

(3) Ib.

(4) Ib., p. 163.

NIJE KORONAVIRUS, VEĆ BOJNI OTROV SARIN

“Sledeća karakteristika je neverovatani uticaj na plućni parenhim, dakle on dovodi do potpunog nestanka pluca. To ne može ni jedan virus, ne korona, nego ni jedan virus nije dao takvu kliničku sliku da iz sata u sat kada vi kontrolišete radiografije ljudi od prijema, recimo osam ujutro do popodne u četiri, njemu se izbriše kontura plućnog parenhima sa radiografije. To

je samo mogao bojni otrov sarin." (Dr Alek Račić, Korona nije virus već BOJNI OTROV SARIN, video YouTube, Sep 14, 2020; link:

https://www.youtube.com/watch?v=kLSZY3nj2Ww

"Sarin je bezbojna, bezmirisna tečnost, koja se kori-sti kao hemijsko oružje. I njegova para je takođe bezbojna i bezmirisna. On je klasifikovan kao oružje za masovno uništenje u UN rezoluciji 687.

Moguće je učiniti ga trajnijim dodatkom određenih ulja ili prerađevina petroleja.

Moguće je deaktivirati ga jakim alkalijama, kao što je to slučaj sa ostalim nervnim supstancama. Najčešće se koristi 18 postotni vodeni rastvor natrijum hidroksida.

Sarin napada nervni sistem živih bića. Kada se simuliše funkcionalni motorni neuron ili parasimpatetički neuron on otpušta neuroprenosnik acetilholin koji prenosi impuls do mozga. Nakon toga enzim acetilholinesteraza razlaže acetilholin da bi se mišić opustio. Sarin remeti rad nervnog sistema.

Početni simptomi nakon izlaganja sarinu su nos koji curi, stiskanje u grudima. Ubrzo nakon toga osoba ima poteškoće sa disanjem, gubi kontrolu nad telesnim funkcijama, pa povraća i mokri. Udisanje sarina ili dodir sa njim preko kože je jednako opasan. Čak i koncentracija pare je dovoljna da brzo prodire u kožu. Ljudi koji se izlože sarinu, a ne dobiju odgovarajući tretman mogu imati posljedice za čitav život.

Sarin može biti smrtonosan čak i u malim količinama. Smrt može uslijediti i minut nakon direktnog udisanja 0,01 miligrama po kilogramu telesne težine, ako

se u kratkom vremenskom roku ne da protivotrov, obično atropin i pralidoksim." (*Vikipedija*)

Zaključci:

- sarin je biološko oružje;

- sarin je bezbojan (ne vidi se) i bez mirisa (ne osjeća se);

- remeti i razara nervni sistem;

- simptomi trovanja sarinom lice na simptome gripe (oni kažu da to izaziva virus korona);

- izaziva teskoće sa disanjem (oni to pripisuju koronavirusu);

- jaka doza sarina smože izazvati trenutnu smrt (vidjeli smo tu u kineskom Vuhanu kad ljudi padaju mrtvi na ulici);

- lijek je protivotrov: atropin i pralidoksim (postoji samo za od njih povlaštene guzonje).

Da bi nas vakcinisali i pobili ili degenerisali, truju nas sarinom i krivicu bacaju na koronavirus. Da bi izvršila dekontaminaciju grada Vuhana, Kina je i ulice i drveće pored trotoara i okolinu sprejala protuotrovom protiv sarina i čak imaju tkz. 'tunele", specijalne sprave za dekontaminaciju ljudi u prolazu.

Vlasti to znaju, vojni i civilni bezjedonosni organi to znaju, svi ljekari to znaju i 99,999% njih nijemo ćuti, jer su svi pod strogom ezotrijskom zakletvom vrhovnom Prvosvešteniku svog umobolnog genocidno-nacističkog kulta zvanog "Nova normala Restarta svijeta" kojem pripadaju crni iluminatski masoni Tame (javni ispovjednici svojih nacionalnih religija u koje spadaju i svi srpski masoni i masonke svetosavci).

DRUGI, ZERUBABELOV HRAM

Na osnovu biblijskih spisa crkva, teolozi, bibliolozi, čak i istoričari tvrde da je postojao Solomonov hram u Jerusalimu i da je srušen 586. godine st. ere, iako je za vrijeme vladavine krstaša u Jerusalimu i od arheologa modernog doba pretražen svaki pedalj jerusalemskog Brda hrama, nikad nisu našli ni jedan dokaz postojanja zidanog Solomonovog hrama, jer je Solomonov hram simbolična ezoterijska kategorija, a ne bukvalni građevinski objekat. Mjere "Solomonovog hrama" su sveti lakti ili lakti stare mjere: visina portala 120 lakata, dužina hrama 60, širina 20 i visina 30 svetih lakata.

Sedamdesetak i nešto godina nakon 586. godine iz Vavilona u Jerusalim dolazi Zorobabelj sa svojim saradnicima i podižu tkz. "Drug hram":

"Prve godine cara Kira zapovjedi car Kir: dom Božji u Jerusalimu da se sazida da bude mjesto gdje će se prinositi žrtve, i temelji da mu se izidaju, da bude visok šezdeset lakata i širok šezdeset lakata." (Ezra, 6, 3)

Mjere Zorobabeljevog hrama su 60 x 60 x 60 lakata, kao kao velika kocka, tj. masonski ašlar. Biblija ne kaže u kojim je laktima zidan ovaj hram, već samo navodi dimenzije po 60 lakta, što odudara od mjera Solomonovog hrama.

Kraljeva odaja Velike piramide ima 412,1316378 inči u dužinu, a široka je polovinu dužine: 206,0658189 inči, što je deset tkz. egipatskih kraljevskih lakata ili 10 x 20,60658189 inči. I gle:

60 x 20,60658189 = 1236,394913 inči = 3140,44308 cm = 1000 x Pi.

Dakle su arhitekta i Zorobabelj, kao graditelji Drugog hrama, bili masoni koji su znali značenja svetih stvari.

ĆABA U MEKI

Ćaba (Kaaba, Ka'bah ili Kabah) u Meki bukvalno znači “kocka”. Evo mjera ove kocke:

“…velika kocka u Meki, čija baza mjeri 34 stope sa 40 stopa, sa visinom 43 stope…” (1)

Što se mjera baze tiče, neki navode da je baza 36 sa 42 stope, ali svi se slažu da je visina 43 stope, te ćemo samo pronaći simboliku visine od 43 stope.

Gledajmo “slučajnosti”: broj dužine Kraljeve odaje u Velikoj piramidi je 412,1316378 (inči):

412,1316378 : 3,14159 = 131,1856855

13,11856855 m = 1311,856855 cm = 516,4790769 inci = 43,03992307 stopa (za oko 1,27 cm više od 43 stope).

Crni masoni fundamentalist u vrhu su svojih religija.

....

(1) Charles E. Farhadian, Introducing World Religions: A Christian Engagement; Baker Publishing Group, Grand Rapids, MI, 2015.

MALA TAJNA HEBREJSKOG KALENDARA

Po Velikoj piramidi Vanzemaljci su redizajnirali Adama i od njegovog rebra klonirali Evu 5718 godina od početka stvaranja svijeta. To je 4282 godine prije nove ere. Po Bibliji Mazori od stvaranje svijeta do početka nove ere je 4282 godine.

Po hebrejskom kalendaru od stvaranje svijeta do nove ere je 3760 godina. Pošto su ti isti Hebreji pisali Bibliju Mazoru, postavlja se pitanje zašto od stvaranja svijeta do nove ere i njihov kalendar ne broji 4282 godina kako piše u njihovoj Bibliji, nego broji 3760 godina? Evo odgovora:

4282 - 3760 = 522 godina

Godina 522. st. ere je godina povratka Hebreja iz Vavilona u Jerusalim, godina kad počinje obnova Jerusalima i gradnja Zerubabeljevog hrama u Jerusalimu. To je, takoreći, zvanična godina početka osnivanja judaizma. Otuda i ona razlika od 522 godine između hronologije Mazora Biblije i zvaničnog hebrejskog kalendara.

Hebrejski kalendar zvanično broji 3760 godina od početka stvaranja svijeta, tj. od redizajniranja Adama i kloniranja Eve, ali sa onih ukrivenih 522 godine broji ukupno 4282 godine do nove ere. Obični jevrejski narod ne zna ovo, već samo uski vrh jevrejske masonerije.

AR JE ŽAR, ŽAR JE SJAJ, SJAJ JE SRB

AR
VAR
VARI
VARNA
VARNICA
AR
JAR
JARA
JARAC
JARILO
JAROST
AR
ARS = ZAPALJEN, GOREĆI, VATREN, OGNJEN;
ARSUS = VATREN, OGNJEVIT, PLAHOVIT, LJUT;

ARZOVAN = SVJETILO, SVIJEĆA, LAMPA.

AR > ARJA > ARJANI = TRAČNI TRAČANI

Šta je AR? Albert Pajk kaže ovako:

"*Ari-al*, *Ar-es*, *Ar*, *Arjaman*, *Areīmonios*, gdje *Ar* znači *vatra* ili *plamen*, od istog su roda." (1)

Rig-Veda mnogo preciznije određuje značenje pojma AR kad kaže:

"Oganj, povečivać Arje." (2)

Oganj je plamen, a baza, držač, nosač i izvor plamena je ŽAR ili AR. To je ŽARNA SRŽ, ŽARNA SUŠTINA, tj. ŽARNA TVAR iz koje izbija PAMENI OGANJ, što je u krajnjem smislu SJAJ, SUNCE, u početnom smislu BOG (gaelik ART).

Kod Srba na Kosovu AR znači DOSTOJANSTVO, ČAST (3): ako neko izgubi dostojanstvo i čast, on je izgubio svoju SLAVU među ljudima. Kod Dubrovčana ARÀJDATI znači RADOVATI SE (4). U istocnoj Srbiji ÀRDALJ je biljka gorušica, slačica (5): njeni cvjetovi su SJAJNI. U jadranskom primorju ARDÛRA znači SVJETLUCANJE (6); ARAC, genitiv ARCA na Ćilipima je UKRAS (7). u Sremu ARZOVAN je SVJETILO, SVIJEĆA, LAMPA (8). AR je stara riječ: IZVORIŠTE, SUŠTINA (9).

Sinonimi riječi ZAR su ZAR, SAR, ZER, SER, ZUR, SUR, ZOR, SOR, ZIR, SIR, ZIM, SIM. Sve to znači SJA, SJAJ i sve su ovo bile osnove u drevnim imenima Srba: Срб, Србин,Серб, Сербин, Сирб, Сирбин, Сјарб, Сјарбин, Сорб, Сорбин, Серс, Серсин, Сораб, Сорабин, Сербер, Сереб, Себр, Себрин, Серберин, Сурб, Сурбин Сарбин, itd., iako su mnogi narodi tračanskog roda imali i drugačija imena sa krajnjim značenjma SJAJ, SUNCE.

Skraćenjem izgovora iznad nabrojanih osnova dolazi do gubljenja glasa **A** i tako nastaju oblici sa **ZR** i **SR** kao u riječima ZRITI (voće) i SRMA (čisto srebro). Keltsko (gaelik) SRAD je ISKRA i to je SJAJ, što je značenjem isto nazivima SRB, SRBIN, SRBI.

AR je ŽAR, SJAJ i značenjem je isto što i RA koje znači SJAJ, BLJESAK, VATRA, GRIJANJE, LJUBAV, UŽIVANJE, DAVANJE, ZLATO (10). Tako je i ARS isto što i RAS (srednjovijekovni grad u Srbiji), i ARSA isto što i RASA. Zemlja RASE je RASKA, od čega je postalo RAŠKA.

Tračani su zvani ARJANI i ovo je oblik množine, dakle je svaki Tračanin ARJAN i ovo je oblik jednine. I zato progledajmo, shvatimo, pamtimo, kazujmo i ne pravimo se i dalje neznalice i budale čekajući da nam stranci i neprijatelji arjanske rase objasne šta znači ime SRBIN, ili je tebi, možda, crkveni dogmat o Isusu judeinu utjerao strah u razum pa ne smiješ da priznaš da si iz i od Boga Sunca postao?

Ime ARJAN je postalo od dvije rijeci: **1.** AR, **2.** JAN.

1. AR = ZAR, SJAJ, VATRA, SUNCE, BOG;

2. JAN = ZAČET, STVOREN (11)

Tako naziv ARJAN znači IZ (OD) SJAJA STVOREN, IZ (OD) ZARA STVOREN, IZ (OD SUNCA STVOREN, IZ (OD) BOGA STVOREN. To isto znače sva drevna istorijska imena Srba.

Iz svega što SJA izbijaju sjajne zrake u vidu TRAKA i po tome su TRAČANI dobili ime: SJAJAN je TRAČAN. SJAJ je SVJETLOST, svjetlost je SLAVA, dakle su TRAČANI bili PROTOSLAVENI.

....

(1) Albert Pike, Morals And Dogma; Charleston, 1871, pg. 78.

(2) Rig-Veda, VIII, 103, 1.

(3) Petar Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga I; JAZU, Zagreb, 1971, str. 52.

(4) Ibid.

(5) Ibid. str. 57.

(6) Ibid.

(7) Ibid. str. 656.

(8) Đura Daničić, Rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Dio I, Jugoslavenska akademija znanosti i umjetnosti, Zagreb, 1880-1882, p. 114.

(9) Ibid. str. 98.

(10) Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary; Oxford, The Clarendon Press, 1960, pg. 859.

(11) Ibid. pg. 410.

VRH DRUIDSKOG ŠTAP IZ MILEŠEVE

U stilizovanom solarnim simbolima ukrašenom srebrenom žiru je kristalna kugla okolo uzbrušena na mnoštvo romboida (◊) iste veličine. Velika je misterija ko je razmjerio i kako i čime izbrusio romboide.

Od polovine žira pa oko kugle prema vrhu su četiri vertikale sa po tri crvena draga kamena kao simboli četiri godišnja doba sa po tri mjeseca trajanja.

Između četiri spomenute vertikale donjoj polovini žira su četiri crvena draga kamena kao simboli Sunca (dana), a oko njih je pet solarnog simbola svjetlosti i života, sličnih ognjilima na srpskom grbu, a isti su mnoštvu po Srbiji nađenih bakrenih artefakata kumira, koje suludi srpski arheolozi prozvaše "praistorijski evri".

Tih pet simbola oko dragog kamena (Sunca) su pet

Kristalna kugla u vruhu žira na vrhu druidskog štapa.

Žir sa kristalnom kuglom.

dana prehrišćanske petke (nedjelje, sedmice), a njihov praznik u srpskom kalendaru bili su prvih pet dana nakon ljetnog solsticija na Ivanjdan. Bog tih pet dana zvao se Petar i uoči završnog petog dana prve pune petke paljene su petrovske lile.

KORONAVIRUS JE KRUNA RELIGIJA VAVILONA

Kad se književnik Ezra sa svojim pomoćnicima 459. g. st. ere vratio iz Vavilona u Jerusalim, u sedmoj godini vlade vavilonskoga cara Artakserksa, razglasio je Ezra po Jerusalimu i okolini novi zakon kojim ga je opunomoćio pomenuti vavilonski car Artakserks:

“A ko ne bi izvršivao zakona Boga tvojega i zakona careva, odmah da mu se sudi, bilo da se ubije ili da se protjera ili da se oglobi ili da se baci u tamnicu.” (Ezra 7,26)

Zatim slijedi nova prisila naroda:

“Onda oglasiše po Judeji i Jerusalemu, da se svi, koji se vratiše iz ropstva, imaju skupiti u Jerusalemu. Onome, koji ne bi došao za tri dana prema zaključku knezova i starješina, uništiće mu se sve što ima, a on sam biće isključen i zajednice onih koji se vratiše iz ropstva.

I skupiše se svi ljudi od Jude i Benjamina za tri dana u Jerusalem. Bilo je devetoga mjeseca, dvadesetog dana u mjesecu. Sav je narod sjedio na trgu pred hramom Božjim, dršćući zbog te stvari i od kiše.” (Ezra 10,7-9)

Tako je od istih ezoterista silom vlasti nametnuto hrišćanstvo, tako je silom vlasti nametnut islam, tako se danas silom vlasti nameće laž “koronavirusa”, tako se silom vlasti nameće obavezna njihova otrovna vakcina.

Vanzemaljci su "bogovi" Vavilona (Sumera). Oni su redizajnirali Adama i klonirali Evu degenerišući originnalnu ljudsku rasu, sa ljudskim kćerima rađali divove ljudoždere. Oni su bili uzrok opšteg biblijskog potopa i nestanka prepotopskog svijeta 2656. g. st. ere i oni će do 2070. g. izazvati i kraj ovog postpotopskog svijeta.

AUTOR

Petko Nikolić Viduša rođen je na Viduši kod Kaknja na dan Sv. Petke 27. (14.) oktobra 1951. godine. Osnovnu školu pohađao je u Modrinju, opština Kakanj, i u Perinom Hanu kod Zenice, a srednju u Zenici. Studirao u Sarajevu. Kao prosvetni radnik radio u zeničkim osnovnim školama. Godine 1992. protjeran je iz Bosne od Srba muslimana, od Srba rimokatolika i omrznut od Srba svetosavaca, od 1993. godine živi u Kanadi.